č.j. 50T 6/2015 - 1842

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. ledna 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Hajdíkové a přísedících Ing. Karin Kratochvílové a JUDr. Eduarda Wojciaszyka **t a k t o :**

Obžalovaný

Martin B . ,

nar. xxx ve xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx, ode dne 6.8.2014 ve vazbě, ve Vazební věznici Ostrava 1,

j e v i n e n,

ž e

dne 30.9.2013, v době kolem 17:15 hodin, v obci xxx, v budově č. 139, kde se nacházela pobočka České pošty, s.p., po předchozí konzumaci alkoholických nápojů, využil okamžiku, kdy poškozená Radka L., nar. xxx, za účelem uzavření provozovny, v době kolem 17:00 hodin opustila prostor určený pouze pro pracovníky pošty, který byl od prostoru pro zákazníky oddělen přepážkou s uzamčenými dveřmi, a dále pak okamžiku, při němž otevřela trezor, v němž byla běžně uschována provozní finanční hotovost, načež do prostoru za přepážkou vnikl a zde, ve snaze získat majetkový

prospěch zmocněním se finančních prostředků v trezoru uložených, vědom si toho, že svým razantním a kontinuálním útokem výše jmenovanou poškozenou usmrtí, tuto velkou intenzitou síly, jak v době, kdy k němu stála natočena čelem, tak v době, kdy již ležela na zemi s obličejem směřujícím k podlaze, napadl údery tupým, dosud nezjištěným předmětem do oblasti hlavy, pomocí něhož jí zasadil nejméně 8 tržně zhmožděných ran, lokalizovaných

- v týlně temenní krajině hlavy vlevo, šikmého průběhu, o délce 2,5 cm,
- nad levým ušním boltcem, trojúhelníkovitého tvaru, o velikosti 0,7 cm v průměru,
- v oblasti temene podél střední čáry hlavy vlevo, hvězdicovitého tvaru, o délce 5 cm,
- v oblasti temene podél střední čáry hlavy vpravo, hvězdicovitého tvaru, o velikosti 3,5 x 5 cm,
- na vrcholu temene ve střední čáře hlavy, o délce 9 cm,
- na vrcholu temene hlavy podél střední čáry hlavy vpravo, o délce 7 cm,
- na pravé straně čela na hranici s vlasy, naznačené trojcípého tvaru, o velikosti 4x3 cm a
- před odstupem levého ušního boltce, o délce 1 cm,

a tím poškozené Radce L., mimo mnohočetných pohmožděnin předloktí, včetně zlomenin ukazováku a prostředníku pravé ruky, vzniklých v důsledku aktivní a intenzivní sebeobrany spočívající ve vykrývání úderů horními končetinami, způsobil zlomeninu pravé očnice, nalomení nosních kůstek, tříštivou zlomeninu lebky, včetně vpáčených zlomenin lební spodiny a na to navazující masivní prokrvácení měkkých pokrývek lebních, odhmoždění přilbice v oblasti levého spánku, temene i týla vlevo, jakož i mnohočetná zhmoždění a prokrvácení mozku, včetně prodloužené míchy i mozečku, v důsledku kterýchžto devastujících poranění poškozená na místě samém v průběhu několika minut po útoku zemřela, když bezprostřední příčinou její smrti bylo provedenou soudní pitvou stanoveno zhmoždění mozkového kmene při vpáčených zlomeninách lební spodiny,

přičemž bezprostředně po takto realizovaném útoku se zmocnil finanční hotovosti uložené v trezoru, kterou z pobočky pošty odnesl a se kterou naložil neznámým

způsobem, čímž společnosti Česká pošta, s.p., IČ: 47114983, způsobil škodu ve výši 195.457,- Kč,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a spáchal uvedený čin zvlášť surovým a trýznivým způsobem a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

č í m ž s p á c h a l

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **17 (s e d m n á c t i) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon takto uloženého trestu zařazuje do věznice **se z v ý š e n o u ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit na náhradě způsobené škody poškozeným:

- České poště s.p., IČ 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, 225 99, částku ve výši 565.433,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ode dne 2.5.2015 do zaplacení,
- Kooperativě pojišťovně a.s., Vienna Insurance Group, IČ 47116617, se sídlem pobřežní 665/21, Praha 8, 186 00, částku ve výši 750.265,- Kč,
- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, 130 00, částku ve výši 2. 942,- Kč,
- Luďku L., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku ve výši 2 mil. Kč,
- Norbertu L., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku ve výši 2 mil. Kč,
- nezl. M. L., nar. xxx, trvale bytem xxx, zastoupenému otcem Luďkem L., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku ve výši 2 mil. Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozená Česká pošta s.p., Luděk L., Norbert L. a M. L. (gen shora), **o d k a z u j í** se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování a zhodnocení provedených důkazů zjistil soud následující skutkový děj:

Obžalovaný se dne 30.9.2013 kolem 15:00 hodin dostavil poprvé daného dne na pobočku České pošty s.p. v budově č. 139 ve Xxx z důvodu zrušení svého účtu vedeného u Poštovní spořitelny. Na poštu přijel na svém jízdním kole. Vedoucí pobočce Radce L. při této příležitosti předal pvc složku obsahující listiny související s jeho účtem vedeným u Poštovní spořitelny, do níž Radka L. přidala formulář – Výpověď smlouvy o účtu vyplněný jejím písmem. Lze důvodně předpokládat, že tento formulář vyplňovala společně s obžalovaným, neboť jako důvod zrušení účtu je uvedeno – „nezaměstnaný-nepoužívá“, což je informace, kterou zajisté poškozené sdělil obžalovaný. Složku pvc s listinami poškozená odložila na parapet okna vlevo ze svého pohledu, kde byla rovněž v rámci ohledání pošty dne 3.10.2013 příslušníky Policie ČR nalezena. Poškozená rovněž obžalovanému sdělila, že bude potřeba doplatit minimálně částku 200,- Kč, že vše nachystá, ať se obžalovaný na poštu ještě téhož dne zastaví. Obžalovaný poštu opustil, téměř před poštou se setkal s Petrem Š., který byl na poště daného dne před ním – v 15:02 hodin mu byla vyplacena na poště částka 500,- Kč, a společně odešli do trafiky Lumíra R. ve Xxx, kam dorazili něco před 15:30 hodinou. Zde obžalovaný konzumoval alkoholické nápoje, a to nejméně tři velké odlévky alkoholu a dvě desetistupňová piva. Od Lumíra R. odešel pár minut před sedmnáctou hodinou a vrátil se na pobočku pošty ve Xxx. Svůj úmysl se na poštu vrátit – nicméně pro lékařskou zprávu, kterou mu měl daného dne vystavit MUDr. Š. – který tuto skutečnost vyvrátil, a která se měla nacházet na poště v zanechané složce, což se rovněž nepotvrdilo, sdělil Lumíru R., který jej od jeho úmyslu s tím, že je již třičtvrtě na pět, odrazoval. Obžalovaný však svůj úmysl se na poštu vrátit uskutečnil a učinil tak buď pěšky nebo na kole, tato skutečnost není provedeným dokazováním objasněna. Na poštu tak daného dne dorazil těsně před sedmnáctou hodinou, zřejmě v době, kdy se již poškozená chystala poštu uzamknout a odemkla dveře vedoucí za přepážku. Obžalovaný tedy využil okamžiku, kdy poškozená Radka L. za účelem uzavření provozovny, v době kolem 17:00 hodin opustila prostor určený pouze pro pracovníky pošty, který byl od prostoru pro zákazníky oddělen přepážkou s uzamčenými dveřmi, a dále pak okamžiku, při němž otevřela trezor, v němž byla běžně uschována provozní finanční hotovost, načež do prostoru za přepážkou vnikl a zde ve snaze získat majetkový prospěch zmocněním se finančních prostředků uložených v menším trezoru a ve stavu agresivního afektivního raptu pramenícího z jeho osobnosti a potencovaného vlivem požitého alkoholu s úmyslem poškozenou usmrtit tuto napadl razantním a kontinuálním útokem, vedeným velkou intenzitou síly cíleně na její hlavu, a to jak v době, kdy k němu stála natočena čelem, tak v době, kdy již ležela na zemi s obličejem

směřujícím k podlaze. Opakovaný útok vedl tupým dosud nezjištěným předmětem (nabízí se kovový děrovač nalezený na poště) do oblasti hlavy pomocí něhož jí zasadil nejméně 8 tržně zhmožděných ran, lokalizovaných:
v týlně temenní krajině hlavy vlevo, šikmého průběhu, o délce 2,5 cm, nad levým ušním boltcem, trojúhelníkovitého tvaru, o velikosti 0,7 cm v průměru, v oblasti temene podél střední čáry hlavy vlevo, hvězdicovitého tvaru, o délce 5 cm, v oblasti temene podél střední čáry hlavy vpravo, hvězdicovitého tvaru, o velikosti 3,5 x 5 cm, na vrcholu temene ve střední čáře hlavy, o délce 9 cm, na vrcholu temene hlavy podél střední čáry hlavy vpravo, o délce 7 cm, na pravé straně čela na hranici s vlasy, naznačené trojcípého tvaru, o velikosti 4x3 cm a před odstupem levého ušního boltce, o délce 1 cm.
Poškozená se v první fázi ve vzájemné čelní postavení útoku urputně bránila, o čemž svědčí řada mnohočetných pohmožděnin předloktí, včetně zlomenin ukazováku a prostředníku pravé ruky, a to tak, že údery vykrývala horními končetinami. Obžalovaný dále v důsledku útoku na poškozenou této způsobil zlomeninu pravé očnice, nalomení nosních kůstek, tříštivou zlomeninu lebky, včetně vpáčených zlomenin lební spodiny a na to navazující masivní prokrvácení měkkých pokrývek lebních, odhmoždění přilbice v oblasti levého spánku, temene i týla vlevo, jakož i mnohočetná zhmoždění a prokrvácení mozku, včetně prodloužené míchy i mozečku, v důsledku kterýchžto devastujících poranění poškozená na místě samém v průběhu několika minut po útoku zemřela, když bezprostřední příčinou její smrti bylo provedenou soudní pitvou stanoveno zhmoždění mozkového kmene při vpáčených zlomeninách lební spodiny.
Bezprostředně po takto realizovaném útoku se zmocnil finanční hotovosti uložené v menším trezoru, kterého se za tímto účelem dotýkal a otevřel jeho dvířka, a kterou z pobočky pošty odnesl a se kterou naložil dosud nezjištěným způsobem, čímž společnosti Česká pošta s.p. způsobil škodu ve výši 195.457,- Kč. Po činu prohledal kabelku poškozené, na poště nalezenými klíči uzamknul dveře od přepážky, hlavní dveře pošty, s klíči a zřejmě i svým oblečením, které měl na sobě naložil dosud nezjištěným způsobem a kolem 17:30 hodin se vrátil do místa svého bydliště. V místě bydliště poté, co se navečeřel, se mu udělalo nevolno od žaludku, přičemž lze důvodně předpokládat, že to bylo v důsledku stresu z prožité události, neboť obžalovaný je osobou s gastrointestinálním syndromem, v důsledku čehož se pozvracel.
Tělo zemřelé poškozené bylo na poště v místnosti za přepážkou ležící podél skříňové sestavy poblíž většího trezoru v tratolišti krve nalezeno téhož dne po 20:00 hodině přivolaným policistou Tomášem P., kterého přivolal Martin L., který se před poštu dostavil na zavolání svého bratra Luďka L., manžela poškozené, který manželku daného dne hledal, protože se nevrátila domů. Lékař Rychlé záchranné služby pak ve 20:23 konstatoval smrt poškozené.

Soud provedl dokazování výslechem **obžalovaného:**

Obžalovaný vypovídal v přípravném řízení i hlavního líčení. U hlavního líčení uvedl, že je nevinný, že by v životě něco takového neudělal, nikdy by ženu neuhodil. Co se týká daného dne, vstal v osm, udělal si snídani, potom šel dolů, kde má pokoj na počítač – facebook, a poslouchal hudbu. Potom šel dědovi pomoct hoblovat desku, asi do 10:00 hodin, a zajel dědovi pro rum. Pak šel zase na počítač a kolem 11:00 hodin jel k doktorovi, neboť si potřeboval vyřídit papíry pro sociálku. V 11:30 hodin přijel s papíry od lékaře, který je potvrdil, druhý den měl jet na sociálku. Pak mu

mamka udělala oběd, seděli asi půl hodiny s mamkou u televize, pak šel zase na svůj počítač a kolem 14.30 či 14.45 si šel za dědou zakouřit, on mu dával cigarety a ptal se dědy od kolika je na poště, řekl mu, že od 15:00 hodin, což mu potvrdila i mamka, která se vracela z hub. Šel si do kůlny pro kolo, nahoru asi pro tu bundu a kšiltovku, papíry, které měl ke zrušení účtu stočil do ruličky a dal si je pod rukáv. K poště dojel kolem 15:00 hodiny, kolo dal do stojanu, po pravé straně stálo vozidlo, modrá stará Felície, v ní seděli dva neznámí lidé. Na poště byl Š., dostal 500,- Kč, ale myslel si, že to má zaplatit, ještě se mu s paní Radkou smáli. Mezitím než to vyřídili, chodil po místnosti, díval se na pohlednice, zpravodaj apod. Poté, co si to Š. vyřídil odstoupil, on přistoupil, dal před sebe ty papíry a řekl, že potřebuje zrušit účet. Ona si papíry vzala, listovala v nich, pak se otočila a šla s těmi papíry dozadu ke skříňkám, které měla za sebou, tam asi měla papíry na zrušení účtu, tak to tam našla a sama se mu nabídla, že by mu to mohla nachystat, takže ty papíry položila na parapet od ní po levé straně. Přišla tam ještě paní B.
Z pošty odešel, zavíral za sebou dveře a sedl na kolo a jel dohnat Š., domluvili se, že půjdou k Lumírovi na pivo, tam dorazili kolem 15:15 hodin, tam jej Š. pozval na půlku, nakoupil si nějaké potraviny, ještě asi platil Lumírovi dluh, pak odešel. Sám si dal ještě pivo, pil tam na lístek, v 15:30 přijel autobusem jeho otec, když jej obžalovaný viděl, tak řekl Lumírovi, že musí zajít na poštu, že tam musí dát 200,- Kč a zrušit ten účet, Lumír mu na to řekl, ať se na to „vy…“ a jde tam zítra, tak řekl, že dobře a seděl u Lumíra do 16:45 hodin. Pak sedl na kolo a zadem přes zahradu jel domů, doma byl asi 16:47 nebo 16:48. Taťka s dědou byli v garáži a dělali na autě, zavezl kolo do dílny a šel si za nimi zakouřit. Pak šel na facebook, podívat se, zda mu někdo nepíše, byl tam tak deset minut a šel nahoru, mamka se dívala na televizní noviny, bylo asi 17:05, zprávy trvaly ještě minimálně 15 minut, pak mamku poprosil, aby mu udělala večeři. Mamka mu uvařila špagety s masem z konzervy, kolem 18:00 hodin mu to donesla. U jídla se s mamkou bavil, že potřebuje 200,- Kč na zrušení účtu a peníze na sociálku a na oběd, řekla mu, že mu to nachystá. Večeři snědl, pak se mu udělalo špatně, asi z alkoholu, u Lumíra vypil asi dvě piva a tři půlky, zvracel a šel spát.

Druhý den vstával v osm hodin, nasnídal se a šel na autobus, tam jej oslovili kriminalisté, ukázali mu odznak, vzali jej do auta, nevěděl, co se stalo, myslel si, že něco s některým z jeho kamarádů feťáků. U výslechu mu pak řekli, že se na poště stalo neštěstí, že někdo zabil Radku L.
Dva měsíce nato k nim přijel chlap v černých rukavičkách, donesl mu vytisklý papír, na kterém byl napsán výhrůžný dopis, že …“vím, že jsi to udělal, přijď v tolik a tolik hodin někde ke kříži“…, to je místo asi 500 m za vesnicí. Měl strach, byl u něj ještě kamarád, ale na místo nešel, radil se i s mamkou a dopis odnesl na policii. Policisté neudělali nic, jen mu řekli, že tam nejsou otisky prstů.
K dotazům předsedkyně senátu pak dále uvedl, že před vzetím do vazby bral pervitin asi jednou za dva týdny v dávkách 0,2 gramů. Pervitin bere od 17 let. Ze začátku se nekontroloval, bral jej často, zhubl asi 20 kg, pak se nad sebou zamyslel, a bral jednou za dva týdny, a zase přibral. Drogy měl zadarmo, doma pěstoval marihuanu v menším množství, tak marihuanu vyměnil za pervitin, někdy i zaplatil, když viděl, že kámoš nemá na jídlo, tak mu dal třeba 200,- Kč. Sám peníze neměl, ale mamka mu vždy dala 100,- nebo 200,- Kč, více mu nedala, protože věděla, že moc vypije. 100,- nebo 200,- Kč mu dávala tak jednou týdně

Pervitin mu zadarmo dával kamarád z Kyjovic. Když nemohl tak bral v Opavě, od nich moc nechtěl, protože jej měli nekvalitní, z Kunovic byl lepší, ten kamarád pro to jezdil do Ostravy. Kamaráda zná asi 6 let a jednou za dva týdny sedl na kolo a jel

za ním, někdy u něj byl i přes noc. Měl s ním stejné zájmy, poslouchají stejnou hudbu, byl v systému. Podle něj kamarád peníze na pervitin nepotřeboval, měl jej od kamarádů. Jinak měl kamarádů více, jezdíval za nimi na kole, konzumoval s nimi pervitin, k aplikaci drog docházelo i u nich doma, ve sklepě.

Do jeho pokoje ve sklepě se dá projít přes garáž nebo zadem od kůlny kolem kotelny. Přes den jsou všechny dveře otevřené, nemusí s sebou nosit klíče. Dva roky užíval pervitin nitrožilně, injekce a stříkačky si kupoval v lékárně. Dávka pervitinu, kterou si aplikoval sám, stojí 200,- Kč, jinak za gram 700,- Kč. Ve Xxx moc kamarádů neměl, oni jej odsoudili, že bere drogy, pomlouvali jej.

K tomu co dělal jiné dny, uvedl, že vždy to samé, facebook, poslech hudby, díval se na filmy, občas výlety na kole za kamarády.

Co se týká jeho excesů, tak miloval jednu kamarádku, a když to přehnal s alkoholem, ale to vypil tak půl litru rumu a 3 litry piva, tak se začal litovat, šel nahoru a řval po rodičích, kopl třeba do skříňky nebo do dveří, taťka jej vždy držel, pak zavolali policii, a ta jej odvezla do PL, ale on patřil na záchytku. Stalo se mu to tak pětkrát. Na rodiče nikdy neútočil žádným nástrojem, co se týká kuchyňského nože – tak jednou jej vzal do ruky a řval, že se zabije, namířil nožem proti sobě a pak jej hodil do dveří. Dole se pak vybrečel a usnul. Druhý den šel nahoru a všem se omlouval. V hádkách po rodičích chtěl peníze, ale oni mu je nedali. Myslí si, že rodiče tušili, že bere drogy. Peníze dostával jen od mamky, taky si od ní půjčoval, jinak od nikoho, nikomu nic nedluží.

Na výlety na kole jezdil tak co druhý či třetí den, za kamarády, ale i do přírody, když si aplikoval pervitin mimo domov, tak si vždy někam zalezl, aby jej nikdo neviděl.

Vraždu bezprostředně poté, co se stala, s nikým nerozebíral, jen s rodiči, šířily se fámy, že to měl udělat pan L., ani neví, jak on vypadá, ale to byly „kecy“, on byl v práci. Ještě se o tom bavil s kámošem, tomu říkal o těch satelitech, o NASA, protože obžalovaný se o to zajímá, čte o tom, jak to funguje v Americe, o terorismu apod., přečetl si, že oni jsou schopni teleskopicky sledovat Zemi a přečíst i SPZ na autě, tak si myslel, že by si policie mohla ověřit, že jel od Lumíra na kole domů, všem brali DNA, tak by jej přeci museli vyloučit. Toto říkal N. i N., pouze jim sdělil informace, na nic se jich neptal.

Dne 30.9. dostal lékařskou zprávu, nechal si ji doma nahoře, měl ji připravenou na druhý den, na poštu si ty listiny nebral četl, co ohledně toho řekl Lumír, ale to je blbost. On si to musel splést, jen mu říkal, že byl u lékaře, R. neříkal, že si půjde pro zprávu od lékaře.

Kouří denně tak sedm cigaret, cigarety měl od mamky a hodně od dědy. Léky bral jen na tlak, na psychiku vůbec ne, ty mu dělaly hrozně špatně, dostával křeče a byl unavený. Poté co se naposledy vrátil z léčebny dne 23.8.2013 si pervitin možná aplikoval jednou, nechtěl abstinovat, drogy bral proto, aby se bavil. Teď si uvědomil, že je načase s tím skončit, že s tím má jenom problémy.

V domě topí tuhými palivy, topit umí, sám někdy chodil zatápět. Co se týká nálezu jeho pachových stop v prostorech na poště, které nejsou pro zákazníky, tak si myslí, že to udělaly ty papíry, jak v nich paní L. listovala, tak to na sebe musela dostat, trezor je hned někde pod ní, jak ona seděla, tak jestli ona šla s těmi papíry dozadu do té skříně, pán z Opavy i Prahy mu říkal, že prý pachová stopa padá, padá z těch papírů, tak když ona šla, otočila se a šla, tak to mohlo spadnout, nedokáže si to jinak vysvětlit. Ze spisu vyčetl, že na poště jsou dva trezory, osobně si myslel, že je jen jeden, a že je v té místnosti za ní, v takové té malé čtverečkované.

Na poště je po pravé straně okno, naproti jsou skříně, po levé straně jsou dveře. Je tam ještě taková místnost, do které jde vidět od toho zákaznického prostoru, tam bylo

okno, tam to šlo vidět. Okno bylo v té druhé místnosti, dveře byly otevřené a normálně tam šlo vidět do okna. Co ještě v té místnosti viděl neví, asi všechno, myslí si, že je tam váha.
Co se týká detektoru lži, on má vysoký tlak, a to s člověkem, když ho někdo nařkne, že měl udělat něco tak brutálního, tak to určitě nemáte v oběhu krevní oběh a tělo, když vám dají takové morbidní otázky, myslí si, že tak nejde uvažovat. Myslí si, že na něm nejde zjistit, jestli člověk lže nebo ne, myslí si, že jde detektor lži oklamat, díval se na film, ve filmech asi jo.
Když byl v léčebně, tak po nich řval, asi je nějak urazil, tak mu dali špatné léky, řekl si, že toho využije a nechá si aspoň napsat důchod. Na automatech hrál asi tři roky zpět, vyhrával nebo prohrával jen malé částky, není gambler.
Následně byly pro nepřesnosti a neúplnost čteny podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. výpovědi obžalovaného, které učinil v přípravném řízení (č.l. 325-336, 195).
Vyslýchán byl poprvé dne 6.8.2014 a uvedl k tomu tupému předmětu, měli jste tam psovody, celou armádu a nic jste nenašli, to znamená, že to někdo musel odvézt autem. To samé s těmi penězi, na poště by měli mít kódy těch peněz takže, pokud nezjistíte ten předmět a ty peníze nemůžete mně obviňovat z toho, že byl opilej nebo měl nějakou psychickou újmu, protože to by s ním musel někdo spolupracovat. Ohledně toho dopisu, to musel být chlap z toho gangu, protože ho neznal. Proto nechápe, proč nespolupracovali a nešli na to místo, kde říkal ten anonym a nevystopovali ho. Pokud by tam šel podruhé, tak by museli mít pachové stopy ještě k penězům a k tomu tupému předmětu, že by stopy směřovaly k nim domů. Ví, že tam byli psovodi, že se to tam prohledávalo, tak pokud se nenašla žádná cesta k nim, měl by být z toho venku. Necítí se být vinen z toho, co je mu kladeno za vinu, co se týká fyziodetekce, ta není spolehlivá, vychází z toho co mu řekli.
Dne 30.9.2013 přijel na svém kole z domu na poštu. Na sobě měl mikinu Buton, hnědé boty a kalhoty, přesně už neví jaké, ale měly by to být věci, které vydal policii. Papíry ohledně účtu měl v průhledné složce, kterou držel v ruce, asi měl s sebou ještě peněženku, kde nosívá občanku. Ta paní si tu složku tam nechala a když to z toho prohlížela, tak mohl třeba fouknout vítr a to tam mohlo nechat ty pachové stopy. Na poštu dorazil kolem třetí odpoledne, kolo nechal ve stojanu před poštou, před stojanem stálo tmavě modré osobní auto, značku neví, v tom autě seděli dva muži, za volantem určitě holohlavý, neznal je, měli divné pohledy, holé hlavy mohli mít třeba proto, aby na místě nezanechali vlas. Vevnitř na poště byl Š., pošťačka mu vyplácela 500 ,- Kč a potom začal s Radkou L. vyřizovat zrušení svého účtu, ona mu řekla, že musí zaplatit ještě 200,- Kč, ale ona se spletla, po dvou či třech měsících mu v bance řekli, že tam má ještě 80,- Kč. Říkala, že má přijít později a ona zatím nachystá zrušení. Neví, zda jí řekl, že přijde ještě ten den, ale každopádně šel pít, takže už tam nešel, nechal to na později, na vesnici se nic neztratí. Nechal jí ty papíry i v obalu, podal jí to přes okénko a ona dala složku po své levé straně k oknu na pult. Na věci ve složce se dívala už když spolu jednali, pak to do složky vrátila a položila na okno. Potom šel z pošty pryč a ve dveřích potkal paní ze Xxx. Na poště byl jen v místnosti pro zákazníky, a když tam byl Š. tak různě po místnosti chodil a díval se na losy, na pohlednice, za přepážku vůbec nešel, neměl důvod, neuvědomuje si, že by sahal na kliku. Podle něj byla Radka L. na poště sama, nezaznamenal žádný pohyb nebo zvuky, Radka L. na něj působila taková hloupější na to, že byla na tom postu, jinak sympatická paní, ten den se ještě na něj smála. Nevzpomene si, co měla na sobě, měla pěkný účes.
O tom, že jde na poštu, řekl mámě, táta to věděl taky, ale nevěděl, kdy tam půjde. Z pošty jel na kole přímo k Lumírovi, cestou potkal Š. za křížem u školy, začali se

bavit a společně se dohodli, že půjdou k Lumírovi, to je taková malá hospoda. Neví, zda když od pošty odcházel, tam před poštou ještě stálo to auto, ale myslí si, že jo. Účet chtěl zrušit, protože neměl práci a ani ještě ten důchod a taťka říkal, že za něj nebude zbytečně platit účet. Účet má dodnes, ponechal si jej, když tam má ještě těch 80,- Kč. Jiný účet než ERA nemá, důchod mu chodí složenkou.
O tom, že byl na poště, nejprve řekl Lumírovi hned, když k němu přišel, jenom mu říkal, že byl zrušit účet. Doma to pak říkal tátovi a dědovi, ale až přišel od Lumíra. U Lumíra byl asi před půl čtvrtou, byl tam asi hodinu, měl tam nějaké panáky a pivo, tři či čtyři velké panáky a jedno nebo dvě piva desítky, myslí si, že u něj nic nejedl. Předtím než šel na poštu, tak mu děda nalil panáka rumu, ale to mu nic neudělalo, jiný alkohol ten den nepil, nebral ani žádné léky, ani ten den neužil žádné drogy.
U Lumíra pil na lístek, chodíval k němu častěji, tak jednou za čtyři dny, zaplatil mu pak za měsíc vždy, když měl peníze. Ten den u sebe peníze neměl, Lumír pil taky, tak nalíval, i když peníze neměl.
Ten den asi déle spal, pak čekal na oběd, možná šel na internet, má ve sklepě takový pokoj. Jinak spí s bráchou v pokoji nahoře, kde bydlí rodiče, děda bydlí v přízemí. Obědvá různě mezi dvanáctou a druhou, poseděl s mamkou u televize a čekal, až otevřou poštu a kolem půl třetí či třetí vyrazil na poštu. Pak byl u toho Lumíra, od Lumíra jel na kole zadem, on tam má průchozí zahradu. Přijel domů, podíval se co dělají taťka s dědou, něco kutili v garáži, dal si s nimi cigaretu, pak pokračoval do pokoje ve sklepě, sedl si k internetu, pak dostal hlad, šel nahoru a poprosil mamku, aby mu udělala večeři. Uvařila mu špagety s masem z konzervy, snědl to a asi po půl hodině se mu udělalo špatně, zvracel, pak mu už bylo dobře a šel spát. Druhý den v devět ráno jej na zastávce oslovila kriminálka jestli ví, co se stalo, myslel si, že se jedná o něco ohledně drog, myslel si, že jeho kámoši něco vyvedli, vzali jej s sebou na výslech, kde se teprve dověděl, že to mělo být ve Xxx na poště, vydal jim i své oblečení, vraceli se pro ně domů, protože na sobě měl jiné kalhoty, měl stejnou mikinu. Na poště měl tehdy kšiltovku, ale neví to jistě.
Dne 30.9.2013 byl kolem deváté, desáté u svého obvodního lékaře MUDr. Stanislava Š., už neví proč. Nevolnostmi netrpí, asi to byl nekvalitní alkohol a nekvalitní jídlo. Radku L. znal od malička, býval i u nich na zahradě, tykal si s ní, ona mu začala tykat, když začala pracovat na poště. Na poště co tam pracovala, byl asi třikrát, jednou založit účet, podruhé pro kredit, potřetí účet zrušit. Jako žena se mu líbila, ale ví, že má manžela, není žádný úchylek. Nikdy jí nedával najevo, že se mu líbí, ale možná to na něm poznala. Nikdy s ní neměl žádný konflikt, ani s nikým z jejich rodiny, spíše je obdivoval, že Říša hrál hokej a jeho taťka dělá na vraždách. Před 30.9.2013 neměl žádné příjmy, jen to co dostal doma, neměl ani podporu. Kolem daného data pil alkohol tak jednou za čtyři dny, když pil, tak si dal tak pět velkých a dvě piva, to snesl. Jointa měl maximálně dva tři dny před daným dnem. Stačilo mu tak jednou týdně si dát 0,2 gramu, užíval jej nitrožilně, pervitin začal brát tak v 16-17 letech na učňáku, nejprve šňupal, poslední dva roky bere nitrožilně. Trávu si zakouří tak jednou za dva až tři dny. Není na pervitinu závislý, bral malé dávky. Byl v psychiatrické léčebně asi jeden nebo dva roky zpět, tam se dostal pro agresi, měl vypité, přišel domů a chtěl drogy nebo to byla žena, prostě, že nemá vztah, řval na všechny doma, měl třeba i nůž, ale nechtěl na nikoho útočit, jen jej hodil do dveří. V léčebně byl asi měsíc. Co se týká jeho potřeby mít ženu, určitě to byl nedostatek sexu a nedostatek vztahu a lásky, protože on miloval, ale jeho nemiloval nikdo. Byl zamilovaný a vlastně pořád je do Barbory O., ale ona jej nechce. Alkohol dostal většinou na dluh u Lumíra a drogy, protože jich bral málo, dostával taky zadarmo, dostával je od známých, pozvali ho, nechce říct od koho. 30.9.2013 se po zdravotní

stránce cítil dobře, měl užívat léky, které dostal na psychiatrii, ale nebral je, nedělaly mu dobře. Předminulý týden byl v Opavě-Kylešovicích, měl vypito – levné víno, a skočil z mostu do vody, které tam bylo málo, zlomil si obratle. Je levák, měří kolem 175 cm a váží kolem 69 kg. K dotazu, když přišel 30.9.2013 od Lumíra, zda se převlékl, uvedl, že obvykle se doma převléká do trenek. Důležité listiny má nahoře v pokoji nebo ve sklepě, papíry k účtu měl myslí si ve sklepě, nebo mu je schovala máma s tátou někde u sebe.
Obžalovaný rovněž nakreslil plánek pošty – č.l. 337, a k tomu uvedl, že v místnosti č. 1 – pro zákazníky, se nacházel stoleček pro reklamy a dvě nástěnky, v místnosti č. 2 u okénka byl pult z její strany, číslem 5 označil místo, kam položila jeho složku. Ví, že tam byla váha, u pultu byl počítač, pod oknem druhý počítač. Podél zdi za ní byly poličky a různé dokumenty a všiml si, že pod oknem byl nějaký trezor. V místnosti č. 3 byly podél zdi poličky s papírama. Ty dveře mezi místností č. 1 a 2 byly toho 30.9.2013 zavřené. Myslí si, že někdo musel využít té dobroty, a když šla zamykat, tak využil toho, že má otevřené dveře.
Celá situace mu ničí život, věří, že budou pokračovat ve vyšetřování, když se prokáže jeho nevina, nebude jim dělat problémy, jako je žalovat nebo nějak tak.
Dne 7.8.2014 u Okresního soudu v Ostravě v přípravném řízení v rámci vazebního uvedl, že toho, co je mu kladeno za vinu se nedopustil, poukazuje na svou včerejší výpověď a chtěl by toliko navíc doplnit, že dne 30.9.2013 na poště skutečně byl, chtěl zrušit účet a zanechal tam plastovou složku s 8 listy dokumentů, které uchovával ve skříni ve sklepě, kde je vlhko, což mohlo zintenzivnit jeho pachové stopy. V těchto dokumentech poškozená listovala a mohlo dojít k přenosu pachové stopy na její ruce. A pokud s čímkoliv na poště manipulovala, mohla to roznést i dále. V prostoru pošty byl vždy pouze v prostoru, který je vymezen pro zákazníky, nikdy nebyl v prostoru za přepážkou, nikdy se nebavil s žádnou osobou, která by mu popisovala, jak to v tomto prostoru vypadá. Ví, že vyjma místnosti, kde zaměstnanci sedí, je na poště ještě jedna místnost, do níž je otevřenými dveřmi vidět, nachází se zde nějaké dokumenty na policích a domnívá se, že je zde okno, což usuzuje podle proudu světla. V této místnosti nikdy nebyl. Předmětného dne po odchodu z pošty šel k Lumíru R., kde zkonzumoval 2 10 st. piva a 4 velké odlivky alkoholu, nebylo mu dobře, šel domů, mohlo to být mezi 17-18 hodinou. Cesta kolem pošty nevedla, u R. neplatil, dluh vždy vyrovnal s časovým odstupem, předmětného dne byl pan R. opilý více než obžalovaný. Vztahy s rodinnými příslušníky měl v té době dobré. Obvinění, která jsou proti němu vznášena, si neumí nijak vysvětlit. Celkem ve třech případech byl v PL Opava, léčil se pro agresivní poruchu chování, vždy k ní došlo v době, kdy byl opilý. V trvalém bydlišti měl takovýto nával vzteku asi co čtvrt roku a bylo to asi třikrát. Po návratu domů žádnou medikaci neužíval.

Dne 1.12.2014 využil svého práva a nevypovídal, toliko uvedl, že to neudělal.

Ke čteným výpovědím obžalovaný uvedl, že odpovídají jen, pokud říkal, že odjížděl mezi 17.00-18.00 hod., to je blbost, uvedl to proto, že nevěděl jistě, kolik bylo hodin, až potom ve vazbě na to začal hodně myslet, že byly ty televizní noviny.
K rozporu ohledně četnosti braní pervitinu uvedl, že to bylo jednou za dva týdny, neví, proč v přípravném řízení uváděl jinou skutečnost, ptali se jej pořád dokola, nepřikládal tomu žádnou váhu.
Na počítači hrál on-line hry, ale nikdy nic nedokupoval.
K vysvětlení toho, že tam měli psovody a celou armádu uvedl, že to viděl v pořadu Na stopě, v reále ne, bydlí jinde, bylo tam ukázáno, jak tam chodí vojáci se psy, takže to přece museli najít. Jsou tam lidé, kteří mají exekuce a dluhy a mají tam

pachové stopy a přitom tvrdí, že tam nebyli a ti jsou doma a smějou se. Pak je tam člověk, který má vlákna na paní L. a od paní L. na oblečení jsou také vlákna na tom druhém.

K dotazům krajského státního zástupce navíc uvedl, že u R. vypil pár piv a nějaké panáky, byl v náladě, úplně v pohodě, více se bavil. Nepřipadal si opilý, opilý je, když vypije 2 litry piva. Lékař mu nepředepisoval žádné léky, možná na tlak, ale to neví jistě. Lumíra R. zná hodně dobře, pomáhal mu i na zahradě, probírali všechno, ženské, práci svědka, svěřoval se mu hodně i s intimními záležitostmi.

Před daným dnem si okolí pošty nijak neprohlížel, nezjišťoval, kde jsou vchody či okna. Neví, proč do plánku v přípravném řízení nakreslil v zadní místnosti jen jedno okno. Proč tento sklad označil jako sklad s dokumenty neví, asi si myslel, že tam budou nějaké papíry, byla to pouze jeho úvaha. Proč uvedl, že se v místnosti č. 3 nachází podél zdi poličky s papíry, asi proto, že je tam viděl. Viděl to z okýnka, na tom si trvá.

Marihuanu pěstoval doma na zahradě u plotu se sousedem, metr x metr, zda o tom věděli rodiče neví, ale oni chodí na zahradu, určitě to věděli.

K dotazu, proč v přípravném řízení neuvedl, že se paní L. pohybovala po místnosti, šla k nějakým policím nebo skříním s těmi listinami, neví, hned jej to všechno nenapadlo, nevěděl, že je tam nějaká pachová stopa, neví, proč to neuvedl.

Jak si vysvětluje, že se jeho pachová stopa našla na vnější klice dveří oddělující prostor pro zákazníky od prostoru pro zaměstnance, neví, muselo to být přeneseno paní L., asi, jak vydávala ty balíky, protože ty dveře otevírala, tak na to sahala, takže brala do ruky i tu venkovní kliku.

V minulosti zvracel s kamarádem, byli hodně opilí a ještě si myslí, že byli na pervitinu. Že by zvracel po konfliktu s otcem, tak si nemyslí, že by to bylo psychického rázu, taťka tušil, že tam berou drogy, tak šel kamaráda vyhnat, pohádali se, obžalovaný se rozbrečel, taťka šel nahoru a on zvracel, bylo to po alkoholu. Když uváděl, že zvracel po těch špagetách, tak nikdo jiný nezvracel, měl vypito, cítil to.

K vysvětlení toho, že uváděl, že alkohol necítil a nyní uvedl, že ano, cítil se dobře, protože buď jste opilý namol nebo jste opilý, že se cítíte dobře a jste schopen normálně fungovat, tak se cítil a potom se mu udělalo špatně.

Když dědovi pomáhal v garáži měl na sobě tepláky zn. Puma a tričko, stejné oblečení měl i na poště, na vesnici se nepřevléká, když jde mezi lidi. S paní L. nezačal vypisovat žádné listiny, ona říkala, že to připraví, tak to potom asi vypsala. Podle něj se na poště svítilo, tam se vždy svítí. Paní B. přišla na poštu asi v polovině řešení jeho záležitosti, určitě slyšela, co řešili. Trvá na tom, že police viděl z prostoru za přepážkou, to tam bylo chaotické, tam byly všude police

Po dané události přeinstalovával počítač, dělá to co půl roku z důvodu, ať má čistá data.

Neví, zda poškozená měla na sobě brýle, ale nosila je. K dotazu, zda někdy po vraždě viděl jejího manžela, uvedl, že dodnes neví, jak její manžel vypadá, bavil se o něm s mamkou a taťkou, když byly fámy, že to udělal on, spletl si jej s jiným člověkem.

Neví, co dělal den přede dnem 30.9., možná byl někde na kole, třeba na Hradci, pak na počítači, zase klasika.

K dotazům zmocněnce poškozeného uvedl, že z toho, jak pěstoval marihuanu mohl mít 80-100 gramů, hodnota jednoho gramu je asi 200,- Kč. K dotazu, zda byl schopen z těch 3-4 rostlin získat pro svou celoroční potřebu pervitin uvedl, že marihuanu pěstoval i doma ve skříni, pod lampou, taky asi 4 rostliny, mohl tak mít jednou za 3 měsíce asi 100 gramů.

Od R. k poště se to dá zajet na kole za 2 minutky. Ten den kromě alkoholu neměl žádnou jinou návykovou látku.
K dotazům obhájce uvedl, že pokoj ve sklepě je v přízemí, má tam okno. Od lékaře je doma za 1-2 minuty. Když se vrátil od lékaře je možné, že s dědou mluvil, už si to nepamatuje, když se vrátil od lékaře byla mamka doma, chystala oběd. Když přišel na poštu, už bylo otevřeno, už tam byl Š. V jednu dobu byli na poště tři, Š. mu stál za zády, pak mu řekl čau a odešel.

Dokazování bylo provedeno **výpověďmi svědků:**

Svědek Eduard B. st. – děda obžalovaného, nevyužil svého práva a v přípravném řízení i u hlavního líčenu vypovídal. U hlavního líčení uvedl, že dne 30.9.2015 vstal, šel do garáže, kolem 10:00 hodin přišel obžalovaný, pomáhal mu hoblovat desku, odešel k lékaři, vrátil se kolem 12:00 hodin, pak neví, co dělal, pak přišel zase za ním dolů, dodělali to, obžalovaný mu pomáhal dělat i se zásuvkou na autě na tažné zařízení, kolem 14:45 hodin přišla matka obžalovaného z hub, obžalovaný se jí ptal, odkdy je otevřená pošta, odpověděla, že od tří. Obžalovaný šel nahoru pro nějaké papíry, to mu říkal, přišel oblečený – měl kšiltovku, nějakou mikinu, tepláky, přesně už neví, vzal si kolo a odjel. V 15:30 přijel z práce syn svědka, to ještě obžalovaný nebyl doma, přišel za ním do garáže v 16:00 hodin a v práci pokračovali.
Obžalovaný přijel na kole 16:45 hodin, zakouřili si, obžalovaný šel na počítač, má jej v pokoji ve sklepě, byl tam pořád, spát chodil nahoru. Se synem to dodělali a po osmé večer šli nahoru na televizi.
K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že každé schodiště a každý vchod do bytu je zvlášť. Přesnou dobu návratu obžalovaného si pamatuje podle svých hodinek a ještě podle malých hodinek, které mají v garáži. Všechno si to dobře pamatuje, protože druhý den hlásili na Nově, že došlo k vraždě, obžalovaný jel na pracák a policisté jej na zastávce sebrali. Když obžalovaný odjížděl na poštu, tak měl v ruce složku, chtěl zrušit nějaký účet, dával si to do mikiny do rukávu, aby to neztratil, protože jel na kole, bylo to pár papírků.

Pro rozpory a neúplnost byla čtena podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. výpověď svědka, kterou učinil v přípravném řízení (č.l. 342-346).
V této navíc a odlišně uvedl, že měl otevřenou garáž celý den a viděl jej odjíždět na kole směrem k poště ve Xxx. Nevybavuje si, že by něco vezl, ale mohl mít něco pod bundou, jestli složku to neví. Martin se vrátil domů, bylo možná kolem třičtvrtě na pět, zakouřili si, on šel dolů k počítači, pak už šel nahoru, už ho neviděl. Obžalovaný měl na sobě bundu a možná čepici.
Doma topí převážně dřevem a šlamem, někdy zatopil i obžalovaný, obžalovaný neměl žádné zdravotní problémy, on byl tvrdý. K dotazu, zda obžalovaný trpěl nevolnostmi, svědek uvedl, že spíš chrápal, budil ho ráno v devět. Ví, že byl obžalovaný v léčebně, asi dvakrát, byl tam za ním, proč tam byl neví. Sem tam za obžalovaným přijel nějaký kluk nebo obžalovaný jezdil na kole na Hradec nebo do Opavy, nezajímalo jej to, vždycky odjel a přijel v pohodě.
Radku L. znal z pošty, ona moc s nikým nemluvila, na poště byl frmol, s obžalovaným se o ní nikdy nebavil. Taky se s ním nikdy nebavil o tom, jak to na poště vypadá, on tam chodil, tak se tam vyzná.
Po přečtení výpovědi k rozporům ohledně toho, zda obžalovaný, když jel na poštu měl nějaké listiny či nikoli uvedl, že to tam dával, schovával a k dotazu, proč to neuvedl na polici uvedl, že je měl nejprve v ruce, šel si pro kolo do kůlny, došlo mu

to, že to měl v ruce. Ten den nepil žádný alkohol, poslal si obžalovaného do obchodu pro dvě piva a půllitr. Obžalovaný vypil jedno pivo a jednu půlku, svědek jen jedno pivo, nebyl vůbec opilý. Obžalovaný přijel od R. normálně, byl takový veselý, v pohodě. Ví ze spisu, z protokolu o výpovědi, kterou četl, že obžalovaný šel z pošty v 15:30 a šel k R.
Obžalovaného neviděl brát drogy, ve skříni v pokoji měl marihuanu pod světlem, svědek za ním ale nechodil, obžalovaný k němu taky ne, byl samotář. Neví, zda bral pervitin, neviděl jej pod vlivem nějaké drogy, nepozná to. Neví, zda mezi obžalovaným a jeho rodiči docházelo ke konfliktům, nestrkal se do nich, ví jen, že jednou kopl do dveří ve sklepě, rukou tam do toho bouchl. Policie kvůli toho u nich byla, volali ji asi rodiče, on za ním kvůli toho nebyl. Obžalovaný za ním chodil jen pro cigarety, obžalovaný je neměl, byl bez peněz, až potom měl důchod 4.500,- Kč. Na poštu pro důchod svědek chodil každý měsíc. S obžalovaným se nikdy nebavil o tom, jak to na poště vypadá. Obžalovanému mohl tak jednou za měsíc dát 100,- Kč, jednou mu dal 200,- Kč. Neví o tom, že by obžalovaný chtěl někoho napadnout nožem.

K dotazu krajského státního zástupce uvedl, že dopoledne desku brousil s obžalovaným tak půl hodiny, pak začali dělat na přípravě na zásuvce, to dělal s obžalovaným tak hodinu. Neví, kdy se druhý den obžalovaný vrátil domů.
K dotazu obhájce uvedl, že nahoru za synem a jeho rodinou chodil málo, hluk seshora přes zeď neslyšel. Hodiny v garáži jsou umístěny na stěně naproti vstupu, malé, osm na osm, růžové, viděl přesně.

Svědek Eduard B. ml. – otec obžalovaného, nevyužil svého práva a v přípravném řízení i u hlavního líčenu vypovídal. Jeho výpovědi jsou shodné a uvedl v nich, že se domů vrací v půl čtvrté od autobusu, kolem čtvrté šel do garáže, obžalovaný se vrátil tak třičtvrtě hodiny potom, co přišel dolů. Zakouřil si s nimi, pak šel do pokoje co má dole. Svědek přišel domů po osmé večer, obžalovaný již ležel. Snědl večeři, myslí si, že špagety. Druhý den měl svědek dovolenou, tak si pospal. Alkohol pijí příležitostně, ne nijak pravidelně, obžalovaný si občas zakouřil trávu. Daného dne měl jeho otec vypito tak pivo, nebyl opilý. Neví, co měl obžalovaný 30.9. oblečeno, nějakou kšiltovku. Doklady a listiny má v ložnici, obžalovaný měl něco v pokoji ve sklepě, některé jeho věci má svědek. Obžalovaný měl účet u Ery, bavili se ať ho zruší, ví od něj, že ho chtěl zrušit 30.9.2013, šel kvůli tomu na poštu ve Xxx. Písmo na výpovědi smlouvy není obžalovaného. Od obžalovaného se dověděl, že oni nevěděli, co a jak, tak to tam měl nechat a přijít jiný den, už si to přesně nepamatuje. Obžalovaný byl zdravý, neměl žádné zdravotní problémy, když vypil trpěl nevolnostmi, jinak ne. Nenapadl žádného člena domácnosti, jedině v minulosti po nějaké hádce, to bylo na svědka, pak byl odvezen na PL v Opavě. On nebo manželka tehdy volali policii. Naposledy byl v PL asi loni v srpnu, něco vypil, víc než měl, doma dělal výtržnosti, různě, většinou napadal svědka, hlasité projevy. Důvodem jeho agrese asi bylo, že měl vypito, neměl práci, měl s tím problém, tak se to v něm asi nahromadilo. V době kolem 30.9.2013 neměl obžalovaný žádné příjmy, v prosinci 2013 dostal důchod. O vraždě ve Xxx se s ním nikdy nebavil. V době kolem 30.9.2013 neví s kým se stýkal, když se mu později stal úraz, tak za ním byl kamarád Radim, říkali mu Krakonoš, občas tam přespal. Obžalovaný si občas zajel na Hradec, kde měl nějaké kamarády, ty svědek nezná. Chování obžalovaného se po 30.9.2013 nijak nezměnilo, ani toho dne si ničeho nevšiml. Obžalovaný nejvíc času tráví v pokoji ve sklepě.

Doma topí tuhými palivy, kotel je ve sklepě, většinou topí svědek nebo jeho otec. Radku L. znal jen zběžně, nikdy se s obžalovaným o ní nebo její rodině nebavil. S obžalovaným nikdy nehovořil o tom, jak to na poště ve Xxx vypadá.

K dotazům krajského státního zástupce dále doplnil, že následující den měl dovolenou, přijeli nějací chlapi, ptali se, co dělal, nevěděl, co se stalo, pak obžalovaného vzali ze zastávky v 9:00 hodin. Obžalovaný pěstoval dvě květiny marihuany v pokoji, na zahradě nic neměl. Na poštu chodil málo, naposledy tam byl tři měsíce před vraždou. K popisu pošty uvedl, že je tam čekárna, místnost, kde sedí, pak vlevo dveře, tam je místnost asi pro zaměstnance.

K dotazům obhájce uvedl, že ze zastávky domů to trvá asi pět minut, nad ponkem v garáži jsou hodiny, když se obžalovaný vrátil, tak se na hodiny díval, bylo 16:45, je si jistý.

Svědkyně Jiřina B. - matka obžalovaného, nevyužila svého práva a v přípravném řízení i u hlavního líčenu vypovídala shodně. Ve výpovědích uvedla, že o tom, co se stalo se dověděla až druhý den. Obžalovaný šel před devátou na autobus, během pěti minut přijeli lidi z kriminálky, ptali se, kde je Martin, kolem páté hodiny odpoledne jej přivezli, dával jim oblečení, co měl na sobě, takže se převlékal, to už jí řekli, co se stalo. Obžalovaný jí řekl, že jej vzali na zastávce.

Dne 30.9.2013 přijela za deset sedm z noční, šla spát, kolem jedenácté vstávala, chystala jídlo obžalovanému, pak šla na houby, vracela se kolem třičtvrtě na tři, obžalovaný něco kutil s dědou v garáži, ptal se jí, od kolika je pošta, řekla mu, že od tří, pak šla ještě spát. Vstává před pátou, zapla si televizi jako obvykle, uvařila si kafe, obžalovaný přišel nahoru, lehl si na zem na podložku a dívali se spolu na televizi. Pak šla obžalovanému na jeho žádost uvařit večeři, měla ji hotovou mezi šestou a sedmou, uvařila mu špagety s masem z konzervy. Najedl se, pak se mu udělalo nějak špatně, šel si lehnout, mohlo být tak kolem půl osmé. Stejnou večeři jedl i manžel.

Podle ní se obžalovanému udělalo špatně z těch špaget, on moc nemá rád konzervy a snědl jich docela hromadu. Manželovi ani jí ze špaget špatně nebylo. Myslí si, že obžalovanému bylo špatně, protože si před tím dal nějaké pivo, nezdál se jí opilý, měl dobrou náladu, říkal jí, že byl u Lumíra.

Neví přesně, v kolik obžalovaný od Lumíra přišel, vzbudila se asi za pět minut pět, kolem páté si už vařila kafe a on krátce na to přišel, muselo to být krátce po páté.

S obžalovaným se bavila co se stalo, ptala se ho, zda by to mohl udělat, říkal, jak si něco takového může myslet, zpětně si vybavovala, jak se ten den choval a myslí si, že by poznala, když lže. Doma alkohol pravidelně nepijí, ale abstinenti nejsou, drogy ne.

Obžalovaný v průběhu dne 30.9.2013 byl na poště kolem třetí hodiny, šel si zrušit účet, účet nezrušil z důvodu, že tam měl nějaký dluh, ty peníze neměl, tak se domluvil, že až mu peníze dají, že si to potom půjde zrušit dodatečně, ty papíry tam nechal, že byli domluveni, že to v brzké době přinese. To jí asi řekl odpoledne, když se vrátil. Daného dne měl na sobě - on nosil opravdu je jedny věci, mikinu vzorovanou snad Burton nebo Buton, kšiltovku – neví, jestli ji měl, nějaké tričko - neví přesně jaké, tepláky tmavě modré barvy Nike a semišové hnědé boty – zánovní. Z věcí, které nosíval se mu po daném dni nic neztratilo, někdy v létě se mu ztratila bunda, různě zapomínal a ztrácel věci, ale to bylo před daným dnem, po tom datu si nevzpomíná, že by mu něco chybělo. Písemnosti mají uloženy v ložnici a v obýváku, obžalovaný v krabici ve svém pokoji ve sklepě, spát chodí obžalovaný nahoru do pokoje, ve sklepě je chladno a vlhko.

Co se týká daného účtu, často obžalovanému říkali s manželem, aby jej zrušil. Neví co s sebou konkrétně daného dne na poštu nesl. Na výpovědi smlouvy o účtu je písmo hodně podobné písmu svědkyně, ale není to její písmo, nic takového nevypisovala. Obžalovaný byl na psychyně, ale v období kolem 30.9.2013 byl podle ní v pořádku. Nevolnostmi netrpěl, z léků z psychiatrie měl cukání, býval ospalý.
Když se obžalovaný opil, tak potom dostal chuť na nějakou drogu, neměl na to peníze, chtěl si půjčit od nich, a protože věděli na co to má, tak mu půjčit nechtěli, jednalo se většinou o pětistovku. No a kvůli tomu vznikla hádka, dost silná, začal bouchat dveřmi, manžel to nevydržel a když jej chtěl zastavit, tak na něj obžalovaný v sebeobraně zaútočil, bylo to vzájemné. Zavolali policii, pak jej hospitalizovali, poprvé to bylo koncem května 2013, pak někdy v červenci, v srpnu jej pustili a od té doby se nic takového neopakovalo. Myslí si, že bral drogy, u té hádky řval, že chce perník, perníček. Taky si myslí, že hulil trávu.
Peníze neměl žádné, jen co dostal od nich, dávali mu malé částky, stovku, dvě, padesát korun, většinou, když někam jel, na Vánoce a narozeniny dostával tisícovku.
Obžalovaný je veselý, vstřícný, hodný, kamarádský, svěřoval se jí, měl výkyvy nálad, když se jej ptala proč, tak říkal, že nemá práci, že ho každý odepisuje. Když přišel z léčebny tak neměl nějaké stálé kamarády. K nim se chová fajn, ale člověk mu nesmí nic moc vytýkat, potom se naštve a odejde. Po psychyně jeho kamarády vypoklonkovala, pomáhal jí hodně doma, byl hodně na internetu, hodně s ní seděl u televize, což před tím nedělal, občas si někam zajel na kole, než napadl sníh, hodně si stahoval filmy z internetu a díval se na ně. Po 30.9.2013 se jeho chování nijak nezměnilo, bylo stejné, jako když jej pustili z psychiny. Nejčastěji byl obžalovaný v pokoji ve sklepě. Kotel mají ve sklepě, obvykle topí děda nebo manžel, když je třeba tak i obžalovaný.
S Radkou L. si tykala, s obžalovaným se o ní nebavila, jen když šel na tu poštu tak říkal, že mu s tím poradí, že je milá a příjemná. Nikdy se s ním nebavila o tom, jak to na poště vypadá.
Večer před vyšetřením na detektoru lži byl podle ní obžalovaný pod vlivem drog, protože každý měsíc, když měl důchod, tak první týden nespal, byl zalezlý ve sklepě, byl roztěkaný, to dělal vždycky, když něco měl, říkala to i těm policistům.
K dotazům předsedkyně senátu uvedla, že obžalovaný doma pěstoval marihuanu, měl tak dvě kytky, dole ve sklepě, na zahradě jednou taky, ale to bylo v minulosti a moc z toho nebylo.
K dotazům krajského státního zástupce uvedla, že na práci v dílně měl obžalovaný převlečení – starší hadry. Děda si obžalovaného posílal pro alkohol. O událostech dne 30.9.2013 doma diskutovali. Třikrát ke konfliktům volali policii. Konflikty i mimo ty tři taky měli, byly slaboučké, když mu člověk něco řekl, co se mu nelíbilo ohledně práce nebo kamarádů, tak se vztyčil a odešel. Poté, co se vrátil z posledního léčení byl jako vyměněný. U posledního léčení byl hospitalizován nejdýl, ještě jej tam chtěli nechat, ale on sliboval a opravdu to dodržel, že bude úplně v klidu. Po propuštění z léčebny chodil pravidelněji k ambulantním lékařům, není schopna uvést jak často. Na internetu jej zajímá facebook, holky, nějaké hry. Dále ho dost zajímaly takové věci kolem sledování lidí, hodně o tom i četl (toto svědkyně uvedla až k přímému dotazu).
K dotazům zmocněnce poškozeného uvedla, že podle ní její manžel u toho, když obžalovaný křičel, že chce perník, nebyl. S manželem se bavili o tom, že mají podezření, že obžalovaný bere pervitin, on k tomu měl postoj, že pokud to neviděl, tak nemůže říct. Zda inkriminovaného dne topili v kotli, to neví, ale bylo dost zima, tak asi ano.

K dotazům obhájce uvedla, že s obžalovaným mohla inkriminovaného dne strávit tak hodinu, protože teprve potom šla vařit a v televizi už bylo něco jiného než zprávy, obžalovaný se pořád díval a v 18:30 mu dávala jídlo. Říkal jí, že u Lumíra vypil asi dvě piva a panáka nebo dva.

Svědek Martin L., švagr zemřelé, vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že dne 30.9.2013 přijel společně s manželkou domů něco před 18.00 hodinou, na návštěvu k nim přišel jeho otec Břetislav L., neví jak dlouho se zdržel. Pak zaregistroval telefonát svého bratra Luďka, který volal jeho ženě, zda u nich není Radka, něco před osmou večer volal bratr jemu s tím, že Radka pořád není doma, bylo slyšet, že je rozrušený, říkal mu, že mu Radka nebere telefon. Řekl mu, že se zajde na poštu podívat, oblékl se, protože ten den bylo chladněji, manželka šla s ním. K poště přišel téměř stejně jako jeho bratr, podíval se zadním oknem, viděl, že byly otevřené dveře směrem za přepážku, viděl, že svítí monitor na počítači, byl tam spořící režim, posvítil si baterkou a uviděl její kabelku, byla pod oknem. Oběhl poštu, vyskočil na takový sokl a předním oknem uviděl Radku ležet na zemi, hlavou směrem k oknu, byla obličejem k zemi, viděl její vlasy, bratrovi řekl, ať jde domů, že Radka je asi mrtvá. Pak šel ke vstupním dveřím pošty, zkusil vzít za kliku, dveře byly zamčené. Volal tísňovou linku a následně volal svému kamarádovi ing. B., řekl mu, že někdo zabil Radku. Během pár minut ing. B. přijel, vyrazili dvěma či třema kopačkami současně dveře a myslí si, že v tu dobu tam přijela hlídka policie z Hradce nad Moravicí, policista Tomáš P. s nějakou kolegyní. Svědek vešel na poštu, loktem otevíral další dveře, byl ve střehu, zda tam ještě někdo není, vešel do čekárny, tam byla přepážka, která dělí zákazníky od pracovníka pošty, byla zavřená. Nakoukl přes sklo, byla tam kaluž krve, ležela nehybně, osobně to vzdal, myslel si, že je mrtvá. Po něm tam vběhl Tomáš P., sám vyšel ven, dál než v čekárně nebyl. Tomáš P. tam vběhl, pak uslyšel velkou ránu, dovtípil se, že nějak vyrazil tu přepážku, myslí si, že Tomáš vyšel a pokrčil rameny, vtom přijela rychlá záchranná služba a ti vběhli dovnitř.
Když vešel do čekárny tak si nevšiml, že by tam bylo něco rozházené, ale všiml si, že byly otevřeny jedna nebo dvě plechové skříně nebo trezory. Byly to skříně, pod kterými ležela. Pak šel ven, zdravotníci vyšli asi po 4-5 minutách a řekli, že je mrtvá, všichni pak poštu opustili a na poštu šel až policejní výjezd. Bratra na poštu taky nepustil.
K Radce L. by uvedl, že byla veselá, usměvavá, cílevědomá, od lidí věděl, že velice striktně dodržovala na poště předpisy, vyžadovala občanku i po lidech, které dobře znala, po zavírací době přes okno řekla lidem, že si musí přijít druhý den, což bylo až humorné, protože do doby, než na poště začala pracovat, to tam fungovalo jinak.
Když přišel k poště tak zaregistroval pohyb mladého S., ročník xxx, procházel uličkou kolem V. ke svému bydlišti, k poště přišel jako první a nikoho a ničeho si nevšiml.
Zná se dobře s otcem od Martina B., Martina zná jen od vidění, ví, že s ním byly nějaké výchovné problémy. Ví, že běhal po vesnici napůl nahý, kolem jejich domu a řval, že je všechny zabije, ví, že jejich sousedi jsou z toho soužití rozhozeni, ví, že obžalovaný bere drogy, jeho otec si na to stěžoval před 5 či 6 léty. Neví, zda excesy řešila policie nebo zda to vyšumělo.
Neví o nikom, kdo by měl s Radkou L. konflikt. Ví, že v zimě 2012/2013 byly ve sněhu vidět stopy, které vedly k poště zezadu, Radka z toho měla blbý pocit, že chce někdo poštu vykrást, byl tehdy i za ing. K., který s poštou sousedí. Za ing. K. byl i v den vraždy, ptal se jej, zda něco neviděl, uvedl, že si nic nevybavuje. Pak si

vzpomněl, že před poštou viděl Martina B. a Petra Š., že kolem nich projeli autem v době, když přijížděli z práce, neví v kolik hodin to bylo.
Pošta od bydliště B. je 500-600 metrů. Myslí si, že ze zadního okna pošty je vidět i přední okno, myslí si, že za přepážku vidět nejde. Myslí si, že poté, co vyrazili dveře, tak na poště nerozsvěcovali.

Na poštu vedou dvoje dveře, jedny zepředu, druhé zezadu – tedy myslí si, že tam ty dveře ještě jsou – pošta se rekonstruovala.

Co se týká Lumíra R. je to veselý, bystrý chlap, v poslední době dost pije alkohol.

K dotazu krajského státního zástupce uvedl, že si myslí, že obžalovaný se s jeho bratrem z vesnice znali. Radka L. brýle měla, nosila je podle něj na čtení a nějakou úřednickou činnost, když u nich byli třeba opékat, tak brýle neměla.

Obžalovaný k jeho výpovědi uvedl, že přísahá, že neví, jak vypadá bratr svědka Luděk L.

Svědek Luděk L., manžel zemřelé, uvedl, že je celá situace pro něj stále nelehká, nechce na dané události vzpomínat. Vzhledem k tomu byla čtena podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. jeho výpověď, kterou učinil v přípravném řízení (č.l. 430-437).

V této uvedl, že dne 30.9.2013 přijel domů před sedmou hodinou večer, doma byl syn Norbert, druhý měl trénink a přijel kolem půl osmé. Kolem 19:00 hodiny volal manželce na mobilní telefon, nevzala jej, stalo se to poprvé, co jej nezvedla, vydal se k poště ji hledat, hlavní vchodové dveře na poště byly zamčené, na poště se nesvítilo. Přes zadní okno malou štěrbinou viděl přes zadní místnost na monitor počítače, který svítil spořičem. Postupně volal různým lidem, Veronice S., bratrovi, syn Norbert mu řekl, že s maminkou naposledy mluvil kolem půl páté. Šel znovu k poště, sešli se tam s bratrem, oba šli dozadu k oknu, všiml si, že na skříni visí sako jeho ženy, před tím mu splývalo, stále svítil spořič, ale všiml si, že dveře ze zadní místnosti byly pootevřené více, monitor viděl celý, před tím viděl jen jeho velmi malou část. Pak bratr naskočil na sokl pod oknem v přední části budovy a řekl mu, že je tam samá krev, ať jde domů. Ví, že bratr dveře vyrazil, ale to tam už nebyl, bratr přišel asi za dvě hodiny a řekl mu, že je jeho žena mrtvá.
Pokud se má vyjádřit ke své ženě v práci tak byla velmi striktní, přesně dodržovala předpisy. Nikdy se s ní nebavil, kde má uloženou hotovost, kde schovává klíče, ví, že místa střídala. Jednou se jej ptala, jak se má chovat v situaci, že by byla přepadena, říkal jí, že je obvyklé neklást odpor a vyhovět. Tři až pět měsíců před danou událostí mu řekla, že tam chodí nějaký muž, asi ze Staré Vsi, který opakovaně chodil na poslední chvíli, že se na poště rozhlížel, že se jí nezdál, na konkrétní konflikt si nestěžovala.
S rodinou B. nikdy neměli žádný konflikt, zná spíše Davida, který s jeho syny hrával fotbal, nebylo mu umožněno se v tom dále rozvíjet, mají ho spíše rádi, dostal se na vysokou z takové rodiny, kde jely drogy, chlast, bitky. V jednání obžalovaného po dané události viděl změnu, byl mnohem kontaktnější, více odpovídal na pozdravy, přešel k němu z druhého chodníku a ptal se svědka, jak se má, co dělá, což bylo nezvyklé. Asi v červnu 2014 jel autem do Jakubčovic, před ním jel na kole někdo v kapuci, musel přibrzdit, a když jej míjel, poznal, že se jedná o Martina B. a ten, když jej poznal, skočil s kolem do lesa. Od té doby je přesvědčen, že Martin B. je vrah.
Petra Š. daného dne nezaregistroval, toho dne kolem půl osmé večer potkal Jiřího S., minuli se před poštou, on šel směrem od hospody, bydlí kousek pod poštou. Neví, zda se Martin B. a Petr Š. znali, ale vysedávali dlouho a denně u Lumíra R.

Manželka Martina B. rovněž znala, blíže ne. Na poště nesnesla žádné návštěvy, ani svědka nepustila za přepážku. Dveře mezi čekárnou a prostorem za přepážkou zamykala a nedovede si představit, že by tam někoho pustila. Brýle nosila na psaní i čtení, běžně ne. Byla technokrat, když pracovala, všechno mělo své místo. Domnívá se, že na výpovědi smlouvy o účtu je písmo jeho manželky.
Čtenou výpověď stvrdil svědek jako správnou s tím, že k ní nechce nic doplnit a k dotazům předsedkyně senátu uvedl, že poprvé, když šel k poště hledat svou manželku zkoušel hlavní dveře, byly zamčené, žádné jiné dveře na poštu nejsou, zezadu jsou dveře, ale těmi se na poštu vejít nedá. Nevzpomíná si, zda když šel k poště poprvé, tam někoho viděl.
K dotazu zmocněnce uvedl, že celou rodinu daná událost zasáhla výrazně, zničilo to jejich životy, pozbyli rodinu, pro syny je to rána.
K dotazu obhájce uvedl, že v místě, kde potkal obžalovaného na kole, je zatáčka, musí se tam jet pomalu, a proto, aby jej mohl předjet, musel jet dlouho za ním, aby viděl do protisměru, on se třikrát otáčel, poznal ho, a pak skočil do lesa, jel dále, nijak to neřešil.

Obžalovaný k výpovědi svědka uvedl, že chce říct, že teprve teď pana Luďka L. poznal, jak vypadá, ví o koho jde, uvědomil si, že jej zná od vidění, ale vůbec netušil, že se jedná o manžela poškozené a nikdy se jej nevyptával, jak se má, a na tom kole to je blbost, ani neví, jaké má auto, že by někam na kole ujížděl, to vůbec. Svědek se ke sdělením nevyjádřil.
Následně svědek jako oběť trestného činu učinil prohlášení, jehož obsah se nachází v protokole o hlavním líčení na č.l. 1471-1472.

Svědek Břetislav L., tchán zemřelé, vypovídal v přípravném řízení i u hlavního líčení shodně. Uvedl, že dne 30.9.2013 šel ke svému synovi Martinovi, bylo za pět minut půl šesté, když došel k jeho domu, zrovna všichni přijížděli, vypil u nich pivo, myslí si, že kolem čtvrt na sedm šel od nich domů. K Martinovi i od něj prochází vždy kolem pošty shora, jak bydlí K., projde uličkou mezi domy, nechodí po hlavní cestě. Nezaregistroval, zda se na poště svítilo, u K. něco hrabali, takže jeho pozornost byla obrácena tam. Nevšiml si, že by někdo kolem pošty procházel nebo tam postával. Pak se zdržoval doma, od Martina je to domů 5-7 minut pěšky. V sedm večer si pustil televizi a syn Luděk se jej přišel zeptat, zda neví, co je s Radkou, pak ji šel společně se syny hledat k poště. Šel za nimi, u pošty byl i Martin, zjistili, že dveře jsou zavřené a zadním oknem viděli, že monitor svítí, sám vzadu nebyl. Martin s Luďkem vylezli na sokl a dívali se předním oknem a viděli ji tam ležet na zemi, myslí si, že ji viděl jen Martin. Odešel domů pro krumpáč, že dveře vyrazí, ale pak tam přijel ing. B. a nějak dveře s Martinem vypáčili. Pak přijeli zdravotníci, policie.
Když k poště přišel poprvé, byli tam Martin a asi jeho žena Pavlína, Luděk a jeho synové Norbert a M. Sám do budovy pošty v daný den nevstoupil, poštu zezadu neobcházel. Na poště se během dne obvykle svítilo. Co se týká Radky L. po pracovní stránce myslí si, že byla vstřícná, že ji lidé měli rádi. Dodržovala předpisy a pracovní dobu, nikoho dříve nebo později nepustila. Z práce se vracela obvykle tak 20 až 30 minut po konci pracovní doby, daného dne byl konec měsíce, to dělala uzávěrku a zůstávala asi o hodinu déle. Neví o tom, že by měla ve vesnici s někým konflikt.

Co se týká B., s dětmi se nestýká, jen po vesnici šly zkazky o jejich dědovi, že mu nechtěli v hospodě nalít, pak o mladém, že tam jely drogy, že tam jezdila policie, sám nic neviděl. Neví, zda Martina B. daného dne viděl, ani by jej nepoznal. Petr Š. je jeho soused, neví, zda jej viděl daný den.

Dále uvedl, že pokud to byl B., tak neví jak to zarafičil s těmi klíči, protože asi dva měsíce před tím předával klíče od pošty zastupující úřednici, neboť Radka jela na nějaké školení. Byly to dva svazky a na jednom bylo snad deset klíčů a na druhém čtyři nebo pět. Ta úřednice ještě říkala, že se v tom vůbec nevyzná, některé klíče byly označeny barevnými kloboučky.

Svědek René B. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že svědkovi kolem půl osmé dne 30.9.2013 volal jeho známý Martin L., že je zle, že Radka L. je asi po smrti, ať přijede, jel nejprve k Martinovi domů, potom k poště, ani neví, jestli se na poště svítilo, dveře pošty byly zavřené, tak s Martinem vykopli dveře, bylo to těsně před příjezdem záchranky s policií. Sám zůstal venku, Martin šel opatrně dovnitř. Snad do desíti minut, co vykopli dveře, přijela policie a sanitka. Vůbec si nevybavuje, zda šel dovnitř nějaký uniformovaný policista, viděl, že dovnitř šli zdravotníci. Když přijel k poště, zaregistroval Martina, jeho ženu a otce, vůbec neví, zda tam bylo nějaké auto. Na poště ten večer nebyl ani se nedíval dovnitř oknem. Cestou na poštu si nevybavuje, že by někoho potkal.

Petra Š. zná, spíše jeho otce, obžalovaného od vidění. Večer ani jednoho z nich neviděl, během dne, ještě bylo světlo, viděl Petra Š., oni bydlí kousek od něj. Obžalovaného blíže nezná, nikdy s ním neměl žádný problém.

Radka L. byla výborná ženská, dodržovala zásady, když byl konec pracovní doby, bylo zamknuto, ví to z vlastní zkušenosti, stalo se, že přijel k poště trochu později, už jej nepustila. Neví, zda zkoušel dveře pošty rukou, zda je zamčeno.

K dotazům krajského státního zástupce dále doplnil, že Petr Š. je jednodušší kluk, neví, zda je levák nebo pravák. Na poštu chodil cca jednou týdně. Pokud obdržel zásilku do vlastních rukou, musel předkládat na poště občanský průkaz, i když se znali. Radka L. občanský průkaz brala do ruky. Ví, že je na poště zadní místnost, asi nějaká technická, viděl, že tam poštovní úřednice skládaly balíky, neví co v ní je.

K dotazům obhájce doplnil, že zmíněná technická místnost byla po levé straně, zda dveře byly většinou otevřené nebo zavřené, to už neví, detailů si nevšímal, ale do těch dveří dále vůbec neviděl. S obžalovaným se v jednom případě sešel u piva, obžalovaný tam byl společně se svým otcem, působil na něj normálním dojmem. Luďka L. zná, pokud jej potká, prohodí s ním pár slov, po vraždě se uzavřel. S Petrem Š. prohodil vždy jen pár slov. V obci po vraždě byla velmi špatná atmosféra.

Svědkyně Ivana B. vypovídala shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jejích výpovědí soud zjistil, že bydlí ve Xxx, dne 30.9.2013 přišla na poštu něco po patnácté hodině, na poště byl kluk v kšiltovce, do té doby nevěděla, že se jednalo o Martina B., byl tam s ním ještě Petr Š. Obžalovaný stál u okénka a jednal s Radkou L., bavil se dost hlasitě, z jejich hovoru si pamatuje dost, neboť se bavili o věcech, které ji zaujaly, bavili se o zrušení účtu, pamatuje si, že Radka L. mu říkala, že potřebuje myslí si 200,- Kč, aby mohla účet zrušit, že kvůli poplatkům tam bude v mínusu. Radka mu říkala, že tam má ty papíry nechat, že jak bude mít chvíli čas, tak je vyplní, že má přinést kolem 600,- Kč, že jestli to stihne, tak má přijít ještě ten den, že to bude mít nachystané. Mezitím, co spolu jednali, Š. z pošty odešel. Radka vzala papíry z okýnka a položila je na parapet okna, které vede k silnici, jen se tak otočila na židličce, zvedla se a papíry tam položila. Potom on odešel, jestli už něco spolu vyplňovali, to si nevšimla. Co měl oblečeno vyjma kšiltovky, si už nevybavuje

Pak přišla na řadu, dala Radce šeky, zaplatila je hotově, Radka jí dala ústřižky a svědkyně odešla.
Když přišla na poštu tak hlavní dveře i dveře vedoucí na poštu byly zavřené a odemčené, zda byly zamčené dveře vedoucí za přepážku, to neví. Když přijela k poště svým vozidlem, tak u pošty stál favorit barvy bledě modré metalízy, to ji zaujalo, v autě seděl pán kolem 40 let, neví zda byl místní, když od pošty odjížděla, vozidlo tam již nebylo. Od pošty jela nahoru ke kostelu a zhruba v půli cesty mezi poštou a hospodou šel obžalovaný s Petrem Š., mířili směrem nahoru k velké křižovatce.
O tom, co se stalo, se dověděla až následující den. Radka se chovala normálně, bylo to klidná, hodná holka, byla milá. Na sobě měla myslí si vestičku, na očích měla brýle.
Co se týká prostoru za přepážkou, vpravo je okno na silnici, pod oknem byl počítač, kolem přepážky stůl a nějaká skříňka. Vlevo jsou dveře do zadní místnosti, mezi těmi dveřmi a policí byly váha a trezor, aspoň myslí. Z té zadní místnosti neviděla celou místnost, ale Radka se nechovala tak, že by tam někdo měl být, ty dveře byly vždy otevřené.
Obžalovaného nezná vůbec, Petr Š. je zvláštní, jako by neměl všech pět pohromadě. Radku L. blíže neznala, nikdy se s ní nebavila o tom, zda měla nějaký konflikt s kýmkoliv ze zákazníků. Obžalovaný na ni na poště působil jako někdo, kdo chce něco vyřešit, akorát hlasitěji mluvil. Z pošty mohla odjíždět kolem čtvrt na čtyři.

K dotazům krajského státního zástupce uvedla, že obžalovaného neviděla, že by se nějak procházel po čekárně, stál u přepážky, diskutoval s Radkou, pak se otočil a normálně odešel. Ten den platila dva šeky, předala je Radce a také jí předala peníze. Měla dva šeky a peněženku, doklady vzala Radka L. do rukou, označila je a zase jí je vrátila.
K dotazům obhájce svědkyně uvedla, že ti dva kluci, jak o nich mluvila, šli vedle sebe a už neví, zda z nich některý měl kolo.

Svědek František D. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že dne 30.9.2013 byl na poště ve Xxx kolem půl páté odpoledne vyzvednout si poukázku. Bydlí asi 60-70 metrů od pošty. U pošty viděl odjíždět vozidlo Radky D., pak přijela červená fabie, z ní vystoupili muž s ženou a malým dítětem a všichni šli na obecní úřad. Na poště byla jen Radka L., dal jí poukázku, občanský průkaz, ona poukázku vypsala, vyplatila mu 400,- Kč v hotovosti, zdržel se tam asi dvě minuty a odešel. Když šel od pošty, slyšel auto, ohlédnul se a viděl, že u pošty zastavila Sylva T. s dcerou a šly na poštu. Jiné vozidlo, myslí si, že ani to červené u pošty neviděl. Nevybavuje si, zda na poště bylo rozsvíceno. Radka L. se chovala normálně jako obyčejně, myslí si, že brýle neměla. Obžalovaného nezná, zná jen jeho otce. Pavla L. zná, daného dne jej neviděl. Petra Š. zná, daný den jej neviděl.
K dotazům krajského státního zástupce dále doplnil, že Radka L. byla pečlivá, chtěla po něm vždy občanku, i když jej znala. Ví, že za přepážkou byla ještě jedna místnost, ale neví, co v ní bylo, nikdy tam nebyl.
K dotazům obhájce uvedl, že Liší jsou sousedi přes ulici, s Luďkem L. se potkával, normálně prohodili pár slov, po té události se uzavřel do sebe.

Svědek ing. Stanislav K. vypovídal v přípravném řízení a u hlavního líčení v podstatě shodně. Z jeho výpovědí soud zjistil, že si den 30.9.2013 celkem vybavuje, po deváté večer mu volal Martin L., že se něco stalo, že má přijít pod

barák. Bydlí nad poštou ve Xxx, sešel dolů a dověděl se, že se stala vražda, že zavraždili Radku L. Na poštu vidí z její zadní strany, místo není nijak osvětleno, nejsou tam dveře, jen zamřížované okno do pošty. Jsou tam dveře k telefonní ústředně, těmi se na poštu jít nedá. Ten večer si ničeho neobvyklého nevšiml. Pokud se na poště svítí, tak to registruje, ale ten večer tam moc nechodil, takže neví, zda se na poště svítilo. Světlo zaznamenal na obecním úřadě.
Obžalovaného zná od dětství, při dospívání začal „barabovat“, sousedé říkali, že měl doma vyhrožovat, že všechny pozabíjí, byla tam opakovaně policie. Podle něj obžalovaný bral drogy, chodíval také „popitý“, ale kde pil, to svědek neví.
Nikdy neviděl, že by se kolem pošty pohyboval někdo cizí, na vesnici by si toho všimli.
K dotazům předsedkyně senátu pak doplnil, že dne 30.9.2013 se vracel autem domů mezi 15.30 a 15.45 a všiml si, že na chodníku stáli obžalovaný a Petr Š., trochu tam vrávorali, tak se mu to zdálo, museli mu z té cesty uhnout, protože je tam vysoká obruba, pak autem zajel nahoru, zaparkoval a už je neviděl. Na sobě měli nějaké triko, obžalovaný nějaké světlejší, kolo nikde neviděl. Proč vrávorali, to neví, nemluvil s nimi. Co se týká obžalovaného, jednu dobu bydlel v sousedství, neměl s ním nikdy žádný problém, ví ale, že tam byla několikrát policie z důvodu hudby, verbálního napadení, neví, kdo měl koho napadat, jen to slyšel. Petr Š. je klidný, hodný kluk, bezproblémový. Ze svého domu na poštu vidí. Mezi 16.00 a 16.30 byl na zahradě, neviděl, že by se na poště svítilo, nebo, že by se tam někdo pohyboval. Před poštou stála auta, protože na obecním úřadě bylo jednání. Pokud by měl vyhodnotit jednání obžalovaného před danou událostí a potom, tak potom byl podle něj klidnější. Co se týká Radky L., ta byla hodná, byla v práci hodně důsledná, ví, že když bylo pět hodin, tak měla zamklé.
Následně byla čtena výpověď svědka, kterou učinil v přípravném řízení, a to z č.l. 418 první odstavec, v rámci které zejména odlišně uvedl, že Martin – obžalovaný, byl podle něj popitý, soudí tak podle očí, měl takový výraz.
K tomu svědek uvedl, že to potvrzuje, ale byl to jeho subjektivní názor.
V dobu, kdy přijížděl domů, si u pošty nevšiml někoho jiného, později, okolo 17.00 hodiny viděl projíždět červenou Toyotu, to auto jen projelo, nezastavovalo.
K dotazům krajského státního zástupce doplnil, že Radka L. nevydala doklad, pokud neměla občanku, přesto, že jej znala. Přesto, že jej znala, nepustila jej na poštu, i když byly třeba 2 minuty po zavírací době. K tomu, jak to na poště vypadalo mimo jiné uvedl, že tam byla přepážka, v ní byly dveře, které byly podle něj zamklé, vlevo byly manipulační prostory, co bylo v nich to neví, nikdy tam nebyl. Podle něj do těch manipulačních prostor dveře nebyly.
K dotazům obhájce uvedl, že neví, zda tam z místa, kde stál zákazník, bylo do těch manipulačních prostor vidět, jestli tam bylo vidět to okno, myslí si, že ano. Když se vracel domů a popisoval ty dva, co viděl, tak jel velmi pomalu, skoro zastavil, musel na ně dávat pozor a potom ještě na obrubník. Před poštou stála dvě auta, jedno bylo Jeep, druhé asi Kia od pana J., neví přesně, ale přesně to ví starosta. Myslí si, že stojan na kola před poštou byl, zda tam byl v inkriminované době to přesně neví.

Svědkyně Světlana O. vypovídala shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jejích výpovědí soud zjistil, že 30.9.2013 byla na poště ve Xxx a zaučovala se na Xxx, aby tam mohla zastupovat. Nejprve ve Xxx doručovaly zásilky s kolegyní, na poštu došly asi o půl desáté, uložily tam zásilky, které nedoručily a čekaly na auto, které pro ně mělo přijet, na poště byla asi deset či patnáct minut, Radka L. měla po dovolené, byla v pohodě. S Radkou nějaké kamarádky nebyly, nenavštěvovaly se,

tykaly si. Radka byla v práci poctivá, důsledná, když přišly na poštu, hned za nimi zamykala, byla hodná, upřímná, kamarádská, neměla s nikým konflikty, snažila se každému vyjít vstříc. Klíče od pošty neměla, vždy ji musela Radka pustit, na poště je pustila za přepážku do zadní místnosti, kde čekaly na ostatní holky, až přijedou. Písmo od Radky neznala, obžalovaného nezná. Co se týká daného dne Radka jen říkala, že tam bude dýl, že má uzávěrku.
K dotazům pak doplnila, že na poště pokud bylo šero se svítilo, zda se tam svítilo daný den si nevybavuje. Do zadní místnosti byly dveře, které tam vedly z místnosti za přepážkou, ty dveře mívala otevřené. Myslí si, že v té místnosti byl trezor na pravé straně, myslí si, že tam byl jeden trezor. Další trezor – příruční, měla ještě u stolu.

Svědek Pavel L. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že byl ve Xxx dne 30.9.2013 kolem půl čtvrté odpoledne u Radima Š., pak za ním přijela přítelkyně, se kterou byl doma asi do pěti či do půl šesté, ona jela potom domů a on jel zpět za Radimem, šli k nějakému známému pro baterku od auta, auto měl zaparkované před domem Radima. Zjistil, že baterka není nabitá, vzal si ji domů a u Radima ještě nakládal velké pytle.
O vraždě se dověděl až druhý den. Dne 30.9.2013 kolem pošty ve Xxx určitě projížděl, zrovna mu tam došel benzín, zastavil auto před obecním úřadem, mohlo být kolem šesté večer. Z auta musel vytáhnout pár pytlů, kanystr s benzinem, benzin dolil a odjel. Mohl se tam zdržet dvě až tři minuty. Když tam stál, přijelo osobní vozidlo zn. Škoda Octavia modré barvy, v autě seděl nějaký pán, auto tam ještě bylo, když odjížděl. Na obecním úřadě ještě někdo byl, protože ze dveří vykoukla nějaká paní. Nezaregistroval, zda se na poště svítilo.
Neví, kdy naposledy byl na poště ve Xxx před daným dnem, pošta je do tří, on dělá do dvou, takže to těžko stíhá. Poté, co byl seznámen, že byla zjištěna shoda jeho pachového vzorku s jednou stopou z místa činu, uvedl, že neví, ví, že byl na poště pro nějaký doporučený dopis, ale kdy to bylo, to neví.
Petra Š. zná, je to skoro sousedi, obžalovaného zná z vidění, ten den nikoho z nich neviděl. Radku L. znal jen od vidění z pošty, obchodu, byla příjemná, spíše zná jejího manžela a jeho bratra. S obžalovaným se na téma vraždy Radky L. vůbec nebavil, nebaví se s ním, neví, s kým se obžalovaný ve vesnici stýká.
K dotazům krajského státního zástupce uvedl, že pokud byl na poště něco vyřizovat tak paní L. předával občanku nebo nějaké listiny. Ví, že na poště je ještě jedna zadní místnost, jednou byl přítomen tomu, jak tam uskladňovali balíky, myslí si, že je tam váha, do té místnosti moc vidět nejde, neví, zda do této místnosti bývaly otevřené nebo zavřené dveře.
K dotazům obhájce svědek uvedl, že si nevybaví, zda vozidlo Škoda Octavia o kterém hovořil bylo nastartované či nikoli. Osoba seděla na místě řidiče. Stojan na kola před poštou je.
K dotazům předsedkyně senátu zda ví, o kterou stopu z místa činu, u níž byla prokázána shoda s jeho pachovým otiskem se jedná, uvedl, že neví. Po seznámení, že se jedná o pachovou stopu sejmutou z vnější kliky přepážkových dveří, tak neví, jak si to vysvětlit, že se o ni opřel? Pokud je to z čekárny, tak tam většinou stál, tam jsou i lavičky, tam většinou seděli starší, u těch přepážkových dveří nebo u stolečku, tam byly letáky, tak jestli se možná dotkl. Doporučené zásilky přebíral vždy přes okýnko. Balík z pošty posílal, vždy se to odehrálo tak, že ona otevřela dveře, on jí dal balík, zavřela, zvážila ho, vyjela lísteček, zaplatil a dostal lísteček, a to bylo všechno. Vždy musela otevřít dveře, přes okénko to nešlo a otáčecí prostor tam nebyl.

K dotazu obžalovaného uvedl, že je pravák, žádnou zkušenost s drogama nemá, Č. zná.

Svědek Tomáš P. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že dne 30.9.2013 měl noční službu coby policista zařazený na obvodním oddělení Policie ČR Hradec nad Moravicí, společně s kolegyní D. byli vysláni kolem osmi večer do obce Xxx, kde na poště měla ležet žena v kaluži krve. Po příjezdu na místo se před poštou ve Xxx nacházel Martin L., jeho otec, pán z městských lesů (René B.). Martin L. mu řekl, že hledali švagrovou, a že zjistili, že leží na poště. Vylezl na okno a podíval se dovnitř pošty a viděl ležící ženu v tratolišti krve. Neví, zda se na poště svítilo, ale dovnitř bylo vidět dobře, spíše bylo zhasnuto, protože později na poště rozsvítila sestra, když přijela záchranka. Martin L. mu říkal, že hlavní dveře jsou zavřené, že se je pokoušeli vyrazit, ale nešlo to, proto volal vysílačkou i hasiče. Poté se chtěl podívat i ze zadní strany pošty, jestli tam není jiný vchod, ale mezitím než stačil poštu obejít, se Martinu L. a B. podařilo dveře vyrazit, proto poštu ani neobcházel a vracel se zpátky a společně s Martinem L. vešel na poštu, vyšel po schodech, vpravo byly dveře na poštu, byly otevřené i s mříží, vešel dovnitř, došel k přepážce, zkusil dveře od přepážky, ty byly zamčené, dveře od přepážky vyrazil levým ramenem, Martin L. podle něj dál do pobočky nevešel, vzápětí po vyražení dveří vešli dovnitř záchranáři. Když vyrazil dveře, šlo to poměrně lehce, tak se na zem z pultíku vlevo sesunuly časopisy. Do místnosti vlevo nešel, dveře tam podle něj byly pootevřené. Vešel do místnosti za přepážkou, myslí si, že tam nebylo nic rozházeno, věnoval se ale spíše tělu. Na zemi ležela žena hlavou směrem k hlavní cestě, ležela na břiše a nejevila známky života. V tu dobu již některá ze sester rozsvítila, místo ještě před vstupem lékaře vyfotil. Lékař pak vešel dovnitř s jednou sestrou, ženu přetočili na záda, dával jí nějaký přístroj na hrudník, nějak jí rozdělal halenku, před zákrokem žena svlečená nebyla. Po přiložení přístroje lékař konstatoval, že žena je mrtvá, všichni vyšli z budovy, dovnitř nikdo nevstupoval, jen svědek šel pro brýle, které lékař nechal ležet na parapetu přepážky vedle vyražených dveří. Moc se tam nerozhlížel, aby nepoškodil stopy, neví, zda byly otevřené trezory či puštěn počítač.
Poté, co přijel k poště, bral za kliku hlavních dveří, byly zamčeny. První tři fotografie zachycují tělo těsně před příchodem lékaře, další dvě jsou pořízeny již v průběhu zákroku lékaře.
K dotazům předsedkyně senátu dále uvedl, že když nahlížel do prostoru, kde ležela poškozená, neviděl tam nic neobvyklého, na zemi ležely papíry až poté, co vyrazil dveře přepážky. Nevšiml si ničeho jiného ani svazku klíčů. Obžalovaného zná ze služební činnosti, je to problémový člověk, jezdili tam na oznámení jeho rodičů, osobně tam byl jednou před 4-5 lety. Byl agresivní, rodiče volali, že z něho mají strach. Potom jej s kolegou zpacifikovali a volali záchranku, která jej odvážela do nemocnice. U zákroku se obžalovaný choval agresivně, byl úplně mimo, řval, startoval proti nim, hodil po svědkovi nějaký kus ledu, aby jej zpacifikovali, museli na něm svědek i kolega, který má 110 kg, ležet, měli co dělat, aby ho na té zemi udrželi, byl agresivní, vzpurný. Zákrok byl tehdy v poledne či odpoledne. Obžalovaný se jim jevil pod vlivem drog, alkohol z něj necítil, určitě to bylo před tou vraždou. Osobně tam po vraždě nebyl.
K dotazům krajského státního zástupce svědek dále uvedl, že u B. byli jeho kolegové vícekrát, bylo tam tak 4-5 oznámení.

K dotazům obhájce uvedl, že žádné velké stříkance krve nezaznamenal, ale moc se tam nerozhlížel, nechtěl tam nadělat více škody než užitku, aby tam nějaké stopy nepošlapal. Krev byla jenom v té místnosti, nikde jinde.

Svědkyně Veronika S. vypovídala shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jejích výpovědí soud zjistil, že daný den jí kolem půl osmé večer telefonoval manžel Radky L., že se Radka nevrátila z práce domů, zda nejela na Hradec, zjišťovala to u kolegyň, pak mu volala zpět, ať se podívá přes okno, zda tam nemá věci a jela do Hradce pro náhradní klíče. Cestou jí opět volal Luděk L., že Radku viděli, jak leží v kaluži krve, říkala jim, ať vyrazí dveře, k poště ve Xxx dojela kolem čtvrt na devět a vše již bylo zatarasené, byla tam Pavlína L., která jí řekla, že je pozdě, že je Radka mrtvá. O půlnoci byla u výslechu. Následně kolem čtvrté ranní byla s policisty na poště ve Xxx, potřebovali zajistit počítač, byla přepočítána hotovost. Poslední transakce byl prodej obálky a papírové dárkové tašky. Na poště zbyla hotovost kolem 20 tis. Kč, ta byla uložena v mincovníku na stole a v přepážkovém šuplíku. Odcizena byla hotovost kolem 200.000,- Kč.
Na poště jsou dva trezory, jeden menší – příruční, který se otvírá tak, že se přiloží čip, po deseti minutách vydá zvukové znamení a čip se musí přiložit znovu, teprve potom se trezor otevře, v tomto trezorku měla být uložena papírová hotovost. Balíčky s mincemi se ukládají do druhého hlavního trezoru. Ten se otevírá tak, že se nejprve vloží klíč, pak se naťuká číselný kód, po deseti až patnácti minutách se ozve zvukové znamení a číselný kód se musí naťukat opětovně, otočí se rukojetí a trezor se otevře. Poškozená měla na poště cedulku – kartičku, kde měla napsán počet mincí, které měla uloženy v hlavním trezoru a i v tom menším trezorku. Menší trezorek musí být uzavřen až do konce pracovní doby. Technik vyjel údaje, kdy se malý trezorek otevíral a zavíral. Klíče od trezorů měla jen Radka L., nosila je s sebou, další byly zapečetěny na poště v Hradci nad Moravicí. Čip se nechával na místě. Po uzavření pošty se vše dávalo do hlavního trezoru a malý trezor zůstával prázdný a otevřený.
Radka L. byla na poště ve Xxx asi rok, při kontrolách neměla žádné problémy, měla vždy vše v pořádku, byla jediným zaměstnancem na této pobočce. Uzávěrka se dělá každý den po ukončení hodin pro veřejnost, pak se ještě dělají dekádní uzávěrky, tj. 10., 20. a poslední den v měsíci, kdy se dělá ještě konečná měsíční uzávěrka. Dne 30.9. nebyla ani jedna z uzávěrek udělána, cyklus zůstal otevřený v počítači, jakoby v něm pracovala.
Když končí provozní doba, tak Radka musela odejít z přepážky, projít přes vestibul k hlavnímu vchodu z ulice, který se zamyká a vrátit se zpět dodělat uzávěrku. Na poště byl v té době nášlapný vypínač, který byl buď pod stolem nebo jej měla na stole u okénka, tím se dala zapnout siréna na budově pošty zvenku, druhý spínač byl na stěně nad přepážkou.
Co se týká odcizené hotovosti, vyšla z kartiček, které našla na poště v pracovním šuplíku přepážky, vše sedělo s uzávěrkou. Ceniny a kolky se rovněž schovávaly do velkého trezoru, byly ve složce, k odcizení těchto věcí nedošlo. Není si vědoma toho, že by Radka L. měla s některým ze zákazníků konflikt.
Obžalovaného viděla jednou, když přišel se svým otcem na poštu zrušit účet, bylo to koncem října nebo začátkem listopadu 2013. On tehdy prohlásil, že to rušil na poště ve Xxx, že to tam mělo být na okně. K tomu upřesnila, že když ve Xxx na poště dělala dne 1.10.2013 uzávěrku, všimla si, že na okně ležely červené desky ERA. Na poště pak byla s policisty dne 3.10.2013, něco hledali, seděla ve vestibulu, ptali se jí, kde jsou formuláře, když někdo chce zrušit účet. Formulář na zrušení účtu si musí klient vyžádat na poště, ten se ke smlouvě nepřikládá. V případě, že klient žádá

zrušení účtu, pracovnice pošty nemá možnost do jeho účtu nahlédnout, takže ani nezjistí, zda je tam nějaký zůstatek, jen odešle žádost klienta o zrušení účtu a bankou je pak klientovi zaslán zůstatek na účtu nebo je klient vyzván k úhradě nedoplatku. První rok je poplatek za zrušení 200,- Kč, po roce je zrušení zdarma, zůstatek by se neměl dostat do mínusu, jinak není určen minimální zůstatek. Na výpovědi smlouvy o účtu je zřejmě písmo Radky L.
Kompletní uzávěrka i s vytištěním trvá asi dvě hodiny. Prodej se většinou ihned zapisuje do cyklu, může se zapsat i později, ale je zvykem to účtovat hned.
K dotazům předsedkyně senátu pak doplnila, že daný den měla pošta otevřeno odpoledne od 15:00 do 17:00 hodin, po třetí hodině tam přijelo sběrné auto, které vzalo poštu a odvezlo ji. Po páté byla zavřena pošta a Radka dělala denní uzávěrku, a protože byl konec měsíce, měla dělat i měsíční uzávěrku. Ani jedna z uzávěrek nebyla udělaná, neboť nejprve se dělá denní, potom měsíční, počítač byl zapnutý a byl ve spořícím režimu.
K popisu prostor pro pracovníky pošty uvedla, že u přepážky byl stůl, pracovnice seděla čelem k zákazníkům, směrem k oknu měla počítač, tiskárnu a časový trezor – tam se nechává hotovost v průběhu dne, neboť v příručním šuplíku může být jen určitá částka. Dále okno na vydávání balíků, váha, u váhy vstup do zadní místnosti, za váhou skříně, v jedné byl ve spodní části trezor. V zadní místnosti byla třídnice, skříň, stůl, zde měla Radka své věci. Ve skříni za sebou měla veškeré listiny.
Co se týká trezorů tak v průběhu, kdy běží časovač, se do trezorů nedá dostat, pokud se čip znovu nepřiloží, musí se celý proces opakovat. V případě zadání špatného PIN kódu se musel zadat kód znovu, nebylo to nijak časově omezeno.
Na poště nic po dané události neuklízela, jen tam byla opakovaně s policií, ale to tam již Radka nebyla, na poště zaznamenala popadané věci, ničeho neobvyklého si nevšimla, nevšimla si, že by něco leželo na zemi mezi časopisy. Co se týká šedého děrovače, ví, že ho tam Radka měla, měla jej uložen v přihrádce, která byla u dveří vedoucích do vestibulu, úplně dole. Časopisy mívala uloženy na přihrádce u těchto dveří, na červené desky, které ležely na okně, a o nichž mluvila policii dne 3.10.2013, když s nimi byla na poště, upozornila. Neví přesně, co v těch deskách bylo.
Ona sama otevírá trezory až po skončení pracovní doby, nejprve ten TIME trezor časovým klíčem, potom i velký trezor, podle něj to stejně dělala i poškozená. U velkého trezoru se otevírání a zavírání zjistit nedá.
K dotazům krajského státního zástupce svědkyně doplnila, že uzávěrku musí začít dělat až v těch 17.00 hodin, na to chodí kontroly, zkoumají čas, ale může si počítat hotovost předběžně. Až po uzavření pošty může spočítat konečnou pokladní hotovost a teprve potom pokračovat v uzavření daného cyklu. Hotovost se ztratila pouze z TIME trezoru a z hlavního trezoru, na stole a v pracovním stole zůstala. K popisu třídnice uvedla, že se jedná o stůl, kde jsou přihrádky a poličky, v zadní místnosti jsou poličky, ale malé – ztotožnila ji pak na fotografiích na č.l. 40, 41.
Každý zaměstnanec měl k dispozici tzv. desatero, jak se má chovat v případě přepadení, neměl hotovost nijak bránit, spíše spolupracovat, aby si zachránil život.
K dotazům obhájce doplnila, že s malým trezorem se pracuje každý den, ten časový trezor měla pod stolem. Zmíněný děrovač běžný návštěvník pošty neviděl. Na každé poště je stanoven bezpečnostní limit kolik tam může zůstat peněz, pokud by tam zůstaly nějaké peníze nad limit i poté, co již odjel „peněžák“, který jezdí kolem 15. hodiny, musela by volat na DEPO a pro peníze by muselo přijet speciální auto. Neví, jaký byl limit na poště ve Xxx, ale 200 tisíc je podle ní normální zůstatek. Výběr větší částky – např. 100, 150 tisíc by se musel nahlásit dopředu.

Svědek David N. u hlavního líčení i k dotazům předsedkyně senátu uvedl, že obžalovaného zná řadu let, zná jej dobře. Posledních 5 let se stýkali častěji, chodili spolu do práce na pilu v xxx, byl i několikrát u obžalovaného doma. Společně nikdy pervitin nekonzumovali, jenom to o sobě věděli. Naposledy byl u obžalovaného někdy před tím, než jej vzali do vazby. O vraždě ve Xxx se s obžalovaným bavil, byl u něj i krátce po vraždě, již přesně neví kdy, bavili se o tom, říkal mu, že to odsedí, je to člověk, který na tu basu je a přitom to neudělal. Neměl tehdy ani na cigarety, ale dle svědka ten systém tak funguje. Obžalovaný je člověk, který bere omamné látky, je to kuřák a myslí si, že by si alespoň koupil tabák. Tím chce říci, že obžalovaný po vraždě neměl peníze. Neví, zda měl peníze před vraždou, před vraždou byl u něj taky 3-4 dny, přesně už neví. Jeho chování se po vraždě nijak nezměnilo, byl pořád stejný. O konfliktech obžalovaného s rodiči doma ví, nebyly ve střízlivém stavu, takže nebyly vedeny s rozvahou. Mohlo se to vyhrotit z obou stran tak, že se zavolá policie. Konfliktů se účastnil obžalovaný se svým otcem a vždy byli oba dva pod vlivem nějaké látky. To ví od obžalovaného, nikdy u toho nebyl. Konflikty byly slovní, nikdy u obžalovaného jiný agresivní výpad než slovní konflikt nezaznamenal. Viděl u něj vzteklý výpad, např. v práci, ale vždy jen slovní. Jinak v kolektivu by jej netipoval na člověka, který by mohl někomu ublížit. Neví, jakým způsobem si obžalovaný aplikoval pervitin, ale myslí si, že jej šňupal. Kde si obžalovaný obstarával pervitin neví, neměli stejný zdroj. Neví o tom, že by měl mít obžalovaný problémy se žaludkem.
Vyšetřovatelem mu bylo sděleno, že se tam objevila nějaká osoba a potřebovali tu osobu určit, ale svědek ji nezná. I po Opavě se vykládá, že tam někdo byl, neví o koho se mělo jednat, neví, co ta osoba měla udělat.
N. zná, s ním u obžalovaného na návštěvě nikdy nebyl. Když byl u obžalovaného doma, tak kouřili marihuanu, která byla svědka, povídali si o čemkoli, většinou o práci, internetu. Obžalovaný se doma dost nudil, měl počítač a měl internet. Neví, co vyhledával na internetu, nebavili se o tom, neví o tom, že by se zajímal o nějaké zpravodajské služby, NASA, boj s terorismem, určitě se spolu o tom nebavili. Obžalovaný se jej po vraždě neptal na něco v této souvislosti, např. jak se dají zajistit nějaké stopy a co se z nich dá poznat, ani svědkovi sám žádné informace neříkal. Nikdy nebyl svědkem toho, že by se obžalovanému udělalo nevolno. S obžalovaným alkohol nikdy nepil, sám se před šesti lety ze závislosti na alkoholu léčil, když chodil k obžalovanému, tak už nepil.
Pro neúplnost a nepřesnosti byla podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. čtena výpověď svědka, kterou učinil v přípravném řízení (viz č.l. 473-481). V této svědek navíc a přesněji uvedl, že obžalovaného zná od jeho 13-14 roků, poznali se z hlediska drog, které oba brali. Pak společně pracovali na pile u V. v xxx, obžalovaný tam měl brigádu a „chodil tam jak do houslí“. Tehdy se hodně sblížili, jezdil k němu domů, od doby, kdy byl na léčení, pervitin s obžalovaným nebral, on zase s ním nechodil na pivo. Svědek měl problém s alkoholem a obžalovaný s pervitinem. Obžalovaného považuje za chytrého, spolehlivého člověka, není zákeřný. Naposledy byl u obžalovaného doma snad tak tři dny před vraždou ve Xxx, myslí si, že ta vražda byla ve čtvrtek a on tam byl v pondělí odpoledne, byl tam i několikrát po vraždě. Když tam byl před vraždou, tak půjčoval obžalovanému 100,- Kč na cigarety, neměl ani korunu. Byli u něj v pokoji ve sklepě, s ním se asi blbě žije, bavili se o tom, aby přestal brát pervitin, byl na něm závislý a pervitin nezvládal. Nebyl s ním každý den a každý den obžalovaný pervitin nebral, bylo to v křivkách, spíše nárazově s častou frekvencí. Byl za ním i po vraždě, několikrát, říkal mu, že tu vraždu na něj hodí, i jej zajímalo, zda to obžalovaný udělal či nikoliv, ale myslí si, že to neudělal, ani po vraždě neměl peníze,

nijak se nezměnil. Ví, že to nebyla obyčejná vražda, že to byl masakr a kdyby to obžalovaný udělal, je to normální člověk, tak by se z toho sesypal dříve nebo později. Když se jej ptali policisté, tak jim říkal, že si myslí, že to obžalovaný neudělal, i policisté uváděli, že si taky myslí, že to neudělal feťák. Ví, že tehdy měli policisté nějakou záhadnou postavu houbaře, který se tam údajně pohyboval a byl za obžalovaným, říkali, že to je problém, že by rádi věděli, co to bylo za člověka a obžalovaný jim to neumí říct. Tak se snažil z obžalovaného dostat nějaké informace, mělo se jednat o nějakého pacienta z léčebny z Opavy, kde s ním obžalovaný byl a že si říkali, že někdy zajdou na houby, měl být z Tísku, tuto informaci policistům sdělil, z obžalovaného více nedostal. Ani neví, zda to byla vymyšlená osoba.
Od matky obžalovaného ví, že obžalovaný měl nějaký účet, s penězi neuměl hospodařit, neví, jak je sexuálně orientován, ale vždy hovořil o ženách. Obžalovaný nikdy nehovořil o tom, že by ze Xxx odešel, myslí si, že by ze Xxx nikdy nevypadnul. Radku L. neznal, nikdy se o ní s obžalovaným nebavil, osobně s obžalovaným neměl nikdy žádný konflikt. Obžalovaný měl konflikty se svým otcem, měl problém snášet jakoukoliv autoritu, otec je alkoholik a oni spolu neumí komunikovat. Drogy svědek užívá jen příležitostně. Ingrid B. zná přes facebook, viděl ji až na návštěvě obžalovaného ve věznici. Jiřího N. zná od dětství, taky bral pervitin, ví, že se s obžalovaným zná, ale na návštěvě u obžalovaného jej nikdy neviděl.
Tuto výpověď stvrdil jako pravdivou a k dotazům doplnil, že pokud hovořil o tom, že s obžalovaným pervitin bral, tak to bylo v minulosti, nyní jej spolu nebrali.
K dotazům krajského státního zástupce uvedl, že si není vědom toho, že by obžalovaný pěstoval marihuanu. Obžalovaný přestal na pile pracovat, protože tam přišlo nové vedení a obžalovaný pracoval jen na dohodu, tak byl první na řadě. Není si vědom toho, že by se obžalovaný dostal se zaměstnavatelem do konfliktu a k dotazu obhájce doplnil, že podle něj mohl být obžalovaný v pracovním poměru řádově měsíce.
K dotazu obžalovaného uvedl, že nyní se po Opavě vykládá, že ve Xxx byla jistá osoba přímo v době vraždy, ale nemá pro to nic jiného.

Svědkyně Sylvie T. vypovídala shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jejích výpovědí soud zjistil, že dne 30.9.2013 po čtvrté hodině odpoledne zabalila větší balík a jela svým autem – bílý Ford Fusion, na poštu ve Xxx společně se svou tehdy devítiletou dcerou. K poště přijela zespoda od Požahy, k poště přijela kolem třičtvrtě na pět, zaparkovala přímo naproti pošty. Snad tam byl zaparkovaný bílý Rapid od starosty a viděla, že cestu přechází Franta D., to bylo kousek nad poštou, nebavila se s ním. Hlavní dveře na poštu byly zavřené, ale odemčené, vešly dovnitř, dveře mezi schodištěm byly také zavřené, otevřela je a vešly dovnitř do čekárny pošty. Nikdo tam nebyl, Radka L. seděla za přepážkou u okýnka, řekla jí, že má balík, tak ona otevřela boční dveře za přepážku, které byly v době, kdy přišla zavřené. Nevzpomíná si, zda Radka dveře odemykala. Dala jí balík, ona ho dala na velkou váhu vlevo, za přepážku k ní nešla. Ví, že tam je ještě jedna menší váha. Radka vzala balík a dveře hned zavřela, dělala to tak vždy, že vzala balík a hned dveře zavřela. Neví, jestli za sebou zamkla dveře. Po zvážení balíku si sedla za okýnko, svědkyně jí balík platila dvoustovkou, Radka jí vydávala. Dcera si vybrala dva losy, ty jí dávala Radka vybrat, jeden jí pak podávala zpět, neboť vyhrál. Za celou dobu, co byly na poště, tam nikdo další nepřišel, mohla odcházet za deset či pět minut. Radka na ni působila normálně, nebyla nijak rozčílená. Vyšla s dcerou před poštu, ještě dceři říkala, ať zavře dveře. Kolem v tu dobu nejelo žádné auto, ona autem poštu zezadu objela, po cestě si nikoho nevšimla, venku bylo ještě světlo.

Vůbec si nevybavuje, co Radka dělala, když odcházely, ona seděla ještě u okýnka, za nimi zamykat ještě nešla, takže soudí, že ještě nebylo pět hodin. Petra Š. a Martina B. zná jen z vidění, neuvědomuje si, zda některého z nich ten den viděla.
Radka měla na sobě poštovní košili, světlou a kalhoty, myslí modré. Ví, že Radka nosívala brýle, ale jestli je měla ten den, to neví.
Zadní místnost na poště nikdy neviděla, ví, že vedle velké váhy jsou dveře do další místnosti a tam vůbec neví, co je. Uvědomuje si, že dveře byly vždy otevřené, pokud tam vůbec jsou. Nevybavuje si, že by zaregistrovala pohyb dalších osob na poště, podle ní tam byla pouze Radka. S Radkou si tykaly, byla milá, bezproblémová. Tak dobře, aby si jí na někoho stěžovala, se neznaly. Lumíra R. zná z vidění, má nějaký bufet nebo trafiku ve Xxx.
Balík, který daný den posílala i ten den balila, dala jej do černého pytle na odpadky a zabalila jej průhlednou lepicí páskou, při balení se jej hodně dotýkala a podací lístek vyplnila sama doma. Pokud si dobře vzpomíná, tak Radka přepážkové dveře ten den nezamkla, jindy je zamyká. Do místnosti vzadu nešlo vidět, možná kousek, ale ona se tam nikdy nedívala. Na poště se, když odcházela, svítilo. Když z pošty odcházely, zavíraly oboje dveře, na poštu nikdo další nepřicházel.

Svědek Petr Š. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení, z jeho výpovědí soud zjistil, že na něj je to dlouhá doba, že si nepamatuje, co bylo před týdnem. Vůbec si nevybaví, co ten den dělal, má velice špatnou paměť. Nevzpomene si, zda byl 30.9.2013 na poště. Na poštu chodil, chodil si vybrat peníze, když mu přišel účet. S Martinem B. se někdy na poště potkal, ale je to již hodně let zpět. Do trafiky chodil, teď už ne, chodíval tam možná tři roky dozadu, s Martinem B. se tam někdy náhodně sešli, ale neví, kdy to bylo naposledy. Trafiku má Lumír R. přímo ve svém domě, většinou u něj stáli Roman K., Radek Z., chodíval tam i Jiří S., toho zná, ale jestli tam chodí i teď to neví, protože Lumír je na protialkoholním léčení. U Lumíra si dával lahvové pivo, štamprlu, za Martina B. u Lumíra nikdy neplatil. O vraždě na poště se s Martinem B. nikdy nebavil. Radka L. byla jeho sousedka, měla vždycky poštovní uniformu, modré kalhoty a bílou košili, poslední návštěvu na poště, když tam byla Radka L. si vůbec nevybaví. Co se týká Martina B. byli kamarádi, vycházel s ním dobře, byl pro něj dobrácký, že by někomu ublížil, to se mu nezdá.
Radka L. byla sousedka přes plot, vycházeli vždycky v pohodě, bavili se spolu o zahrádce, tykali si, sama mu to navrhla. Barvu vlasů co chvíli měnila, byla vysoká asi jako svědek, on sám měří 170 cm, myslí si, že brýle nenosila. Nikdy se nestalo, že by jí pomáhal odnést nákup nebo něco jiného. Někdy mu pomáhala vyplňovat formuláře, vždy byla za přepážkou, nikdy nešla ven, za přepážkou nikdy nebyl.
Ví, že na poště je ještě jedna místnost, vlevo za přepážkou, neví, co v té místnosti je, nikdy se tam nedíval.
Sám drogy nebere, o Martinu B. se to říká, ale sám jej nikdy neviděl. Lumír R. býval i opilý, pil všechno, hlavně, když mu někdo něco koupil.
Na poštu obvykle chodil dopoledne anebo odpoledne, někdy i čekával před poštou než se odemkla, buď stál na schodech, nebo dole na chodníku, paní L. přišla a odemkla a on šel hned za ní. Dovnitř vešel až otevřela dveře. Do místnosti, která tam byla vlevo, neviděl, ani se do ní nedíval.
Nějaký výběr peněz byl na poště 15:02 dne 30.9.2013, to vybíral on, je možné, že to bylo 500,- Kč. Nepamatuje si, zda se toho dne na poště setkal s Martinem B. ani na to, kam potom šel. Sám je pravák.
Vůbec neví, že vlákna z jeho mikiny byly nalezeny na svetru paní L., neví, jak se tam mohla dostat, zda se jí nějak nedotkl, když šel na poštu.

Svědek Lumír R. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že si svědek pamatuje, že 30.9.2013 bylo pondělí a Martin B. přišel k němu do trafiky kolem půl čtvrté a s ním přišel ještě Petr Š. Ví, že oba byli před tím na poště, neboť Š. mu říkal, že byl pro peníze, že si vybral 500,- Kč. Š. mu přišel zaplatit dluh, který u něj měl. Přišli společně nebo nějak vzápětí, neboť Martin B. k němu jezdíval na kole ale, zda tam byl na kole i ten den, to již neví. Oba si dávali něco k pití, co přesně, to již neví, Martin B. si dával většinou pivo a štamprli. Oni k němu přišli chvíli před tím, než přijel autobus z Ostravy, ten jezdí o půl čtvrté a byli u něj asi hodinu, takže asi kolem půl mohli odcházet. Vzpomíná si, že hned, když přišli, tak mu obžalovaný začal vykládat, že na poště zapomněl obálku, že tam má nějakou lékařskou zprávu ohledně jeho důchodu. Říkal, že tam ještě na poštu půjde, říkal mu, ať se na to vykašle, že je třičtvrtě na pět, že za chvíli se tam zavírá, ať si tam zajde ráno. To mu říkal, když u něj ještě seděli, krátce na to, takže chvilku před pátou, oba odcházeli, možná, že tam ještě ten den byl Jiří S., že přijel tím ostravákem, možná, že ještě Roman K. Ví, že v pět odpoledne začínají zprávy na Nově, to už byl doma nahoře, tam má televizi. Do té zavíračky seděli u něj v trafice. Nevzpomene si, zda B. odcházel přes zahradu, občas přes zahradu chodíval. Obžalovaný si nestěžoval, že by mu bylo špatně, byl v pohodě.
Neví, kam obžalovaný od něj odcházel a s kým, zda ještě šel na poštu, od něj je to na poštu 300m. Zopakoval, že odcházel těsně před pátou odpoledne, pár minut.

Zda toho 30.9.2013 B. platil, tak to neví, ale dával mu i na dluh, míval tak u něj dluh kolem 300,- Kč, vždy zaplatil, stavoval se u něj tak jednou či dvakrát týdně, spíše o víkendu. Byl takový samotář, neměl ani „babu“, seděl hodně doma na počítači, je to podle něj chytrý kluk. Ani neví, jak se dověděl, že bere pervitin. Petr Š. je něco jako B., kam ho postavili, tam ho našli, poslali jej z vojny domů. S místníma si B. moc nekamarádil, měl nějaké kámoše odjinud, jezdil za nimi na kole.
Nevybaví si, zda B. s sebou 30.9.2013 něco nesl, ale na ten den si pamatuje dobře, protože policisté byli hned za ním ještě v noci.
Obžalovaný je pohodový, tichý, ale ví, že doma dělal psí kusy, on trávil svůj život v tom sklepě. Obžalovaný mu neříkal, že by měl nějaké problémy ví, že dostal důchod na hlavu.
O ženských se moc nebavil, ale přišla na to řeč, obžalovaný ze srandy říkal, že jak má ten počítač, tak tam před nějakou ženou onanoval, že si koupil nafukovací pannu, že ji proděravěl, tak ji hodil do pece, takové ptákoviny řešili.
O Radce L. nikdy nemluvil, když jej sebrali a potom pustili tak si byl takový jistý, že on nic, takový byl uražený. Penězma moc nehýřil.

Ten den mohli vypít po dvě piva a 2-3 rumy. Když šli, tak za nimi zamknul, vůbec nemusel vyjít ven, nedíval se, kam odcházeli.
Obžalovaného zná od školních let, nikdy s ním neměl žádný problém, když něco potřeboval, tak mu obžalovaný pomohl.
Ví, že před tím, než šel obžalovaný na poštu daného dne, byl u lékaře. Cesta od něj na poštu trvá asi 5 minut a stejně od něj k obžalovanému domů. Od něj přes zahradu k obžalovanému je to skoro stejně daleko.

Svědkyně Marie B. vypovídala shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jejich výpovědí soud zjistil, že 30.9.2015 přišla domů ze školy a šla na poštu pro lístky na Alexandrovce. Seskočila ze zídky a byla skoro hned před poštou, protože mají zahradu nad poštou. Mohlo být po půl a třičtvrtě na pět, první dveře byly otevřené, předala Radce L. oznámení o uložení zásilky, dávala jí svůj občanský

průkaz, zaplatila jí, pak šla domů. Na poště se mohla zdržet maximálně pět minut, na poště nikdo nebyl ani tam nikdo nepřišel, nikoho po cestě tam ani zpět nepotkala, neví, zda před poštou stálo nějaké auto. Radka L. něco psala do počítače, nevzpomene si, zda měla brýle. Martina B. zná spíše od vidění, slyšela, že má mít problémy s drogami. Dne 30.9.2013 se s Martinem B. nesetkala. Petra Š. nezná.

Neví, zda se na poště svítilo. Na poštu otevírala druhé dveře, vchodové byly otevřené neví, zda za sebou dveře zavírala. Ví, že na poště vzadu byla ještě jedna místnost, nepamatuje si, zda do té místnosti vedly dveře, byl tam nějaký sklad, to šlo vidět z okýnka, nic v té zadní místnosti neviděla, nikdy tam vzadu nebyla.

Svědkyně Ingrid B. vypovídala shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jejich výpovědí soud zjistil, že obžalovaného zná od roku 2009-2010 přes známé z doby, kdy se fetovalo. Přijeli k němu domů do Xxx, on tam měl ve sklepních prostorech takový pokojíček, tam se hrály hry, opravovaly rozbité telefony, prostě činnost na celou noc. V té době byla uživatelkou pervitinu, obžalovaný taky bral pervitin, užíval jej šňupáním. O vraždě ve Xxx v roce 2013 se dověděla z médií, z internetu nebo televize, hned psala obžalovanému, co se u nich děje, jestli se už něco ví. Obžalovaný jí odpověděl, že nic nového jen, že jej kriminálka pořád otravuje. Má pocit, že to bylo v listopadu 2013, vydala k tomu policii výpis z facebooku. Obžalovaného viděla možná naposledy v roce 2009-2010. Viděli se možná 4-5krát ve Xxx, pak za ní byl dvakrát v Opavě. Po té vraždě s obžalovaným mluvila jen přes facebook a potom, když se za ním vydala do Prahy na návštěvu. Na facebooku si přečetla, že jej zavřeli, všichni se k němu otočili zády. Na návštěvu za ním jela asi v září 2014, potřebovala se sama v sobě ujistit, zda to udělal nebo ne. Přímo se jej na to nezeptala, on sám říkal jenom něco proč on, že to neudělal. Byla za ním opakovaně už v Ostravě, obžalovaný pořád dokola pátrá po tom, kdo to mohl udělat. Obžalovaný je samotář, citlivý kluk. Když byla u obžalovaného, tak tam byla vždy s Jiřím N., ten v té době taky bral drogy. Obžalovaný na tom byl po finanční stránce špatně, neměl ani na cigarety. Jakým způsobem si obžalovaný obstarával pervitin, neví, někde v Ostravě, neví, odkud bral peníze na pervitin, měl tak za dvě stovky. Ví, že měl obžalovaný nějakou dívku Michalu Ž., jinak vůbec neví, že by s nějakou holkou chodil. Obžalovaný byl uplý na Xxx. Sama s obžalovaným neměla nikdy žádný konflikt, neví, zda jej měl obžalovaný s někým jiným.
Co se týká soužití obžalovaného s jeho rodinou, od Jirky N. ví, že tam byly napjaté vztahy, když obžalovaný bral drogy, Jirka jí řekl, že jednou přišel otec od obžalovaného dolů do jeho pokojíku, že tam došlo ke slovní potyčce, když otec odešel, tak obžalovaný se z toho poblil. Kdy k tomu konfliktu mělo dojít, to neví.
Neví o tom, že by měl mít obžalovaný zdravotní problémy, jen od N. ví, že má nějaký důchod, že má psychické problémy. S obžalovaným se o tom potom bavila, když byl ve vazbě, řekl jí, že když se doma opil, tak se začal litovat a dělal doma humbuk. Nikdy obžalovaného opilého neviděla a nedovede si představit, že by dělal nějaký humbuk.
V roce 2012 jí obžalovaný psal na facebooku, že má nějaké problémy se žaludkem. Podle ní by něčeho takového obžalovaný nebyl schopen.
Ví, že obžalovaný hodně jezdil na kole, a když byl doma, hrál hry na počítači, o co se dále zajímal, to neví.

Svědek ing. Radim Č. u hlavního líčení uvedl, že je starostou obce Xxx. Dne 30.9.2013 se v odpoledních hodinách nacházel na obecním úřadě, měli mít v 17:00 hodin zastupitelstvo obce v prostorách obecního úřadu, toto se neuskutečnilo a

s kolegyněmi K. a V. odcházeli asi po 18:15 hodině. Společně odešli předním vchodem z budovy, kolegyně směřovaly směrem do centra, on odcházel směrem na Požahu, všichni šli pěšky. Když odcházeli z budovy úřadu, tak si myslí, že u pošty stálo nějaké auto, ale není si jist. Odpoledne se již nacházel v budově úřadu. Kolem 17:00 hodiny byli v budově obecního úřadu jen oni tři, kolem té 17:00 hodiny vyhlíželi zastupitele, ale nikoho v té době nebo těsně po 17.hodině neviděli. Sám nezaregistroval nic mimořádného nebo podezřelého.
Z budovy obecního úřadu se do prostor pošty, aniž by se muselo vyjít ven, dostat nedá. Jsou tam sice spojovací dveře vedoucí na chodbu, ale ty jsou zastavěny skříněmi se spisy.
Když z budovy obecního úřadu odcházeli tak se šeřilo, ale tma nebyla, na poště se nesvítilo. Auto, o kterém hovořil, podle něj stálo.
Co se týká obžalovaného, s tím se nikdy nesetkal. Jen z doslechu se dověděl, že se občas něco dělo, tzn., že byl nějaký rozruch v noci kolem domu B., nebylo to nic pozitivního, nepřikládal tomu váhu, oficiálně se nic neřešilo. Z doslechu ví, že tam zasahovala policie, ale nic oficiálního, k ničemu nebyl přizván.
Radku L. znal pracovně, někdy na poštu chodil, něco přinesl nebo odnesl, řešil výmalbu pošty, výměnu oken. Radka L. byla velice příjemná mladá žena, která se chovala profesionálně, vstřícně, nicméně si zachovávala odstup. Vykali si, nebyli v nějakém bližším vztahu, nebyly s ní žádné potíže, byla vstřícná. Neví o tom, že by měla s někým nějaký konflikt.
V zadní místnosti pošty byl při výměně oken a malování, k tomu došlo v roce 2012. Od přepážky do zadní místnosti podle něj nebylo moc vidět, maximálně pracovní stůl, dveře do té místnosti bývaly otevřené. Přepážkové dveře bývaly zamčené. Podávání balíku probíhalo přes dveře, otočný válec tam nebyl. Pokud dveře Radka L. otevřela, tak je za sebou ihned zavřela a zamkla. Radka L. bývala velmi pečlivá co se týká zabezpečení.
S jinými úřednicemi ten styk býval volnější, Radka L. zachovávala bezpečnost. Jako zákazníka jej do vnitřních prostor pošty paní Radka L. nikdy nepustila, byl tam jen z titulu starosty a ještě to muselo být povoleno vedoucím pošty v Hradci.
Dveře do zadní místnosti se otevíraly doleva do přední místnosti, nemohly být najednou otevřeny dveře přepážkové a do zadní místnosti. Popis zadní místnosti odpovídá plánku, který je založen ve spise.
Co se týká vozidla, o němž hovořil, jednalo se o osobní vozidlo černé barvy, myslí si, že policii do původního úředního záznamu uvedl i počáteční písmena SPZ.

Svědek Radim J. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že dne 30.9.2013 kolem 16:35 přijel svým vozidlem Octavia tmavě modré barvy společně se svým synem k poště, šli oba dva dovnitř, před poštou jiné vozidlo v době jejich příjezdu nestálo. Na poště byla pouze Radka L., nevšiml si, co přesně dělala. Na poštu šel pro balík, neboť mu přišel bazén, podal Radce lístek o uložení balíku, předal jí hotovost, Radka otevřela dveře přepážky, myslí si, že zevnitř odemkla, ví, že bývala vždy zamčená, mezi dveřmi mu podala balík a hned za sebou zavřela a zamkla. Vrátila se k okýnku za přepážkou, svědek si ještě vybíral peníze, tak jí podával občanku a kartu k účtu a ona to zpracovala. Vyplatila mu hotovost. Za přepážkou nikdy nebyl.
Vzadu je ještě jedna místnost, do které bývaly otevřené dveře, neví, co tam vzadu je, od okýnka je vidět jen průchod, ale nikdy si nevšiml, co tam přesně je. Na poště mohl být se synem deset minut, více ne, po celou dobu tam nikdo další nepřišel. Syn postával vedle něj. Myslí si, že se na poště svítilo. Radka na něj působila v pohodě.

Zda měla brýle, si nevzpomene. Myslí si, že v práci dodržovala, co měla, i když se znali, chtěla po něm vždy občanku.
Obžalovaného zná jen od vidění, z doslechu ví, že doma dělal „bordel“, byl tam řev, asi byl zfetovaný, každou chvíli tam jezdila policie. Petra Š. zná, když se potkají, pozdraví se, ví, že dost pije, dne 30.9.2013 jej nepotkal.
Veškeré písemnosti včetně peněz, které podával Radce L. měl v peněžence, kterou měl uloženu v náprsní kapse. Myslí si, že hlavní dveře na poštu byly otevřené, ty druhé byly zavřené.

Svědek Jiří S. vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Z jeho výpovědí soud zjistil, že dne 30.9.2013 byl ve stavu nemocných, od dvou do šesti měl vycházky, kolem půl třetí šel do „Krmítka“ na pivo, dal si pivo a potom přišel obžalovaný, neví, kolik bylo hodin, přišel sám, ale to neví jistě, ale myslí si, že tam byl jen on, obžalovaný a Lumír R. Neví, co obžalovaný pil, on sám si dal jedno pivo a asi jeden nebo dva rumy a po půl hodině odešel domů. Kolem půl páté šel ke svému spolupracovníkovi, který bydlí ve Xxx s lístkem na peníze, nebyl doma. Svědek bydlí pod poštou, kolega bydlí nahoru ke křižovatce, a když šel domů tak asi 50 metrů od kolegy směrem k němu potkal Luďka L. On šel od pošty směrem domů, jen se pozdravili a každý šel svou cestou. Byl doma asi do půl osmé, pak šel znovu ke kolegovi, šel kolem pošty, na poště byl klid, byla tam tma, po cestě nikoho nepotkal. O půl páté stála před poštou asi dvě auta. Večer kolem půl osmé tam neviděl nic. Petra Š. zná, dne 30.9.2013 jej neviděl. Nepamatuje si, zda od R. daného dne odcházel obžalovaný před ním nebo tam ještě zůstal. Nepamatuje si, co měl ten den obžalovaný oblečeno, podle svědka neměl vypito. Radku L. znal, byla to příjemná ženská, na poštu nechodil.

K dotazům dále doplnil, že z krmítka podle něj odcházel kolem 14:45 hodin, odcházel sám. Taky by řekl, že si je jistý, že kolem půl páté potkal Luďka L.

Svědkyně Jitka K. u hlavního líčení uvedla, že je zaměstnána na Obecním úřadě ve Xxx. Dne 30.9.2013 měli mít od 17:00 hodin zasedání a nějakým nedopatřením se stalo, že zastupitelé nedostali pozvánku, tak byli na úřadě sami. Určitě kolem 17:00 hodiny několikrát otevřeli dveře, protože se divili, že nikdo nepřijíždí. Nikoho neviděla, ani žádné auto, že by stálo před poštou nebo před obecním úřadem. V 18:15 hodin odcházeli domů, před poštou stálo auto buď tmavě šedé nebo tmavě modré, v tom autě seděl pán se skloněnou hlavou, auto nikdo z nich neznal, mělo pražskou poznávací značku.
S Radkou L. přicházela do styku každodenně, byla dobrá pracovnice, ochotná. Svědkyně na poštu chodila skoro denně. Za přepážkou nikdy nebyla, nikdy nebyla ani v zadní místnosti za přepážkou. Když stála u přepážky a byly do zadní místnosti otevřeny dveře, tak tam viděla stůl pod oknem. Z obecního úřadu přímo na poštu se nedá dostat, je tam společná zeď, ale ta je zastavěná až do stropu nábytkem.
Obžalovaného zná jen od vidění, nikdy s ním neměla žádný konflikt ani neví, že by s ním měl konflikt někdo jiný, jen ví, protože bydlí blízko, že měl záchvaty, kdy museli volat i policii.
Z obecního úřadu odcházeli společně s kolegyní směrem k hospodě, starosta bydlí na druhé straně, tak se rozešli. Na poště se určitě nesvítilo, ví to přesně.

Svědkyně Veronika V. u hlavního líčení uvedla, že je zaměstnána na Obecním úřadě ve Xxx, dne 30.9.2013 byli všichni v práci, měli mít od 17:00 hodin

zastupitelstvo obce, tak trochu vyhlíželi, zastupitelstvo se nekonalo a okolo 18:00 hodiny odcházeli všichni společně, tj. ona, starosta a kolegyně K., domů.
Když odcházeli, tak tam stálo auto tmavší barvy, v autě seděl muž, který telefonoval. Když kolem 17:00 hodiny vyhlížela z úřadu tak nikoho ani žádné auto, neviděla. Když odcházeli tak se na poště nesvítilo.
Na poštu chodila každý den, paní Radka L. byla velmi příjemná a hodná paní. Za přepážkou nikdy nebyla, ani v zadní místnosti, dveře do zadní místnosti mívala otevřené, když stála u přepážky, viděla, že je tam nějaký starý stůl. Dveře se otevíraly doleva a dovnitř místnosti v níž seděla pošťačka.
Obžalovaný bydlí kousek od ní, neměla s ním nikdy žádný konflikt, jen v noci tam někdy býval hluk, ví, že volali i policii.

Svědek Jiří N. u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného zná pár let přes elektroniku i přes drogy. Scházeli se buď u obžalovaného doma nebo v Opavě. V roce 2012 byl u obžalovaného ve Xxx asi třikrát, byl tam vždy s někým, s Ingrid B., a jednou tam byl sám.
Ví, že ve Xxx došlo k nějaké tragédii, bylo to na jaře nebo v létě, bratr mu to ukázal v novinách, viděl tam obžalovaného, tak jej to zaskočilo. Po té vraždě u obžalovaného asi byl, neptal se ho na to. Jednou se jej obžalovaný ptal, jak jsou prokazatelné vzorky DNA, překvapilo jej to, nějak se tomu nevěnoval. Až později si to dal do souvislosti s tou vraždou a proč se jej na to ptal a tak. Ví, že to s otcem obžalovaný neměl moc dobré, že se s ním hádal, jinak nic neví. Neví o tom, že by u B. zasahovala policie, byl jednou přítomen hádce obžalovaného s otcem, ale k fyzickému konfliktu nedošlo. Obžalovanému se u hádky udělalo nevolno, myslí si, že z toho stresu zvracel. Co se týká požívání alkoholu obžalovaným to ví jen z doslechu, spolu alkohol nikdy nepili, brali spolu pervitin. Před tím, než šel do výkonu trestu tak obžalovaný pervitin šňupal, tak 0,3 gramu za noc, když se vrátil z výkonu trestu tak si pervitin obžalovaný již píchal. Odkud měl obžalovaný pervitin to neví, než šel do výkonu trestu tak obžalovanému pervitin dával. Co se týká finanční situace obžalovaného, žádná nebyla a není, ví, že obžalovaný občas někde pracoval. Neví, z čeho obžalovaný žil, bydlel u rodičů ve sklepě. Před otázkou na DNA se o takových věcech s obžalovaným nebavili.

Co se týká zájmů obžalovaného, na filmy se moc nedívali, na internetu se obžalovaný díval hlavně na porno, neví, zda se zajímal o přírodopisné a vědecké dokumenty.

Pro nepřesnosti a neúplnost byla podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. čtena výpověď svědka, kterou učinil v přípravném řízení (viz č.l. 461-470).
V této svědek uvedl, že obžalovaného zná asi od roku 2008 až 2009, obžalovaný se věnoval počítačům, informatice, občas k němu zajel nebo obžalovaný k němu do Opavy. O vraždě ve Xxx se dověděl z novin, kde viděl fotku obžalovaného, psali, že ve Xxx zabili pošťačku, a že všechny stopy vedou k mladíkovi ze Xxx – k obžalovanému. Ve Xxx v kumbálku ve sklepě za obžalovaným po vraždě byl. Obžalovaný se jej ptal, jestli je možné, že NASA by mohla satelity sledovat pohyb osob a pak se jej ptal, jak jsou průkazné vzorky DNA. Neví přesně, kdy se jej na to obžalovaný ptal, ale bylo to asi týden či 14 po vraždě, když ho viděl v těch novinách, tak si na to vzpomněl a řekl si, že by ji Atom (přezdívka obžalovaného) zabil? K obžalovanému jezdil s Lukášem F. a s Ingrid B.
O Atomovi si vždy myslel, že je to klidný člověk, ale tři týdny zpět mu jeden známý řekl, že přijel k obžalovanému a ten mlátil svého otce, a to způsobem, že myslel, že

ho zabije, kdyby jej neodtrhnul, to jej zaskočilo, znal jej, že by si nic nedovolil. Ten známý se jmenuje Jiří K. a s obžalovaným jej seznámil.
Jednou, byla to první návštěva poté co se svědek vrátil z výkonu trestu, byl u obžalovaného na návštěvě, byli v tom sklepě, vrazil tam jeho otec a začal na plné kolo řvát, že si má najít holku a vypadnout z toho sklepa, obžalovaný začal řvát taky a brečel u toho, že má vypadnout, že ho má nechat na pokoji, a pak se to nějak uklidnilo, trochu to nechápal, ptal se obžalovaného, zda má doma peklo, on na to řekl, že ho otec pořád otravuje, prudí, celou dobu u toho brečel.

Konkrétně o přepadení pošty ve Xxx nehovořili. Myslí si, že obžalovaný měl nějaký účet, ale stoprocentně to neví. Podle něj byl obžalovaný tichý, plachý člověk, nedovede si představit, že by někoho mlátil nebo zabil. Po finanční stránce na tom byl obžalovaný špatně, peníze neměl, až potom, když mu byl přiznán ten důchod. Sám obžalovanému říkal, že pořád sedí v tom sklepě, že v něm je něco, co tam nemá být, že to v sobě dusí, a že je to z toho, že je tam pořád zavřený, že není v kontaktu s lidmi, a že jen hledí do monitoru, říkal mu, proč nejde do podnájmu. Občas s obžalovaným na sebe štěkli kvůli počítači, ale vážnější konflikt neměli. Obžalovaný mu říkal, že se baví hodně s dědou, že spolu pijí. Co se týká nějakých zdravotních problémů, které by obžalovaný měl, jednalo se spíše o psychické problémy, to z něj cítil, obžalovaný si na nic nestěžoval, trápilo jej, že nemá holku, když mu vyčítal, že je pořád zalezlý v tom sklepě, tak i třeba brečel, věděl v čem je problém, ale neměl sílu s tím něco udělat. Jednou byl přítomen tomu, že obžalovaný zvracel, bylo to po té hádce s otcem ze stresu nebo, že si dal panáka, že mu to nesedlo. Pozvracel se v tom sklepě. Obžalovaný mu říkal, že má kamaráda ve Xxx, že ten má nějaké známé v Ostravě, že do Ostravy s ním jezdí pro pervitin.
K této výpovědi svědek uvedl, že souhlasí, vypovídal pravdu.
Obžalovaný k jeho výpovědi uvedl, že incident, o němž hovořil K., se odehrál tak, že se obžalovaný s otcem přetahoval u dveří, proklouzl mu pod rukama a utíkal za ním, to bylo všechno, ne, že by chtěl zabít nebo něco takového.
Co se týká DNA a NASA tak to spíše oznamoval, že by podle toho mohli zjistit, že není vrah, že by mohli zjistit, že od Lumíra jel na kole domů.

K tomu svědek uvedl, že to tak bylo, že si to akorát celé nevybavil, on k tomu ještě mluvil dále, ale svědek tomu nevěnoval pozornost.

Svědek Radim Š. u hlavního líčení uvedl, že se s obžalovaným seznámil v nemocnici, když tam ležel otec svědka. Obžalovaný tam ležel asi tři dny, svědek za otcem chodil každý den, s obžalovaným se spřátelil, poté, co byl obžalovaný z nemocnice propuštěn, jej už neviděl. Obžalovaný byl upovídaný, zjistili, že jsou z blízkých vesnic. Bavili se o neštěstí ve Xxx, obžalovaný mu říkal, že byl podezřelý, že byl i v Praze, že to na něj chtěli hodit, ale nepovedlo se jim to. V Praze byl na detektoru lži, obžalovaný dokola opakoval, že nic neudělal. Na nic podrobnějšího se v této souvislosti obžalovaného neptal. Připadalo mu, že se potřebuje z něčeho vypovídat, že je ve stresu.

Svědek Jaromír R. u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného nezná, potkal se s ním akorát v nemocnici v Opavě, kde byl hospitalizován, měl úraz hlavy. Ve večerních hodinách přivezli na pokoj obžalovaného, sestřičky jej uložily na postel s tím, že se nemá hýbat, aby si neublížil, že má něco s páteří. Obžalovaný začal vykřikovat, choval se jako opilý člověk, dělal rutiku, zvonili na sestru, protože vstával z lůžka, sestry přišly, uložily ho a vše se opakovalo, takže byl přivolán lékař, který nařídil, aby jej přikurtovali řemeny, aby si neublížil. Obžalovaný se z těch kurtů

dostal, opět se postavil a chodil. Opět volali sestry, lékař vyhrožoval, že jej převeze na psychiatrii, protože on dělal rutiku, vykřikoval, zpíval. Když volali sestry podruhé, tak jim obžalovaný začal vyhrožovat, že je zabije, doslova. Měli strach, tak opět volali sestry, aby obžalovaného nebo ostatní pacienty někam převezli, nakonec odvezli obžalovaného, ještě jej slyšel, jak dělá hluk na chodbě a potom již byl klid.
Z jednání obžalovaného měli strach, byl to mladý vitální chlap, vyhrožoval, na všechny vykřikoval. Ráno potom byl úplně v klidu, svědkovi se za své jednání omluvil.
K tomu obžalovaný uvedl, že jej přivezli, byl opilý a kravál začal dělat potom, co mu primář po zjištění informace, že bere drogy řekl, že je odpad lidstva, to jej šíleně vytočilo, to, že někoho zabije, nemyslel vážně.

Svědek Josef V. u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného nezná, setkal se s ním na pokoji v nemocnici, obžalovaný tam už byl. Sám žádné agresivní chování ze strany obžalovaného neviděl. Bavili se spolu, obžalovaný říkal, že je ze Xxx, svědek mu řekl, že tam před rokem zavraždili pošťačku, blíže se o tom nebavili. Obžalovaný říkal, že má bratra na vysoké škole ale, že se s ním moc nestýká, že má problémy s otcem, že si občas vjedou do vlasů, nic bližšího neví. Rodiče na návštěvě viděl, matka se s ním bavila více, ale nebyl žádný problém. Obžalovaný mu říkal, že má problémy s drogami, že by se chtěl z toho dostat, vyléčit se, že se na něj vykašlala holka nebo něco takového.

Dokazování bylo dále provedeno **znaleckými posudky**:

- ***znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství*** -

(č.l. 549- 578 s dodatkem č.l. 583-584) - zpracovatelé – MUDr. Igor Dvořáček, Ph.D., MUDr. Margita Smatanová, Ph.D., RNDr. Petr Kurka, CSc. – všichni byli k závěrům písemně zpracovaného posudku u hlavního líčení slyšeni a na svých závěrech setrvali.

Z písemně zpracovaného znaleckého posudku soud zjistil, že na oděvu zemřelé nebylo nalezeno žádné poškození či odtržení knoflíků, oděv horní poloviny těla byl prosáklý krví, na kalhotách byly přítomny četné skvrny od krve. Boty krví potřísněny nebyly.

Z úrazových změn bylo prokázáno celkem 8 tržně zhmožděných ran, a to ve vlasaté části hlavy a v obličeji. Rány byl různé velikosti, místy s laločnatými okraji. Tkáně v okolí ran byly zhmožděné s krevními podlitinami. Další krevní podlitiny s otokem v podkoží se nacházely v oblasti týla, spánkové krajiny, v rozsahu pravé očnice a nosu. Na čele vpravo a napříč levým ušním boltcem krevní podlitiny byly naznačeně obdélníkového tvaru. Rozsáhlá pohmoždění se splývajícími krevními podlitinami byla i na malíkových hranách obou předloktí, na hřbetu levé ruky a na zadní straně pravého ramene. Pohmatem byla zjištěna zlomenina pravé očnice, nalomení nosních kůstek, zlomenina základních článků ukazováku a prostředníku pravé ruky.
Rána č. 1 – tržně zhmožděná lokalizovaná v týlně temenní krajině hlavy vlevo, dlouhá 2,5 cm, okraje nerovné, rána zasahuje do skeletu lebky, kde se nachází zlomenina,
rána č. 2 – tržně zhmožděná, lokalizovaná nad levým ušním boltcem, naznačeně trojúhelníkovitá, zasahuje do hloubky, kde je patrné protětí spánkového svalu,

rána č. 3 - tržně zhmožděná, lokalizovaná v oblasti temene podél střední čáry hlavy vlevo, hvězdicovitého tvaru, laločnatých okrajů, dlouhá 5 cm, na spodině rány roztříštěná klenba lební, mezi kostními úlomky uskřinuté vlasy,
rána č. 4 - tržně zhmožděná, lokalizovaná v oblasti temene podél střední čáry hlavy vpravo, čtyřcípá, hvězdicovitá, zasahuje ke klenbě lební,
rána č. 5 - tržně zhmožděná, lokalizovaná těsně pod ranou č. 4, na vrcholu temene, zasahuje ke klenbě lební, dlouhá 9 cm
rána č. 6 - tržně zhmožděná, lokalizovaná na vrcholu temene hlavy podél střední čáry vpravo, dlouhá 7 cm,
rána č. 7 - tržně zhmožděná, lokalizovaná na pravé straně čela na hranici s vlasy, naznačeně trojcípá, zasahuje ke skeletu klenby lební,
rána č. 8 - tržně zhmožděná, lokalizovaná před odstupem levého ušního boltce, svislá, nerovných okrajů, krevní podlitiny přecházejí plynule na levostranný ušní boltec.
Mechanismus úrazových změn lze shrnout takto: poškozená byla vystavena aktivnímu zjevně likvidačnímu útoku ze strany druhé osoby. Útok byl veden tupým předmětem cíleně do oblasti hlavy, a to opakovaně. V úvodu útoku se poškozená s určitostí nenacházela v poloze vzpřímené, byla k útočníkovi natočena více pravou stranou hlavy. V úvodu útoku se poškozená bránila, útok vedený proti hlavě vykrývala horními končetinami, pro což svědčí mnohočetné pohmožděniny předloktí včetně zlomenin prstů pravé ruky. Útok pak pokračoval proti ležící oběti naléhající obličejem na pevnou podložku. Lze důvodně předpokládat, že v této fázi útok směřoval dominantně proti záhlaví se vznikem tříštivých vpáčených zlomenin lebky a zhmoždění prodloužené míchy. K přesnému počtu úderů se nelze přesně vyjádřit. Lze s určitostí říci, že hlava poškozené byla tupým předmětem zasažena opakovaně, nejméně však 8x. Řadu úderů mohla poškozená vykrýt při sebeobraně. Ze soudně lékařského hlediska lze v daném konkrétním případě hovořit o ubití. Všechny pitvou prokázaná zranění vykazovala zjevnou vitální reakci a vznikla za života poškozené.
Bezprostřední příčinou smrti je zhmoždění mozkového kmene při vpáčených zlomeninách lební spodiny. Nastalá smrt je v příčinné souvislosti s napadením tupým předmětem ze dne 30.9.2013. Doba smrti byla stanovena jedním ze znalců přítomných na místě nálezu těla zemřelé na širší rozpětí 18.00 hodiny dne 30.9.2013. Pitva prokázala zranění typická pro sebeobranu, a to rozsáhlé pohmožděniny obou předloktí a rukou včetně zlomenin článků prstů na pravé ruce. Útok byl extrémně brutální, byl veden velkou intenzitou síly dominantně proti hlavě poškozené a měl zjevně likvidační charakter. Vzájemná poloha útočníka a oběti se v průběhu útoku měnila. Po vzniku zranění poškozená přežívala v řádu minut, byla zachranitelná spíše hypoteticky.
Charakter zranění svědčí pro použití tupého nástroje s hranou délky až 9 cm. Lze připustit i kombinaci více nástrojů, stejně jako použití jiných podobných nástrojů s nerovnou plochou, zaoblenou hranou apod.
Ve vzorku krve bylo zjištěno 0 promile alkoholu a toxikologickým rozborem biologického materiálu nebyly prokázány žádné toxikologicko významné látky.

Z doplňku písemného znaleckého posudku je zjištěno, že útok byl zahájen proti poškozené při vzájemné čelním postavení oběti a útočníka, nezbývá než zdůraznit dominanci poranění pravostranných částí obličeje. S pravostranným poraněním obličeje se pak v praxi obvykle setkáváme při útoku vedeném levou rukou.

Znalkyně MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. pak u hlavního líčení opakovaně uvedla a k dotazům doplnila, že pokud jde o dobu smrti, pak při jejím stanovování se vychází z posmrtných změn zjištěných při prohlídce zemřelého těla a doba smrti je stanovena vždy v širším rozpětí k určité hodině a vždy v rozpětí několika málo hodin, tzn. k úmrtí mohlo dojít plus mínus hodinu od stanovené hodiny, jde jen o přibližný interval. Útok mohl řádově trvat minuty. Přesné určení předmětu, kterým bylo útočeno, není možné. Mohlo jít např. o kladivo, železnou trubku, nějaký naklepávač potravy apod. Laločnaté okraje vyloženě odpovídají tomu, že byl použit tupý předmět, nikoliv ostrá hrana takového předmětu, ale vždy hrana zaoblená. Přítomnost zvláštně seskupených čárkovitých až véčkovitých pohmožděnin v místě krevních podlitin pak nasvědčuje pro nerovný povrch, který mohl být pravidelně uspořádaný, ale bližší vyjádření není možné. Předestřený kovový děrovač (fotografie č. 121 na č.l. 37) můžeme považovat za tupý nástroj. V úvodu útoku mohla poškozená být v nějakém pokleku, podřepu apod., tento závěr dovozovali z charakteru a nálezu krevních stop na místě, kdy s krevními stopami při útoku proti vzpřímené osobě se setkáváme v mnohem větší vzdálenosti od pevné podložky.

Vzhledem k lokalizaci utrpěných zranění na pravostranných částech obličeje se spíše vždy zvažuje, že jde o leváka.

Nelze se vyjádřit, zda byl útok vedený jednou nebo více osobami, jsou zde mnohočetná zranění, která běžně vznikají při útoku jedním útočníkem, ale setkáváme se pochopitelně i s nálezy při útoku vedeném více útočníky a toto rozlišit nelze.

Krevní stříkance byly nalezeny na místě nálezu těla zemřelé v podobě drobných kapek do poměrně nízké části nebo do nižší části okolního vnitřního vybavení místnosti a dále byly krevní stříkance na přední straně kalhot zemřelé.

Při prováděné soudní pitvě odebrali vzorky z pod nehtů.

Znalec MUDr. Igor Dvořáček Ph.D. u hlavního líčení opakovaně uvedl a k dotazům doplnil, že na obličeji byla poranění lokalizována více vpravo, pokud se týká o vlasatou část hlavy, byla poranění lokalizována více vlevo.

Pokud jde o poranění, byla zjištěna doprovodná zranění, tzn. krevní podlitiny, přesvědčivé známky úporné sebeobrany včetně zlomenin prstu.

Mechanismus lze rekapitulovat tak, že v úvodní fázi útoku byla poškozená natočená k agresorovi čelně, je to logické očekávat i díky tomu, že se brání, nemusí to být jenom v poloze vzpřímené, může to být v polovzpřímené, v podřepu, ale vidí, dívá se na něj čelně. Má dominantně pravostranná poranění obličeje, což je pro ně signál, aby zvažovali, kterou rukou při čelním postavení oběti a agresora byl veden útok.

Po této fázi následuje klek, pád na zem a tam je ta žena dobíjena. Je dobíjena v poloze, kdy má hlavu čelem k podlaze a opětovně v týlní krajině hlavy – útočník stojí a je za nebo nad obětí, která má dominantně levostranná poranění. I to jej vede k logickému závěru, že opět agresor svíral ten předmětný nástroj ve své levé ruce.

Útok byl zjevně likvidační, pachatel chtěl tu ženu zabít, zabít jakýmkoliv způsobem. Dokládá to mnohočetnost úderů a dobíjení v poloze, kdy ležela bezvládná na zemi, tzv. pro jistotu. V soudním lékařství pro tento výraz je pouze ubití.

Z délky jedné tržné rány dovozují, že šlo o tupý nástroj, jehož součástí byla i nějaká hrana, zaoblina, délky aspoň 9 cm. Bližší specifikace není možná.

Poškozená mohla přežívat několik málo možná minut, možná desítku minut. Doba trvání útoku velmi krátká 2 – 3 minuty i přes úpornou obranu. Útok byl veden obrovskou intenzitou síly.

Pokud je v posudku uvedena doba stanovení smrti – širší časové rozpětí 18.00 hod. - každý soudní lékař s určitou erudicí se vždy pohybuje v rozptylu, mluvíme o hodinách

a vždy dávají rozptyl aspoň půl hodiny předtím, půl hodiny poté, v širším rozpětí 18.00 hodiny. Nemuselo to být přesně 30 minut, faktorů, které to ovlivňují, je celá řada. Ve vztahu k závěru MUDr. Smatanové, která uvedla širší rozpětí plus mínus jedna hodina uvedl, že s ohledem na to, že MUDr. Smatanová byla přítomna na místě nálezu mrtvoly poškozené, respektuje její závěr.
Kovový děrovač nalezený na místě činu (č.l. 37v, foto č. 121) je způsobilý ke vzniku objektivizovaných zranění.

Ze soudně lékařského hlediska může připustit i útok více osob, z jeho pohledu je to spíše nepravděpodobné.
Stopy krve zachycené pouze do určité výšky jsou dobře vysvětlitelné tím, že oběť byla dobíjena na zemi. Rozptyl krve, krevních stop vzniká tehdy, je-li udeřeno opakovaně do krvácející rány.

- ***znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie***

(č.l. 910-914 s dodatkem č.l. 1624) - zpracovatel RNDr. Petr Kurka, CSc. – byl k závěrům písemně zpracovaného posudku u hlavního líčení slyšen a na svých závěrech setrval.

Z písemně zpracovaného znaleckého posudku soud zjistil, že obžalovanému byla dne 6.8.2014 odebrána moč, v jeho moči byl prokázán metabolit tetrahydrocanabinolu, nikotin a nornikotin. V krvi odebrané dne 6.8.2014 v 8:15 byla prokázána hladina tetrahydrocannabinolu 0,68 ng/ml. Alkohol zjištěn nebyl. Dobu, kdy naposledy před odběrem biologického materiálu byly zjištěné látky aplikovány, nelze určit.

U hlavního líčení pak uvedl, že stav opilosti obžalovaného o výšce 1,74m a 75 kg váhy, při požití 3 velkých odlévek tvrdého alkoholu a jednoho piva desítky vypitého v průběhu jedné hodiny by byl orientačně 0,9-0,98 promile.

Z písemně zpracovaného doplňku znaleckého posudku je zjištěno, že pokud by obžalovaný dne 30.9.2013 v době od 15:00 hodin vypil dvě desetistupňová piva a celkem 0,25 l alkoholu (předpokládaný objem alkoholu 40%), pak by se hladina alkoholu v 16:45 hodin daného dne u obžalovaného mohla pohybovat v rozmezí 1,34-1,48 promile, v 17:15 hodin 1,24-1,42 promile.

U hlavního líčení k tomuto doplňku uvedl, že vypití jednoho piva a jedné odlévky alkoholu po 10. hodině daného dne nemá na dobu, která se propočítává žádný vliv. Pokud by bylo počítáno s alkoholem 37,5 %, nemělo by to na stanovení hladiny alkoholu v krvi podstatný význam. Obžalovaný se tak mohl nacházet ve stadiu lehkého stupně opilosti, což je rozmezí od 1,01 do 1,5 promile.

- ***znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie***

(č.l. 922-992) - zpracovatelé – MUDr. Dana Skřontová a PhDr. Helena Khulová byly k závěrům písemně zpracovaného posudku u hlavního líčení slyšeny a na svých závěrech setrvaly.

Z písemně zpracovaného znaleckého posudku soud zjistil, že psychiatrické vyšetření aktuálně přítomnost žádné závažné duševní poruchy chorobného rázu neprokazuje. U obžalovaného se dlouhodobě projevují známky asociálního chování, sociální maladaptability, které odpovídají obrazu patologicky strukturované osobnosti. Opakovaně se pak pod vlivem návykových látek agresivně dekompenzuje. Nic rovněž nenasvědčuje tomu, že by v inkriminovanou dobu trpěl závažnou duševní nemocí. Jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a

ovládat své jednání nebyly ovlivněny žádnou duševní poruchou. Obžalovaný je dlouhodobým poživatelem návykových látek – alkoholu, marihuany a pervitinu. V inkriminovanou dobu byl pod vlivem alkoholu. I při tomto ovlivnění návykovými látkami, prostou alkoholovou intoxikací byly jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti zachovalé.
Motivace inkriminovaného činu je dle dosavadních zjištění zištná. Obžalovaný je osobou sociálně maladaptivní, nachází se dlouhodobě ve finanční tísni, nedostává se mu peněz, o poškozené se vyjadřuje s despektem.

Nicméně srozumitelný konkrétní motiv plánovaného trestného činu s tak místními a časovými rizikovými faktory u obžalovaného nenalézají.
Na základě obecných statistických charakteristik profilu vraha, spolu s charakteristikou obžalovaného je zřejmé, že z hlediska osobnosti obžalovaného by byla možná kombinace organizovaného a neorganizovaného průběhu trestné činnosti, obžalovaný je schopen koncentrace, zároveň je však nutno u něj počítat s převažujícími emočními, málo koordinovanými projevy v zátěži.
Spouštěčem daného typu osobnosti by se jevily vlivem požívaného alkoholu sílící prožitky selhání, neúspěchu, případné situační provokace k prožitku znehodnocení. Možná kompenzace prožitku nedocenění spojená s potřebou zisku. Násilný akt může být vyvolaný emočním rozrušením, zároveň může přinášet pocity uspokojení, hrdinství, triumfu.
U obžalovaného jsou v jeho dosavadním životě zachyceny projevy emoční nestability a sociální nevyzrálosti, vyjádřené opakovaným selháváním ve vztahu k přiměřeným sociálním očekáváním v procesu osobního zrání, zahrnují problémy v rámci mezilidských vztahů i v rámci pracovní seberealizace. Je málo respektu vůči sociálním pravidlům a konvencím. Ve vztahu k poškozené Radce L. nelze shledávat žádnou konkrétní emoční kvalitu. Obžalovaný se k její osobě vyjadřuje ambivalentně, příznivě, zároveň s určitým despektem, který odvíjí od sporadického kontaktu s ní.
U obžalovaného jsou anamnesticky zachyceny opakované afektivní reakce s agresivními projevy namířenými proti sobě a blízkým příbuzným. Sám popisuje agresivní chování vázané výlučně na prostředí rodiny jako následek prožitku osamocení a chybění partnerského vztahu, případně jako reakci na kritiku ze strany blízkých osob.
Obžalovaný má sklon psychické napětí tlumit alkoholem a pod jeho vlivem se dopouštět agresivního jednání, přičemž alkohol působí jako katalyzátor. Oslabená schopnost ovládat impulsy v zatěžujících a složitých situacích může narůstat až do podoby zcela vyhrocených agresivních afektivních raptů. Těžko ovládá své emocionální prožitky a obtížně se vnitřně ukázňuje.
Aktuální psychologický nález shledává u obžalovaného nevyvážený, disharmonický vývoj osobnosti s intelektovou kapacitou v pásmu průměru. Celkové rozložení intelektových funkcí spolu s úrovní jednotlivých kognitivních funkcí ukazuje u obviněného na lehké kognitivní deficity, které vyjadřují oslabení pozornostních funkcí a s nimi související oslabení exekutivních funkcí. Jedná se o oslabení zvnitřněné kontroly, je příčinou oslabené flexibility a inhibice chování, nedostatečné schopnosti útlumu, které se spolu s nízkou sociální úrovní sociální zralosti podílí na určité neobratnosti v rámci navazování sociálních kontaktů u obžalovaného. Dá se předpokládat, že se vyznačuje sníženou schopností potlačení nepřiměřených reakcí, s obtížemi volí vhodný způsob komunikace, přiměřený dané situaci a s obtížemi rozlišuje i běžnější neverbální komunikační signály.

Testový profil osobnosti zobrazuje u obžalovaného signály aktuálně prožívané tísně, není však zvýrazněné úzkosti, nejsou zachyceny depresivní příznaky, není známek odklonu od reality.
Typologicky inklinuje lehce směrem k pásmu extroverze se signály průměrného, ale nevyrovnaného temperamentu. Emoční složka osobnosti se jeví jako bohatá, ale málo diferencovaná a mělká, poznamenaná v projevu malou schopností vyjadřovat emoce adaptivním způsobem. Může snadněji kolísat mezi nadměrnou kontrolou a nekontrolovanými emocionálními výbuchy, sklonem na jedné straně emoce skrývat, na druhé straně nechat se vlivem silných emocí snadno rozrušit.
Dá se u něj očekávat řada spontánních, méně modulovaných, uvolněných emočních projevů, které rychle odeznívají, postrádají hloubku, jsou známkou takové charakteristiky jeho osobnosti, která zahrnuje emoční nestabilitu, nestabilitu nálad a méně kontrolované chování.
Celkově je u obžalovaného shledáno nedostatek schopnosti adekvátního zpracování, zároveň přijímání a porozumění emocím, častější zažívání incidentů, v nichž emoce hůře zvládá.
Obžalovaný vyjadřuje silnou potřebu kontaktu s lidmi a uspokojení potřeby závislosti. Zároveň se cítí v pohodě v řadě sociálních situací. Kontakt obžalovaného s lidmi však zůstává převážně na povrchní úrovni. Je poznamenaný emoční i sociální nezralostí a prosazují se známky malé obratnosti zejména v bližších vztazích a citových záležitostech. Touha po uspokojivém emočním vztahu je dlouhodobě nenaplněna.
Je otevřený, sdílný, dokáže být družný, dobrosrdečný. Zároveň však testově skóruje v takových charakteristikách jako dysforie, zloba, cynismus. Cítí, že je s ním špatně zacházeno, cítí se nemilovaný a nepochopený, izolovaný od druhých.
V popředí jsou zvýšené aspirace, snaha dosáhnout více, k tomu však nedostatek kognitivních a emočních zdrojů. S přesvědčením o svých schopnostech je snadno zranitelný kritikou. Dokáže se nadchnout, chybí však vytrvalost, celkově schází schopnost identifikovat se s mužskou dospělou rolí. Jeví se nezodpovědný, nespolehlivý a nekonformní. To vše může vést k neefektivním vzorcům chování. Důsledkem selhání jsou prožitky frustrace a neúspěšnosti.
Vzhledem k jeho věku lze jeho osobnostní vývoj považovat v hlavních rysech za víceméně ukončený. Resocializace je snížená (stupeň III). Obžalovaný s nástupem dospělosti vykazuje znaky snížené přizpůsobivosti na požadavky sociálního prostředí, které zároveň vykazují fixaci v jeho životním stylu. Je to především nestabilita jeho osobního i pracovního života a tím kumulace stresových faktorů spojená s negativním účinkem konzumace alkoholu a jiných návykových látek, která je plodná půda pro jakoukoliv kriminální činnost. Pouze pozitivní motivace ve vztahu k pracovní adaptaci, spolu s úplnou eliminací návykových látek, rovněž se stabilitou osobního života jsou u obžalovaného předpokladem úspěšné resocializace.
Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, za kvalifikované právní pomoci se účinně hájit a chápat i smysl event. trestu.
Znalkyně nenavrhuje žádnou z forem ochranného léčení, pokud mu bude vina prokázána, pak znalkyně navrhuje přezkoumání motivace k trvalé abstinenci psychiatrem ke konci výkonu trestu odnětí svobody.

PhDr. Helena Khulová u hlavního líčení k dotazům dále doplnila, že vztah obžalovaného k alkoholu a jiným omamným látkám je pozitivní, je pro něj zdrojem jakéhosi uspokojení, je to součástí jeho seberealizace, umožňuje mu to kontakt s okolím. Obžalovaný si je vědom, že by neměl, ale zatím v jeho anamnéze není

shledáno nic, co by ho o tom nějakým způsobem přesvědčilo, aby opravdu důsledně nějakou abstinenci dodržoval.
Pseudointelektuální proces ve vztahu k obžalovanému znamená, že on se zajímá o spoustu poznatků, ale nedokáže je dát do souvislosti, tzn. on vytahuje např. z internetu spoustu znalostí a vědomostí, ale nedokáže je ve správnou chvíli použít a nedokáže je použít ve správných souvislostech. Tito lidé mluví tak nějak ploše jakoby, oni to někde přečtou, někde vidí, použijí to v určitou chvíli, ale v podstatě mimo kontext. Obžalovaný se určitě snaží získané znalosti uplatnit.

Co se týká kolísání mezi nadměrnou kontrolou a direktivitou a nekontrolovanými emocionálními výbuchy tak většinou u emočně nestabilní osoby to kolísá velice, tam se nedá říct v podstatě žádná frekvence, hodně to záleží i na vnějších okolnostech. Pokud je to vnější prostředí k němu příznivé nebo jej dokáže usměrnit, tak pak se dá očekávat, že výbuch pomine. Pokud je nepříznivé může emoční výbuch trvat delší dobu, ale vůbec se to nedá určit.

Potlačení u obžalovaného z psychologického hlediska – obžalovaný má velice nízkou tuto hodnotu, tzn., že on je ochoten diskutovat o svých problémech, on je velice vstřícný a je otevřený ve svých problémech, v rámci sociální neobratnosti až nepřiměřeně.
Gastrointestinální symptomy - jsou problémy žaludeční. Pokud jsou tyto symptomy zvýšené hodně tak to znamená, že neodpovídají skutečnosti, ale spíše odpovídají jakési hypochondrické kvalitě, tzn., že neodpovídají opravdu organickému nálezu, mají psychickou kvalitu. Mají spojitost s nějakým psychickým stresem. Z anamnestických dat obžalovaného lze uzavřít, že pokud je obžalovaný rozrušený, tak si stěžuje na to, že je mu špatně, stěžuje si na nevolnost. Jeden z těchto projevů např. i zvracení, může teoreticky být jako psychosomatický jev.
Projekce se projevuje tak, že když je někdo zlý a ten druhý člověk je také zlý a dojde k nějakému konfliktu, tak on říká, že je to proto, že ten druhý je zlý. On svou zlobu proikuje na tu druhou osobu, a proto se tak chová. To jsou nevědomé obranné mechanismy, člověk si je neuvědomuje, když je činí. Externalizace je úplně jednoduchý obranný mechanismus svalovat vinu na druhé.
Afektivní stimulace je jakýkoliv emoční impuls, který překročí hranici jeho frustrační tolerance. Obžalovaný tím, že nemá asociační spojení, může působit až psychoticky, to jsou právě situace, kde on se takto rozhodí, doslova dezorganizuje pod vlivem silných emočních stimulů a začne třeba produkovat i něco nesmyslného.

Nedokáže stanovit jaké množství alkoholu je zapotřebí, aby působil jako katalyzátor, je to velice individuální.
Agresivní afektivní rapt je náhlá, okamžitá situace, neovlivnitelná zvenčí, v podstatě jedině nějakým velkým omezením. Afektivní rapt v podstatě vykazuje jak verbální agresi, tak fyzickou agresi, ale hlavně má sílu, dynamiku a je rychlý. Může jít i o napadení jiné osoby, což má obžalovaný v anamnéze, může se to projevovat i určitou razancí v napadení.
Organizovaný zločin je zločin člověka chladného tím, že ho plánuje, ví co chce, ví co dělá, v podstatě má to do detailů naplánované. Pokud má někdo takový pseudointelektuální proces nebo má k tomu sklony, tak spíše inklinuje k tomu dezorganizovanému. Tím právě, že se snadno rozruší vlivem těch emocí a tím, že nemá ty souvislosti v řadě věcí. Kombinace organizovaného a dezorganizovaného zločinu s pseudointelektuálním přístupem nesouvisí.
Pokud se v posudku na str. 58 zmiňuje o hlubším poznání jeho problematického vztahu k ženám, které by případně mohlo ozřejmit sexuologické vyšetření, zda z jejího pohledu by bylo na místě ho nechat sexuologicky vyšetřit, tak uvádí, že velká

nezralost, vysedávání na internetu na různých sexuálních stránkách atd., tak by řekla, že v tom věku by to stálo zato.
Co se týká afektivního raptu a časového úseku mezi myšlenkou a realizací, tak tam časový úsek není. Jsou to např. vteřiny, je to moment, tam nemusí být ani myšlenka, to může dokonce přeskočit tu myšlenku, samozřejmě něco se tam objeví v podvědomí, nějaký vztek, ale v jeho případě předcházela jakási frustrace, jakési rozjímání, jakési přemýšlení o sobě před těmi rapty, ale to ještě neznamená, že je to ta myšlenka, která vede k raptu. Rapt je okamžitý, není to rozmysl.

Obžalovaný emoce potlačuje, a to hodně, je to součástí emočně nestabilní osoby, kdy jeden pól je potlačování emocí a jeden pól je nepřiměřené uvolňování emocí. Rapty určitě měly souvislost s tím, že se obžalovaný cítil osamělý, že se mu nedostávalo kontaktu, který by očekával. Obžalovaný sice kontakt s rodinou měl, ale 20-ti letý muž potřebuje jiné kontakty, s vrstevníky, nějaký partnerský vztah, který postrádal.

Ve vztahu k motivu je obžalovaný typ organizovaného a neorganizovaného pachatele, pokud vyjde čistě z osobnosti, tak motiv je málo srozumitelný. Zištný motiv, jak uvedly ve znaleckém posudku, vyšel z obvinění, proto je pro ně nesrozumitelný.
Obžalovaný zná hodnotu peněz, ale neumí s nimi zacházet. Není schopna psychologicky posoudit, jak by se obžalovaný zachoval, kdyby měl např. 200 tis. Každý člověk se může zachovat úplně jinak. Může to být stejná osobnost a přesto se může v dané chvíli zachovat úplně jinak. Nemůže z psychologického hlediska říct, že kdyby skutečně dostal 200.000,-Kč, že by skutečně s nimi naložil takovým způsobem, jak předtím říkal.

K dotazům a vyjádřením obžalovaného pak uvedla, že pokud je v posudku na str. 46 uvedeno, že vina D5 skóruje znamená to, že pocit viny je zvýšený a pokud k tomu obžalovaný uvádí, že to byl pocit viny z toho, že doma dělal psí kusy je to možné, není to upřesněno. Dále obžalovaný uvedl, že nesouhlasí s tím, že svaluje vinu za své problémy na druhé lidi, a že má tendence připisovat lidem vlastnosti podle sebe sama. K tomu znalkyně uvedla, že musí respektovat výsledky testů, které sám vyplnil.
Dále obžalovaný uvedl, že ohledně agresivních raptů nikomu neublížil, z čeho tedy znalkyně vychází, že by měl rapt a někomu by ublížil?

K tomu znalkyně uvedla, že jednou napadl otce, i když to bylo v obraně matky, to je určitě pozitivní, ale jak vyplývá z dokumentace psychiatrické nemocnice, tak rodiče z obžalovaného měli strach. V podstatě i policie musela vynaložit velké úsilí, aby jej zklidnila.
Dále obžalovaný projevil nesouhlas s tím, že dokáže lhát a manipulovat bez výčitek svědomí, to považuje za úplný nesmysl.
K tomu znalkyně uvedla, že obžalovaný jí to sám sdělil ve svém postoji k získání důchodu. Každý člověk lže, když má silný motiv, takže by řekla, že pokud je obžalovaný motivován, tak lže a prokazuje i dostatečnou cílevědomost a motivovanost. Připouští, že to není člověk, který by lhal automaticky, on má svou upřímnost.
Ke všem dalším námitkám obžalovaného ve vztahu k hodnocení jeho osobnosti znalkyně uvedla, že trvá na svých závěrech.

MUDr. Dana Skřontová k dotazům doplnila, že obžalovaný není závislý, je bez znaků biologické vazby, nedocházelo k nějakým abstinenčním příznakům. O

závislosti na alkoholu se vůbec nedá hovořit, marihuana ani pervitin nevytvářejí až tak silné biologické vazby, aby byla úplně vymizelá schopnost abstinence.

Co se týká psychologické vazby ve vztahu k drogám a k alkoholu opakování a porušování abstinence vychází spíše z osobnostní struktury. Osobnost je emočně nestabilní se sníženou sebekontrolou.

Patologicky strukturovaná osobnost představuje osoby, které mají sníženou vnitřní disciplínu, dopouští se impulsivních činů, ovšem ve smyslu psychologickém, ne, že by nebyli schopni se ovládat.

Kvantifikovat množství alkoholu, které potřebuje, aby začal uvolňovat svůj agresivní potenciál nelze, je to hodně individuální. Z jejího pohledu podmínky pro přiznání invalidního důchodu v současné době nejsou.

- ***<u>znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie</u>***

(č.l. 1719-1741) – zpracovatelka MUDr. Šárka Grussmannová, znalecký posudek byl u hlavního líčení čten podle § 211 odst. 5 tr.ř.

Z jeho závěrů je zjištěno, že odborným vyšetřením nebyla u obžalovaného zjištěna sexuální deviace v objektu ani v aktivitě, a to ani před 30.9.2013, v době spáchání trestného činu ani po něm. Obžalovaný je heterosexuálně orientován na dospělé ženské objekty. Dispozice k agresivnímu jednání jsou u obžalovaného dány patologicky strukturovanou osobností a konzumací návykových látek.
Z psychiatricko-sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný.

- ***<u>znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické odorologie</u>***

(č.l. 884-905) - zpracovatel JUDr. Martin Kloubek byl k závěrům písemně zpracovaného posudku u hlavního líčení slyšen a na svých závěrech setrval.

Z písemně zpracovaného znaleckého posudku soud zjistil, že kriminalistická olfaktorika je součástí kriminalistické odorologie, je označována jako metoda pachové identifikace osob, jedná se o metodu kriminalistické techniky. Každý člověk zanechává svou pachovou stopu jako hmotný odraz své činnosti na místech svého doteku, pohybu nebo pobytu vždy, a to nezávisle na své vůli.

Olfaktorická metoda pachové identifikace je založena na poznání, že každý člověk je nositelem individuálního pachu, který je stálým projevem jeho životních funkcí. Zjišťování toho, zda má konkrétní osoba vztah k události, která je předmětem trestního řízení se provádí kriminalistickou komparací otisku pachových stop – OPS, a pachových vzorků prověřovaných osob – PVO, které jsou fixovány v pachových konzervách.

Olfaktorická komparace se provádí s využitím čichových vlastností speciálně vycvičeného a pravidelně přezkušovaného služebního psa Policie ČR. Takto vycvičený pes se stává biodetektorem – živým nástrojem olfakce.

Pach je možno z hlediska kriminalistické odorologie definovat jako stálou organoleptickou vlastnost všech látek organické i anorganické přírody, které při nasátí potřebného množství odpařené nebo sublimované látky živým organismem stimulují preceptory jeho smyslového orgánu a vyvolávají tak jeho čichový vjem. Čichový orgán psa vnímá odoranty s relativně nízkou molekulovou hmotností.

Člověk vylučuje odpařováním nebo sublimací do okolního prostředí odoranty, které svým chemickým složením charakterizují jednak jeho biologickou podstatu a současně v lidském organismu probíhající aktuální životní procesy, a to zejména metabolické. Odoranty, které již unikly do okolní atmosféry se v důsledku jevu

označeného pojmem rozpínání plynů rozředí natolik, že je již není možné jímat pro potřeby kriminalistické odorologie.

Z povrchu lidského těla se nepřetržitě odlučují mikročástice, kterými jsou kožní šupiny, včetně lupů, trichologický materiál, pot a kožní maz. Tyto mikročástice jsou primárním zdrojem pachové stopy, neboť se z nich odlučují odoranty. Primárně je člověk zanechává přímým tělesným kontaktem s prostředím. Do okolí rovněž člověk sekundárně odlučuje pachové mikročástice ve formě mikrostop z oděvu a věcí, které užívá. Tyto mikrostopy na sebe vážou molekuly pachu a mohou se tak stát zdrojem sekundární pachové stopy, která však relativně brzo odvětrává, je pachově nevydatná a na rozdíl od primární pachové stopy není přímo vázána k místu přímého kontaktu člověka s okolím.

Pachová stopa zachycená na pachovém snímači obsahuje jednak pachové pozadí, což jsou pachy organického a anorganického původu, které jsou součástí místa, kde je pachová stopa snímána. Dále pachová stopa obsahuje pachy přidružené, což je rovněž pachové pozadí, ale přenesené z předchozích míst pohybu a pobytu člověka v době před sejmutím pachové stopy na místě činu nebo z doličného předmětu. Pachová stopa rovněž obsahuje pachy druhové, což jsou z hlediska kriminalistické odorologie pachy umožňující identifikaci skupinové příslušnosti pachu člověka. Jedná se o pachy, podle kterých je možné určit pohlaví člověka, jeho etnickou příslušnost, druh choroby, kterou trpí apod.

Empiricky a částečně také vědecky bylo prokázáno, že v lidském pachu je po celou dobu jeho života přítomna neměnná součást pachu, kterou lze označit jako individuální pach osoby, který je založen na skutečnosti, že lidské tělo je složeno z buněk obsahujících bílkoviny. Lidský pach je založen na rozkladu proteinů, který má různou charakteristiku, jež je logicky řízena konkrétní strukturou DNA.

Vzhledem k tomu, že na stejném místě se může kontaktem nebo spadem mikrostop pocházejících z lidského těla kumulovat pach více osob, je nutno vždy předpokládat, že je kriminalistická pachová stopa směsí pachu více osob.

Protože člověk na všech místech svého pohybu a pobytu samovolně a nepřetržitě zanechává mikročástice vylučující jeho pach, umožňuje to z mikročástic odloučených z lidského těla kontaktně tento pach jímat do speciálního textilního snímače, který je užíván jak pro snímání OPS, tak i pro odběr PVO. Po sejmutí OPS či odběru PVO je textilní snímač konzervován ve speciální pachové konzervě, kterou je sterilní hermeticky uzavíratelná sklenice. Obsah pachových konzerv je ke zjištění pachové shody pachově mezi sebou porovnáván speciálně vycvičeným služebním psem PČR ve funkci biodetektoru. Vnímání pachu psem je jeho nepodmíněným fyziologickým reflexem.

Celý postup a věrohodnost tohoto důkazního prostředku lze následně znalecky přezkoumat.

Z důvodu, že kriminalistická olfaktorika je součástí kriminalistické techniky, ale nebyla dosud certifikována je znalec povinen obligatorně posoudit, zda jsou výsledky pachové komparace založeny na dodržení závazných standardů v aktuálním znění příslušných interních aktů řízení policejního prezidenta.

Pouze v případě pachové komparace u trasologické stopy č. 11 znalec konstatoval, že nelze věrohodnost pozitivního výsledku dodatečně přezkoumat, neboť chybí údaje ke způsobu dodatečného sejmutí OPS mimo místo, kde byla trasologická stopa fixována. Tato skutečnost však nezpochybňuje věrohodnost ostatních výsledků pachové komparace.

Skutečnost, že obžalovanému Martinu B. byl znovu odebrán a využit další PVO věrohodnost výsledku pachové komparace zvyšuje.

Pachová stopa v kriminalistické praxi vždy obsahuje pachy více osob. Tato skutečnost může být příčinou jevů označených v kriminalistické olfaktorice pojmy nepravý spojovací pach a pachový přenos, což je při posuzování výsledků pachové komparace vždy nutno brát v úvahu.
Nepravý spojovací pach je založen na subjektivním zavinění člověka, může vzniknout v případě, že osoba přítomná při snímání pachové stopy je následně přítomna i při odběru pachového vzorku porovnávané osoby. V takovém případě není průkazné, zda specielně vycvičený pes reaguje na pach porovnávané osoby nebo osoby toho, kdo byl přítomen u obou úkonů. Pach toho, kdo snímal, se může stát součástí pachové stopy i pachového vzorku osoby primárně kontaktem nebo sekundárně volným spadem nosičů jeho pachu.
Přenosový pach je založen na faktu, že je pachová stopa svým charakterem zpravidla směsicí pachů více osob. Přenosový pach může vzniknout tak, že se předmět na základě své vnitřní struktury stane snímačem pachu, takže přenese nosiče odorantů na místo, kde je snímán otisk pachové stopy. Pachovým snímačem se mohou stát především oděvy. Pokud jsou získány pachové vzorky všech osob, jejichž pach se nachází v pachové stopě, pak všechny tyto osoby mohou být specielně vycvičeným psem postupně označeny. Za důležitou lze považovat skutečnost, že takto je detekována i osoba, která pach jiné osoby do pachové stopy přenesla záměrně.
Neúmyslným přenašečem pachu jiné osoby nemůže být kdokoliv. Osoba, která přenese pach jiného, zákonitě musela být v předchozím kontaktu s osobou, jejíž pach přenáší, případně s jejími věcmi.
To, zda je konkrétní osoba přenašečem pachu jiné osoby, lze pachovou komparací vyloučit, nikoli však potvrdit, neboť s místem snímání pachové stopy mohly ve skutečnosti přijít do styku obě osoby. Způsobení pachového přenosu je vyloučeno, pokud pach osoby, která ho měla přenést, není v pachové stopě při komparaci identifikován. Je vyloučeno, aby v pachové stopě nebyl identifikován individuální pach přenašeče, který je zákonitě vydatnější než pach přenesený. To znamená, pokud jsou na imobilních místech sejmuty otisky pachových stop, které neobsahují shodné pachy dalších osob, pak tyto osoby, jejichž individuální pach nebyl identifikován ve stopě, nemohou být přenašečem konkrétně posuzované pachové stopy.

Pokud poškozená Radka L. skutečně po odchodu obžalovaného manipulovala s písemnostmi, které obžalovaný přinesl na poštu, pak nelze zcela vyloučit, že mohla prostřednictvím svých rukou přenést jeho OPS na místa, s kterými následně přišla rukama do kontaktu. Jedná se o kriminalistické stopy – č. 19 – vnější klika dveří do zázemí pošty, č. 28 – levá ruka poškozené, č. 35 – horní hrana dvířek a madlo menšího trezoru, č. 43 – horní část kabelky. Z této možnosti však nelze učinit závěr, že s některými místy snímání OPS, případně se všemi, nepřišel obžalovaný do kontaktu přímo.
Z hlediska kriminalistické olfaktoriky má specifický význam OPS sejmutý jako stopa č. 33 na podlaze před trezorem. Jedná se o OPS vytvořený kontaktem obuvi. Zde znalec považuje možnost pachového přenosu za vysoce nepravděpodobnou. Přenos v daném případě předpokládá, že by osoba, která měla způsobit pachový přenos, musela stát (ne jen našlápnout) na stejném místě jako předtím obžalovaný, poté stát na místě OPS na podlaze před trezorem. Jde o to, že pachové stopy vytvořené běžnou chůzí na hladkém povrchu jsou materiálně nevydatné a tak mohou být setřeny pohybem dalších osob.

Kriminalistickou praxí bylo zjištěno, že letmým kontaktem osoby s místem následného snímání OPS většinou použitelná pachová stopa nevznikne, respektive nachází se pod hranicí pachové percepce. Záleží nejen na době kontaktu a velikosti plochy kontaktu, ale rovněž na fyzickém a emocionálním stavu osoby zanechávající pachovou stopu. Pachově nevydatná stopa logicky nemůže být příčinou pachového přenosu.
Nepravý spojovací pach znalec vyloučil. Postup v případě stopy č. 11 již nelze zhojit, v ostatních případech byly dodrženy závazné standardy. Ve vztahu k přenosu již nelze na věci nic změnit. Pokud by ihned po nálezu těla poškozené byl sejmut její PVO, pak by bylo možno potvrdit nebo vyloučit, zda skutečně způsobila v důsledku kontaktu s dokumentací vnesenou obžalovaným pachový přenos na místa, kde byly snímány OPS. Pokud by nebyl v OPS identifikován pach poškozené, bylo by možno vyloučit pachový přenos způsobený její osobou.

Před výslechem znalce u hlavního líčení a za jeho přítomnosti v jednací síni byl v postavení svědka vyslechnut **Josef G.**, který dělal v dané trestní věci pachovou komparaci. Ten uvedl, že otisky pachových stop zajišťoval na místě činu kriminalistický technik PČR KŘP Ostrava, které byly následně stanoveným způsobem přepraveny k nim na pracoviště pachové identifikace do Prahy, kde byly uskladněny dle řádu. Zažádal i o zajištění nových pachových vzorků osob, aby tím zamezil jakémukoliv přenosu spojitého pachu. Otisky pachových stop byly zajištěny na nosiče a pachové konzervy z Ostravy a veškeré srovnávací materiály té osoby podezřelé nebo zúčastněné byly zajištěny na jejich pachové sklenice a jejich nosiče, kdy je roztrhli a rozdělili tak, že nemohlo dojít k žádnému přenosu pachové stopy z místa činu do pachového vzorku osob.
Postupovalo se po tu dobu, kdy se chodilo, jednak z otisků z pachové stopy při komparaci do pachových vzorků osob i obráceně, že se šlo při načichání jednotlivé osoby do pachových vzorků osob z místa činu, kdy v každém případě vycházel jako jediný podezřelý, kdy pachové shody byly vždy u podezřelého Martina B.
Aby překontrolovali přenos otisků pachové stopy na místo činu, kde kriminálka z Ostravy zjistila osoby, které byly prokazatelně na místě činu bezprostředně před spácháním toho skutku, tak se zajistily jejich pachové stopy a v případech, kde mimo veřejnost přístupnou jejich stopy nevycházely a naopak pachová stopa podezřelého markantním a dominantním způsobem vždy z označení psa vycházela velice spolehlivě v každém případě.
Metoda pachové identifikace při komparaci služebním psem je, že pes nemusí v první řadě nebo jednou z řad zachytit pachovou stopu a přitom musí třikrát označit komparovanou konzervu, která je shodná a v případě, že je třeba pachová stopa zajištěna v malém obsahu pachových nosičů, které pachatel na místě činu zanechá, tak pes třeba přejde tu pachovou konzervu, ale potom ji následně musí třikrát označit, aby bylo průkazné, že se skutečně jedná o osobu, která zanechala pachovou stopu. Tady v tomto případě nikdy pes nepřešel ani jednou tu osobu, která na místě činu byla.
Na závěrech odborných vyjádření, která zpracovával, jednoznačně trvá.
Obecně pes pracuje tak, že pokud je pachová stopa slabá, pes přejde. Pokud je silná a intenzivní, tak se psi cvičí ze začátku na silné pachy, na osobní pachy, které jsou v rovině individuální pach s individuálním pachem.

Co se týká přenosu pachu tak z jeho pohledu papír není až takový nosič a navíc, pokud by ty stopy i průvan někde odvlekl, např. do periferie středu místnosti nebo někde, tak určitě by tam nesetrvaly, protože reagují na každý pohyb vzduchu.

Tam je rozdíl mezi otiskem pachové stopy a spadem pachové stopy. Otisk pachové stopy zůstává na místě, spad ne. Pokud byl dotázán, proč nebyla zjištěna pachová shoda i u osob, které se prokazatelně na poště nacházely před 17:00 hodinou a předávaly poškozené různé listiny uvedl, že k tomuto může uvést pouze to, že komparací těch pachových vzorků co se týče těch osob, které vešly ve stejný styk s poškozenou, že byli všichni v jedné pachové řadě a ani v jednom případě pes neoznačil nikoho jiného než uvedeného podezřelého. I když se postavila pachová řada tak, že tam podezřelý nebyl, tak pes neoznačil nic, ale dále je to spíše otázka na soudního znalce v oboru, ale nemůže to být jinak než, že na místě asi byl on ten poslední.
Dále svědek uvedl, že pes reagoval tak, jakoby se jednalo o velice silný pachový vzorek. Od obžalovaného byl komparát odebírán dvakrát, jedná se o běžný postup. Pes je standardně veden naučeným způsobem, chodí na tzv. vodícím lanku. Na komparaci nemá skutečnost, že člověk bere drogy žádný vliv.
Dále k přenosu pachových stop rukama uvedl, že člověk fyziologicky za den vyprodukuje 10 litrů potu, který je ředidlem, neustále se to ředí a je to odpařováno pryč, zvyšuje se i otěr. Perzistence pachu na dlaních je velice malá.

Znalec JUDr. Martin Kloubek následně u hlavního líčení uvedl, že nelze vůbec jímat pach nikoho ze vzduchu. Primární vznik pachové stopy je dotekem, sekundární je spadem, ale rozhodně stopa, která by vznikla tak, že někdo vezme do ruky buď papír nebo složku a ten pach by někde poletoval a někde se usadil, to je nesmysl.
Co se týče vedení psa, pes je na vodítku, ale nevidí psovoda, je mimo jeho zorné pole a vodítko je vždy pronešené, čili on mu nemůže na tom vodítku dát žádný povel.
Co se týče toho, že tam nebyly nalezeny pachové stopy jiných osob, tak pachová stopa se sice nepřekrývá, ale může se stírat, tzn. že pokud např. vezmete kliku a dotkne se jí několik osob, tak některé ty osoby, které se jí dotkly na začátku, tak už tam ten pes nemusí vůbec ten pach označit.
Možnost přenosu pachových stop č. 19, 28, 35 a 43 je málo pravděpodobná, ale nemůže ji prostě vyloučit. Ve vztahu k osobám, které se nacházely prokazatelně na poště mezi 16:30 a 16.45 hodinou a předávaly poškozené různé listiny tak ta pachová stopa je málo vydatná.
Obecně jak dlouho zůstává pachová stopa na místě, záleží na její intenzitě a okolí, záleží na teplotě vzduchu, proudění vzduchu, záleží na tom, jestli je to např. vnější prostředí, vnitřní prostředí, čili tam hrají značnou roli fyzikální podmínky. V tomto oboru platí zásada, že pokud ten pach je psem označen, tak je to samo o sobě důkazem, že pach přetrval. Pachové stopy lze zanechat i přes rukavice, a to i přes gumové.
Přenos pachu např. u ruky funguje zcela stejně. Principiálně je metoda pachové identifikace věrohodná za dodržení všech závazných standard metody.
To, že obžalovaný je osobou závislou na drogách nemá žádný vliv. Co se týče složky se spisy, tak je celkem lhostejné, jak ten člověk v tom listoval, protože když je zavřená, tak ty nosiče toho pachu, ty mikrostopy, ulpívají na povrchu. Pokud někdo vezme do ruky takovou složku, tak ten pach sice nabere na ty ruce, ale pokud si to představíme tak, že je to poštovní úřednice, tak stačí, že vezme do ruky další věci a samozřejmě to z těch rukou setře. Pokud ona si to vezme, položí to na okno a přijdou jí další zákazníci a bere věci, tak ten pach už jí na těch rukou nemůže zůstat. Ten se mechanicky setře. Pokud je znovu vezme, tak se to tam může objevit znova.

K dotazům pak doplnil, že na intenzitu pachové stopy to, že obžalovaný složku s listinami stočil do ruličky a dal si ji do rukávu, nemá vliv. Na trvanlivost pachové stopy nemá žádný vliv proudění vzduchu, ze vzduchu nebo z atmosféry se nevezme žádná pachová stopa. Z rukou se pachová stopa snadno setře.
Certifikován je pouze ten pes, metoda certifikována není, což neznamená, že je nevěrohodná.

- ***znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví genetika***

(č.l. 614- 622, s dodatky č.l. 626-629, 639-643, 650-654, 664-667, 670-671, 674-675, 681-682, 691-692, 697-701, 705-707, 710-711, 717-719) - zpracovatel Mgr. Pavel Tomek Ph.D. byl k závěrům písemně zpracovaného posudku a dodatků u hlavního líčení slyšen a na svých závěrech setrval.

Ke zkoumání byly předloženy stopy: č. 1 – stěr z vnější kliky hlavních vstupních dveří do budovy pošty, č. 2 – stěr z vnitřní kliky těchto dveří, č. 6 – stěr ze zadní části vnitřní kliky hlavních vstupních dveří, č. 12 – stěr vnější kliky dveří do čekárny pošty, č. 13 – stěr z vnitřní kliky těchto dveří, č. 16 – stěr z podlahy 50 cm před vstupními dveřmi přepážky, č. 17 – dioptrické brýle z výdejního okénka přepážky, č. 18 – stěr z vnější kliky dveří přepážky, č. 20 z vnitřní kliky těchto dveří, č. 23 stěr z pod nehtů pravé ruky poškozené, č. 25 – stěr z pod nehtů levé ruky poškozené, č. 29 – stěr z klíče v zámku většího trezoru, č. 30 – stěr z kovového madla většího trezoru, č. 32 – stěr z pravého křídla dvojkřídlé poslední skříňky, č. 34 – stěr z madla menšího trezoru, č. 36 – stěr ze spodní přihrádky menšího trezoru, č. 39 – stěr z vnější kliky vstupních dveří do šatny, č. 41 – stěr z vnitřní kliky týchž dveří, č. 45 – obsah odpadkového koše na levé straně vstupních dveří na poštu, biologický materiál poškozené zajištěný při pitvě, oblečení Petra Š. a Martina B. vydané dne 1.10.2013, srovnávací biologický materiál Martina B., Petra Š., Miloše V., výtěry z pod nehtů pravé a levé ruky Petra Š. Po porovnání profilů získaných z relevantních stop s profily DNA stanovenými z porovnávacích materiálů bylo zjištěno, že majoritní složka smíšeného profilu DNA získaného z výškrabu z pod nehtů levé ruky poškozené je shodná s profilem DNA poškozené. K minoritní složce DNA se nelze vyjádřit. Ve vztahu k profilům DNA získané z papírových kapesníků, žvýkaček, kondomu nebyla zjištěna shoda, ani s profily DNA obžalovaného, Petra Š. a Miloše V. Profily DNA získané z pod nehtů obou rukou Petra Š. se shoduje s jeho kontrolním bukáním stěrem. Profil DNA získaný z červenohnědé skvrny na spodním lemu zadního dílu bílé mikiny Petra Š. je shodný s DNA profilem získaným z jeho kontrolního bukálního stěru. Nelze vyloučit, že jedním z původců smíšeného biologického materiálu analyzovaného ve stopě č. 34 je poškozená.
Dále byly ke zkoumání předloženy stopy č. 5 až č. 12 zajištěné ve vozidle Audi RZ xxx – nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti. Dále byly porovnávány zajištěné stopy – kovový děrovač a tesařské kladivo a srovnávací biologické materiály osob uvedených na č.l. 632-633, 635-637, přičemž bylo zjištěno, že na předloženém kladivu nebyly zjištěny známky potřísnění biologickým materiálem, nebyly zjištěny žádné fragmenty biologického nebo trichologického materiálu. Na spodní straně šedého děrovače byla zjištěna přítomnost lidské krve, stejně tak na jeho svrchní části. Byla potvrzena shoda profilu DNA z těchto kapek krve se vzorkem DNA poškozené. Jinak nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti.
Dále byly ke zkoumání předloženy stopy č. 1 až č. 4 z osobního motorového vozidla zn. Mitsubishi RZ xxx a biologický materiál dalších osob – č.l. 648 – bez relevantních výsledků. Byly předloženy stopa č. 26 – z dlaně a prstů levé horní končetiny poškozené a stopa č. 27 – stěr z tratoliště krve a biologický materiál dalších osob –

č.l. 658, 662 – závěr - ze stopy č. 26 i č. 27 byl získán profil DNA – totožný s profilem DNA poškozené, jinak bez zjištěných jakýchkoliv shod.
Dále předložen biologický materiál Pavla L. – nebyla nalezena žádná shoda. Další biologické materiály osob uvedených na č.l. 672, 676, 678, 683, 687, 689, 702, 713 – bez shody. Dále byly ke zkoumání předloženy mikrostopy zajištěné olepením na transparentní dakto folii z věcí vydaných Petrem Š., Martinem B., z věcí zajištěných při prohlídce uvedeného osobního vozidla zn. Mitsubishi, věci poškozené. Ze závěru nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti. Ke zkoumání byla předložena papírová dárková taška fialové barvy – zajištěný profil DNA není vhodný pro porovnání s jinými profily DNA.

Znalec u hlavního líčení pak mimo jiné **uvedl,** že v drtivé většině z výtěru z pod nehtů je identifikován profil DNA dotyčné osoby. Jedná se vesměs o smíšené profily, kdy může být přítomna DNA i více osob. Za celou dobu jeho jedenáctileté praxe se stalo pouze ve dvou případech, že za nehtem zůstala tkáň pachatele, kterou šlo identifikovat. Rovněž je zcela běžné, že nelze zjistit DNA z kliky od dveří, jde o to, že kliky zejména ve veřejných prostorech se dotýká hodně osob, které stopu DNA stírají, odnášejí, stopy DNA se vrství a jejich analýza je velmi obtížná. V daném konkrétním případě na zjištěných výsledcích neměl vliv způsob odběru stop, ty byly zajištěny na tampóny z nichž jsou schopni vyizolovat maximální množství DNA.

- ***znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví chemie***

(č.l. 723-724 s dodatky na č.l. 727-729, 735-738) - zpracovatel ing. Radim Křikava byl k závěrům písemně zpracovaného posudku a dodatků u hlavního líčení slyšen a na svých závěrech setrval.

Z písemně zpracovaného znaleckého posudku soud zjistil, že ke zkoumání byly předloženy – 1 ks prsten z bílého kovu třikrát ovinutý proužkem – rozstřižený, měla jej na ruce poškozená, a fotografie z ohledání místa činu – na žádném z fragmentů prstenu nebyla zjištěna přítomnost otěrů nátěrových hmot a kovů či jiných povrchových nehomogenit vzniklých přenesením hmoty z předmětu, který defekt prstenu způsobil. Dále byly předloženy stopy – č. 24 – olepení na transparentní folii z dlaně a prstů pravé horní končetiny poškozené a stopa č. 26 – totéž z levé horní končetiny poškozené, oděv zemřelé – černý svetr a dámská košile – na stopách č. 24 a č. 26 se nacházely četné hnědé skvrny charakteru krve a větší množství textilních vláken různého druhu a různých barevných odstínů. Vzhledem ke skutečnosti, že srovnávacím materiálem je oděv poškozené, která vystupuje jako domácí osoba je výskyt vláken z tohoto oděvu na jejich rukáv pravděpodobný a proto jeho komparace se stopami č. 24 a č. 26 je bezpředmětná. Dále byl stanoven požadavek na komparaci oděvu poškozené – svetr, dámská košile a tmavě modré tesilové kalhoty se srovnávacím materiálem, tj. věcmi vydanými obžalovaným, Petrem Š. a Tomášem Č. – v mikrostopě zajištěné ze svetru poškozené bylo nalezeno 5 ks vláken, které jsou druhově shodné s vlákny, z nichž je vyrobena mikina Petra Š. a 1 ks dalšího vlákna, který je druhově shodný s vlákny z nichž je vyrobena košile Petra Š. V mikrostopě zajištěné z mikiny Petra Š. byly nalezeny 2 ks vláken, které jsou druhově shodné s vlákny z nichž je vyroben svetr poškozené.

Znalec u hlavního líčení pak doplnil, že co se týká přenosu vláken, hodně záleží na matrici textilií, u přírodních materiálů se vlákna snadněji uvolňují. U syntetických je to trochu obtížnější, záleží na opotřebovanosti oděvu. Co se týká přenosu vláken při těsném míjení, je to spíše pravděpodobnostní záležitost. Na délce dotyku nezáleží, spíše na jeho intenzitě. Co se týká přenosu vláken v daném konkrétním případě, došlo k přenosu vzájemným kontaktem objektů, čili jejich

oděvních součástek. Nicméně těch vláken není mnoho čili nemusí to být jednoznačný kontakt těchto dvou osob, může jít o náhodný kontakt někde např. v tramvaji.

- ***znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie***

(č.l. 590-592 s dodatky na č.l. 595-597, 601-603, 607-609) – zpracovatel ing. Robert Křen, znalecký posudek včetně dodatků byl u hlavního líčení v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr.ř. čten:
- ke zkoumání byly předloženy stopy zajištěné na místě činu – č. 3 – z vnitřní kliky vstupních dveří do budovy pošty, č. 4 – z vnitřní kliky těchto dveří, č. 17 – dioptrické brýle z výdejního okénka přepážky v čekárně, č. 44 – plastová obálka oranžové barvy z obsahu kabelky poškozené, stopy zajištěné při ohledání motorového vozidla zn. AUDI RZ xxx Š. Zkoumáním mělo být zjištěno, zda na předložených stopách lze vyvolat upotřebitelné dakto stopy a takto zjištěné dakto stopy měly být porovnány s kontrolními otisky prstů a dlaní osob Martin B., Petr Š. a Radka L.

Výsledkem zkoumání je – stopa č. 3 a 4 – neupotřebitelné, na stopách č. 5, č. 17 a č. 44 nebyly vyvolány upotřebitelné dakto stopy.
Dále byl ke zkoumání předložen plastový sáček obsahující papírovou obálku s nápisem Martin B., ve které je uložen dopis formátu A4, který byl obžalovanému doručen dne 7.4.2014. Případně zjištěné dakto stopy měly být porovnány s kontrolními otisky obžalovaného, Jiřiny B. a Radima K. Výsledkem zkoumání byla zjištěna jedna upotřebitelná dakto stopa, která byla ztotožněna s kontrolním otiskem obžalovaného.
Ke zkoumání byly předloženy stopy č. 22 – obsah plastového koše v čekárně, č. 45 – obsah odpadkového koše u hlavních vstupních dveří pošty – ke zkoumání pouze papírová krabička od cigaret zn. Chesterfield – zkoumáním nebyly zajištěny dakto stopy s dostatečným počtem specifických znaků potřebných pro jednoznačnou identifikaci.
Ke zkoumání byla předložena stopa č. 3 – papírová dárková taška fialové barvy zajištěná při domovní prohlídce v domě č. 193 v obci Xxx – nebyly zjištěny upotřebitelné dakto stopy.

- ***znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie***

(č.l. 743-746) – zpracovatel ing. Tomáš Horkel - znalecký posudek byl u hlavního líčení v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr.ř. čten:

Ke zkoumání byly předloženy stopa č. 8 – cylindrická vložka + 1 klíč, oděv poškozené – svetr, dámská košile, fotografie z místa činu a těla poškozené ze soudního lékařství a prsten. Ve vnitřním prostoru cylindrické vložky nebyly zjištěny žádné stopy po působení cizím předmětem v prostoru klíčových otvorů. Mikroskopickým zkoumáním nebyly na žádném z fragmentů prstenu zjištěné stopy způsobilé k druhové a individuální identifikaci nástroje, kterým byl defekt prstenu vytvořen. Na oděvních svrškách poškozené nebyly zjištěny žádné defekty ani v prostoru zadní části pravého ramene.

- ***znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví trasologie***

(č.l. 750-752 s dodatkem na č.l. 759-771) – zpracovatel ing. Marian Zbončák - znalecký posudek včetně dodatků byl u hlavního líčení v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr.ř. čten:

Ke zkoumání byly předloženy traso stopy č. 9, 10 zajištěné z vrchní podlahy chodby budovy pošty, č. 11 – z linolea podlahy čekárny pošty a kontrolní otisk obuvi

Petra Š. zajištěné dne 1.10.2013 – zjištěno, že stopy č. 9, 10, 11 nebyly vytvořeny otiskem podešví obuvi, které předložil Petr Š.

Ke zkoumání byly dále předloženy kontrolní otisky obuvi zajištěné u Petra G., Tomáše P., Zdeňka F., Aleny K., Tomáše J. a sportovní obuv obžalovaného vydaná dne 1.10.2013. Bylo zjištěno, že stopy č. 9, 10, 11 nebyly vytvořeny otiskem podešví obuvi, kterou k pořízení kontrolních otisků předložili Petr G. a obžalovaný. Stopy vzájemně se překrývajících vzorků podešví obuvi zjištěných v traso stopách č. 9, 10, 11 byly vytvořeny otisky podešví obuvi, které k pořízení předložili zasahující policista Tomáš P., osádka Rychlé záchranné služby Zdeněk F., Alena K. a Tomáš J.

- ***znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví balistická expertiza***

(č.l. 775-777) – zpracovatel Mgr. Ivo Mučka, znalecký posudek byl u hlavního líčení v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr.ř. čten:

Ke zkoumání byla předložena pistole zn. Walther včetně zásobníku a náboji a pouzdra, která byla zajištěna ve vozidle zn. AUDI RZ xxx, a 1 ks revolveru zn. Olympic s 6 náboji + 41 ks a kožené pouzdro vydané Michalem K. Bylo zjištěno, že se jedná o expansní zbraně střelby schopné, nevykazující stopy po dodatečných úpravách nebo poškození, předložené nábojky jsou rážově příslušné k předloženým zbraním.

- ***znalecké posudky z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat***

(č.l. 782-783, 791-794 s dodatkem č.l. 803-805) – zpracovatel ing. Miroslav Pavelek, znalecké posudky a dodatek byly u hlavního líčení v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr.ř. čteny:

Ke zkoumání byl předložen mobilní telefon zn. Nokia 2700c zajištěný na místě činu jako stopa č. 37, z něhož byly získány výpisy pamětí a multimediální soubory z paměťové karty – nebyly zjištěny nové skutečnosti ve vztahu k prověřovanému trestnému činu.

Ke zkoumání byl předložen stolní PC nezjištěné značky bez externích pamětí, zajištěný při domovní prohlídce v bydlišti obžalovaného – byly vyexportovány textové dokumenty, foto a video soubory, nalezená komunikace pomocí programů Skype, ICQ, Facebook, internetová historie, fragmenty stahování a sdílení, emailová komunikace nebyla nalezena. Bylo zjištěno, že v počítači je nainstalován operační systém Windows 7, který byl nainstalován dne 28.6.2014, jsou systémově předdefinované uživatelské účty a jeden nově zřízený účet AtomCZ, což je přezdívka obžalovaného. Vyhodnocením uvedených zálohových dat se nepodařilo získat informace o tom, že by uživatel zkoumaného PC prováděl dne 30.9.2013 na tomto stolním počítači činnost, která by byla zaznamenána v zálohovaných uživatelských souborech, složkách, systémových informacích, historii webových prohlížečů apod. V uvedeném PC byl dne 28.6.2014 nainstalován nový operační systém, čímž došlo zcela jistě ke ztrátě spousty dat. Navíc data a časy si nastavuje v počítači uživatel sám, tyto nemusí odpovídat skutečnosti. Analýzou zálohovaných dat se nepodařilo získat relevantní informace ve vztahu k vyšetřovanému skutku.

Z dodatku znaleckého posudku týkajícího se stolního počítače užívaného obžalovaným je zjištěno, že analýzou souborů nalezených v přístupné i smazané oblasti disku nebyly nalezeny soubory obsahující časové razítko s datem 30.9.2013. Poslední nalezený časový záznam u souborů ve sledovaném období je 28.9.2013 11:32 a první časový záznam je 3.10.2013 ve 4:00. Jedná se o systémové soubory pravděpodobně původního operačního systému, které nebyly při instalaci nového systému dne 28.6.2014 přepsány a o soubory operačního systému, který byl

pravděpodobně zálohován do adresáře Windows.Old.000. Ze zjištěných skutečností nebyl prokázán provoz zkoumaného PC dne 30.9.2013.

Dokazování bylo provedeno **listinnými důkazy:**

Svazek č. 1:
- úřední záznam – č.l. 2 – o výjezdu Policie ČR OO Hradec nad Moravicí, hlídka ve složení nprap. Tomáš P. a pprap. Denisa D. dorazili do Xxx k poště dne 30.9.2013 ve 20:11 hodin, kde se kontaktovali s oznamovatelem Martinem L., včetně ***fotografické dokumentace pořízené Tomáše P. – č.l. 3-6***,
- protokol o hledání místa činu včetně fotodokumentace, plánku a seznamu zajištěných stop – č.l. 7-47 – s ohledáním pošty ve Xxx bylo započato dne 30.9.2013 ve 22:30 a ukončeno bylo dne 1.10.2013 v 5:35 hodin, byl pořízen rovněž videozáznam. Přední i zadní okno pošty zavřené a nepoškozené, nepoškozené byly i kovové mříže chránící okna, plechové parapety oken zaprášené bez viditelných stop otěru, obsah venkovního odpadkového koše zajištěn jako věcná stopa č. 45. Vstupní dveře na poštu byly poškozeny v místě západky a střelky, na vstupních dveřích byly zajištěny biologické, pachové, mechanické a dakto stopy (č. 1 až 8). Další stopy – traso, byly zajištěny z podlahy chodby před vstupními dveřmi do prostoru pro zákazníky (č. 9,10). Dveře vedoucí do prostoru pošty byly v době uzavření uzavřené, nepoškozené, na dveřích byly zajištěny biologické a pachové stopy č. 12 až 14. Na dveřích vedoucích za přepážku nebylo zjištěno poškození, byly z nich sejmuty biologické a pachové stopy – č. 18 až 21. Na podlaze v prostoru před vstupními dveřmi za přepážku byly zajištěny stopy č. 11 – traso, a č. 15 – biologická, na pultu před výdejním okénkem byla zajištěna stopa č. 17 – věcná, dioptrické brýle, pod stolem v čekárně se nacházel odpadkový koš, v němž byla zajištěna věcná stopa č. 22. Za dveřmi přepážky, před nábytkovou stěnou u protější zdi, ležela na podlaze v tratolišti krve poškozená, v době ohledání ležela na zádech. Zemřelou ohledávala soudní lékařka MUDr. Smatanová, stanovila dobu smrti na podkladě posmrtných změn na širší rozpětí 18-té hodiny dne 30.9.2013. Na těle poškozené byly zajištěny biologické, pachové a mikro stopy č. 23 až 28. Z tratoliště krve byla zajištěna stopa č. 27 – biologická. Dveře vedoucí do zázemí pošty nebyly poškozeny, v dolní části dveří se nacházely tři krevní kapky, tzv. vykřičníky, na dveřích byly zajištěny stopy biologické a pachové – č. 39 až 42. U skříňové stěny bylo levé křídlo spodních dvířek otevřeno, pravé křídlo poseto krevními kapkami, zajištěna stopa č. 32 – biologická. Vrchní dvířka většího trezoru v době ohledání uzavřená a uzamčená, spodní dvířka pootevřená, v zámku trezoru je zasunut klíč, z trezorového klíče a madla trezoru zajištěny stopy č. 29, 30 – biologické a č. 31 – pachová. Menší trezor pod psacím stolem, který byl umístěn pod oknem byl v době ohledání otevřen, byly z něj sňaty stopy č. 34 a 36 – biologické a stopa č. 35 – pachová byla sňata v prostoru před trezorem. Na pracovním stole se nacházela tiskárna, počítačová sestava, listiny, v nástavbě pracovního stolu mobilní telefon – zajištěn jako stopa č. 37. Na podlaze kolem stolu jsou rozházené časopisy, leží zde děrovač. V zázemí zajištěna stopa č. 43 – pachová z horní části kabelky a samotná kabelka zajištěna jako věcná stopa č. 44. Na místě přítomen psovod,
- protokol o odběru pachových stop – č.l. 48 – z tohoto je zřejmé, na kterých místech místa činu a jak dlouho byly snímány jednotlivé pachové stopy,
- výčetka – č.l. 50,
- kopie poštovní poukázky – č.l. 51,

- protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace – č.l. 52-64 – další ohledání pošty ve Xxx proběhlo 3.10.2013 od 11.30 hodin do 12.30 hodin – na parapetu okna v jeho pravé části za monitorem PC ležela složka pvc s obsahem písemností – žádost o založení účtu na jméno Martin B., žádost o konto korent/debetní kartu, vysvětlení předsmluvních informací, výpověď smlouvy, oznámení o zřízení aktivace služeb, chybějící podpisové vzory, podpisový vzor fyzické osoby, oznámení o otevření účtu, přípis k zaslání platební karty, obálka poštovní spořitelny, vše na jméno Martin B. – listiny ofoceny,
- protokol o vydání věci včetně fotodokumentace – č.l. 66-72 – Luďku L. byly předány věci uvedené v protokole,
- kopie výplatního šeku – č.l. 113,
- úřední záznam – č.l. 135 – dne 23.10.2013 byl děrovač, který plně odpovídá fotografickému děrovači na pobočce pošty ve Xxx v době ohledání místa činu zajištěn na skládce ve Skrochovicích,
- úřední záznam včetně fotodokumentace – č.l. 136-140 – opětovná prohlídka zázemí pošty ve Xxx a místnosti nacházející se naproti hlavním dveřím vedoucím na poštu a půdního prostoru,
- úřední záznam včetně fotodokumentace – č.l. 141-143 – týkající se odcizených mincí z pošty,
- úřední záznamy – č.l. 121-126, 129-134, 144-148 – týkající se prvotního pátrání Police ČR,
svazek č. 2:
- usnesení o zahájení trestního stíhání – č.l. 149-153 – proti obžalovanému bylo usnesením ze dne 6.8.2014 zahájeno trestní stíhání pro spáchání zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i),j) trestního zákoníku, obžalovaný převzal usnesení dne 6.8.2014, včetně ***stížnosti*** obžalovaného proti tomuto usnesení – ***č.l. 156, 158-159*** a ***usnesení*** Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 25.8.2014, kterým byla stížnost zamítnuta ***– č.l. 163-164,***
- protokol o zadržení obžalovaného – č.l.181-183 – obžalovaný byl zadržen dne 6.8.2014 v 7:00 hodin,
- lékařská zpráva – č.l. 188 – týkající se zdravotního stavu obžalovaného ze dne 6.8.2014,
- protokoly o vydání věci včetně fotodokumentace – č.l. 226-229, 234, 240-241, 242-247, 252, 255, 256 – Petr Š. dne 1.10.2013 vydal oblečení, o němž prohlásil, že je měl na sobě dne 30.9.2013 včetně obuvi, obžalovaný dne 1.10.2013 vydal oblečení, o němž prohlásil, že je měl dne 30.9.2013 na sobě, dne 2.10.2013 byly pracovnicí Ústavu soudního lékařství policii vydány výtěry poškozené včetně jejího oblečení a prstenu, který měla poškozená na třetím prstu pravé ruky, Ingrid B. vydala 3 ks listů obsahující datovou komunikaci mezi ní a obžalovaným přes facebook,
- usnesení o vrácení věci – č.l. 230, 235, 248 – Petru Š. bylo vydané oblečení včetně bot vráceno, věci vydané obžalovaným byly tomuto vráceny, oblečení poškozené bylo vydáno jejímu pozůstalému manželovi,
- protokol o vrácení věci – č.l. 233,
- výpis z internetové komunikace – č.l. 257-259 – proběhla mezi obžalovaným a Ingrid B. dne 14.11.2013 – z obsahu je zřejmé, že obžalovaný sděluje, že jej kriminálka pořád otravuje, a že je mu teď často špatně od žaludku, neví, co to je asi psychika, že je měsíc čistý, ale už jej to nebaví, ptá se B., zda neví o něčem jen tak na oživení za 200,- Kč,
- výpis z katastru nemovitostí, včetně plánku a mapy – č.l. 262-264 – týkající se nemovitosti ve Xxx č.p. xxx,

- příkaz k domovní prohlídce – č.l. 268-269 – vydaný Okresním soudem v Ostravě ze dne 4.8.2014 ohledně prohlídky rodinného domu čp. xxx ve Xxx, včetně pozemku-zahrady,
- protokol o provedení domovní prohlídky včetně fotodokumentace – č.l. 272-274, 276-290 – v pokoji obžalovaného v suterénu domu vedle garáže byl zajištěn počítač, v ložnici rodičů zajištěna dárková taška fialové barvy,
- protokol o ohledání věci včetně fotodokumentace – č.l. 291-296 – byl ohledán obsah odpadní jímky, nebyly nalezeny zájmové věci,
- příkaz k vydání výpisů z hovorů telekomunikačního provozu telefonní stanice – č.l. 300-303, 312-316, vydaný Okresním soudem v Ostravě dne 4.10.2013 ve vztahu k uživateli Česká pošta s.p. a k telefonu užívaného poškozenou,
- výpisy telekomunikačního provozu na CD nosiči – č.l. 304,317,
- analýza výpisů – č.l. 305-306, 318-320 – nebyly zjištěny žádné neběžné komunikace poškozené, poslední hovor z telefonu poškozené v 16:24 jejímu synovi,
svazek č. 3:
- úřední záznamy včetně fotodokumentace – č.l. 440-446, 509 – z těchto je zjištěno, že Luděk L. se dne 30.9.2013 nacházel v místě svého zaměstnání ve věznici Opava, své pracoviště v průběhu daného dne od 15:44 do 18:03 neopustil, v 18:17 přišel k vrátnici v prostoru věznice a poté prošel výstupní kontrolou a pravděpodobně opustil prostory věznice,
svazek č. 4, 5:
- opatření o přibrání znalců včetně dodatků – 541-542, 585-586, 588, 593, 598-599, 604, 610-612, 623-624, 630, 632-633, 635-637, 644-645, 648, 655-656, 658, 660, 662, 668, 672, 676, 678, 685, 687, 689, 694-695, 702, 708, 713, 720-721, 725, 730, 732, 739-741, 747-748, 757, 772-773, 778-779, 787-788, 799 – do řízení byli přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Margita Smatanová Ph.D., MUDr. Igor Dvořáček Ph.D., a odvětví toxikologie RNDr. Petr Kurka, CSc., znalci z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, odvětví genetika, odvětví chemie, odvětví mechanoskopie, odvětví trasologie, odvětví balistika, odvětví počítačová analýza – analýza dat a zkoumání nosičů dat,
svazek č. 6:
- žádosti o odborné vyjádření – č.l. 809-810, 812-813, 818-819, 821-822, 826-827, 829-830, 845-846 – z oboru metoda pachové identifikace
- odborné vyjádření - olfaktorická komparace – č.l. 815-817, 824-825, 832-844, 849-877 – k porovnání byly předloženy:
* zajištěné pachové stopy sejmuté z vnitřní kliky hlavních vstupních dveří – č. 7, z vnější kliky dveří přepážky – č. 19 a porovnávané pachové vzorky Tomáše Č., Aleše K., Hany K., Radima S., Drahomíry S., Aleše M., Pavla H., Martina B., Pavla L. Výsledkem komparace je zjištění pachové shody z vnější kliky dveří přepážky a pachových vzorků obžalovaného a Pavla L., jinak shoda zjištěna nebyla.
* zajištěná stopa č. 33 zajištěná z podlahy před trezorem, která byla porovnávána s pachovými vzorky Tomáše Č., Aleše K., Hany K., Radima S., Drahomíry S., Aleše M., Pavla H., Martina B., Pavla L., Daniela B. Byla potvrzena pachová shoda mezi zajištěnou pachovou stopou a pachovým vzorkem obžalovaného. Mezi zajištěnou pachovou stopou č. 33 a pachovými vzorky ostatních osob nebyla potvrzena pachová shoda.
* zajištěné stopy č. 11 z traso stopy č. 11, č. 28 z levé ruky poškozené, č. 35 z horní hrany dvířek a madla menšího trezoru, č. 40 z vnější kliky vstupních dveří do šatny, č. 42 z vnitřní kliky dveří do šatny, č. 43 z otevřené kabelky poškozené v šatně, stopy byly porovnávány s pachovými vzorky Daniela B., Tomáše Č., Jana E., Pavla H.,

Aleše K., Aleše M., Drahomíry S., Petra Š., Martina B., Marie B., Františka D., Lukáše J., Radima J., Pavla L., Radima S., Izabely T., Sylvie T. Byla potvrzena pachová shoda stopy č. 11, č. 28, č. 35 a č. 43 s pachovým vzorkem Martina B. – obžalovaného. Nebyla potvrzena pachová shoda stopy č. 40 a č. 42 a pachovým vzorkem Martina B. – obžalovaného. Nebyla zjištěna pachová shoda zajištěných pachových stop s pachovými vzorky ostatních uvedených osob.
* zajištěné pachové stopy č. 2 – z vnější kliky hlavních vstupních dveří do budovy pošty, č. 14 z vnější kliky dveří do čekárny pošty, č. 15 – z vnitřní kliky dveří do čekárny pošty, č. 21 – z vnitřní kliky dveří od přepážky, byly porovnávány s pachovými vzorky Pavla L., Martina B., Marie B., Sylvie T., Františka D., Lukáše J. Byla potvrzena pachová shoda mezi pachovými stopami č. 2, č. 21, č. 15, č. 14 a pachovým vzorkem obžalovaného. Byla potvrzena pachová shoda mezi pachovými stopami č. 14, č.15 a č. 2 a pachovým vzorkem Marie B. Byla potvrzena pachová shoda mezi stopami č. 14, č. 15 a pachovým vzorkem Sylvie T. Byla potvrzena pachová shoda mezi pachovými stopami č. 2, č. 14 a č. 15 a pachovým vzorkem Františka D. Byla potvrzena pachová shoda mezi stopami č. 14 a č. 15 a pachovým vzorkem Lukáše J. Mezi pachovými stopami č. 2, č. 14, č. 15 a č. 21 nebyla potvrzena shoda s pachovým vzorkem Pavla L.
- opatření o přibrání znalců – č.l. 878-879, 906, 915-916 – z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická odorologie – JUDr. Martin Kloubek Ph.D., z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie – RNDr. Petr Kurka, CSc., z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie – PhDr. Helena Khulová, MUDr. Dana Skřontová,
svazek č. 7:
- záznam o výjezdu, včetně příslušných listin – č.l. 1010-1016 – Rychlá lékařská služba vyjela dne 30.9.2013 v 20:11 hodin k poště do Xxx, oznamovatel policista, přijela na místo 20:23, konstatována smrt poškozené Radky L.,
- sdělení České pošty s.p. včetně souvisejících listin – č.l. 1019-1025, 1031-1032, 1207-1208, 1209-1232 – pošta ve Xxx neměla dne 30.9.2013 požádáno o finanční příděl a neučinila ani odvod hotovosti, limit trezoru hlavní pokladny činil 360.000,- Kč, u zásilek podaných dne 30.9.2013 není uveden odesílatel, škoda vzniklá odcizením hotovosti činí 195.457,- Kč, ze žurnálu pošty jsou patrné jednotlivé operace. Dne 30.9.2013 – zájmové hodiny: 15:02 – výplatní šek, 16:17 – 16:20 operace s Radimem J., 16:27 – Marie B., 16:39 – František D., 16:42 – 16:44 – balík a prodej losů a jedna výplata výhry losu (Sylvie T.), 16:49 – B4 obálka – 2,- Kč, 16:49 – taška plastová – 14,- Kč. Na poště ve Xxx byla hlavní pokladna (větší trezor) – specifikace, opatřena elektronickým zámkem s časovým zpožděním, pro otevírání trezoru slouží kód a klíč, zpoždění pro otevření je 10 minut. U přepážky umístěn příruční trezor (menší trezor), pro otevření slouží čip, zpoždění pro otevření 10 minut. K hlavní pokladně měla vedoucí provozovny jeden klíč ke dveřím hlavní pokladny a jeden klíč ke schránce, která neslouží k úschově peněz. Číselný kód, duplikáty obou klíčů byly uloženy na poště v Hradci nad Moravicí. K příručnímu trezoru jeden čip, náhradní zapečetěný v obálce v hlavní pokladně. Hlavní pokladna slouží k úschově hotovosti a cenin, příruční pokladna k denní manipulaci s hotovostí. Hlavní pokladna se otevírá před otevřením pošty, v době polední přestávky a po uzavření provozovny. Otevírá se na dobu nezbytně nutnou, mimo uvedenou dobu musí být uzamčena bez ponechaných klíčů v zámku a musí být aktivován elektronický zámek. Příruční trezor se otevírá dle potřeby a o polední přestávce a po ukončení provozní doby. V zásuvce pracovního stolu může být uložena hotovost maximálně 50 tisíc. Limity hlavní pokladny – 360 tisíc, limit příručního trezoru 450 tis. V provozní době, po uzavření

provozovny musí být příruční trezor a zásuvka prázdné. Pošta byla zabezpečena akustickou signalizací se spínačem pod přepážkou,
- listiny k uplatněné náhradě škody ze strany České pošty s.p. – č.l. 1038-1053, 1068, 1083-1086, 1098,
- úřední záznam včetně příloh – č.l.1126-1147 – jedná se o vyhodnocení stolního PC užívaného na pobočce České pošty v obci Xxx, poškozená dne 30.9.2013 neprovedla uzávěrku cyklu dne a nezadala do počítače průběžné tisky. Možným vysvětlením, proč nedošlo k zahájení uzávěrky mohla být skutečnost, že poškozená po ukončení směny zjistila nesrovnalosti ve výši tržeb uložených v obou trezorech, v příruční pokladně tak, že by součet neseděl s celkovým počtem a poškozená by se mohla snažit chybu dohledat ručně, do doby nalezení chyby by nezahájila uzávěrku cyklu dne. Na obdobných pobočkách české pošty bývá pravidlem, že si vedoucí pracovníci provádějí již před koncem pracovní směny fyzickou kontrolu uložené finanční hotovosti a těsně po ukončení pracovní doby provedou uzávěrku cyklu dne. Není ani vyloučeno, že poškozená mohla zjistit nezaúčtované transakce a mohla je doplnit do dvou posledních položek žurnálu – a tudíž se na poště v tuto dobu nemusel nikdo nacházet. Skutečnost, že si i poškozená dělala fyzickou kontrolu před koncem pracovní směny vyplývá i z vyhodnocení denního žurnálu náhodně vybraného dne (29.7.2013). Je proto pravděpodobné, že poškozená si fyzickou kontrolu všech financí provedla ještě před koncem pracovní doby,
- sdělení PČR – č.l. 1149,
- přepisy telefonických hovorů – č.l. 1151-1152 – na linku 158 byl dne 30.9.2013 v 20:03 hodin uskutečněn telefonický hovor, volal Martin L. a oznamoval, že uvnitř pošty ve Xxx leží na zemi v kaluži krve jeho švagrová Radka L.,
- úřední záznam – č.l. 1159 – obžalovaný dne 7.4.2014 oznámil na Policii ČR OO Hradec nad Moravicí, že mu neznámým mužem byla doručena obálka s dopisem, a že má zájem zjistit, kdo byl odesílatelem dopisu, dopis byl podroben kriminalistickému zkoumání, nepodařilo se najít skutečnosti vedoucí k osobě pisatele,
- spisový materiál týkající se dopisu doručeného obžalovanému dne 7.4.2014 – č.l. 1161-1167 – jedná se o úřední záznamy o podaném vysvětlení obžalovaného, Jiřiny B., Radima K. Obsah dopisu strojově psaný – „Martine, viděl jsem tě po té vraždě odcházet z pošty, poznal jsem tě. Zítra dopoledne zajdi k Onderkovu kříži u balatonu. Před křížem je velký kámen a pod ním budeš mít další vzkaz. Je to mezi náma dvěma s nikým o tom nemluv, jinak tě napráším.“
- sdělení OSSZ včetně souvisejících listin – č.l. 1171-1174 – Radce L. byl přiznán invalidní důvod od 6.10.2010,
- zpráva Českého hydrometeorologického ústavu – č.l. 1176 – dne 30.9.2013 bylo od 14 do 21 hodin ve Xxx jasno, nebyly zaznamenány žádné meteorologické jevy, západ Slunce – 18:29,
- protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace – č.l. 1177-1194 – provedený dne 2.10.2014 od 16:40 do 19:40 hodin - místo ohledání - objekt bývalé pošty ve Xxx,
- úřední záznam včetně výpisu událostí časového trezoru – č.l. 1195-1204 – menší trezor odčipován v 17:04 hodin a otevřen 17:13 hodin, velký trezor není opatřen zařízením, které by umožnilo pořídit výpis událostí. Na poště byly nalezeny dne 30.9.2013 dva nevyexpedované balíky, jeden podaný v 16:09 – odesílatel Michaela K., druhý v 16:47 – odesílatel Josef T.,
- úřední záznamy – č.l. 1233-1235 – úřední záznamy Policie ČR zaznamenávající další zjišťované skutečnosti,

- sdělení Obecního úřadu Xxx včetně projektové dokumentace – č.l. 1237-1241 – objekt bývalé pošty byl majetkem obce, od roku 1990 nebyly prováděny žádné stavební úpravy podléhající stavebnímu řízení, v roce 2012 došlo k výměně oken,
svazek č. 8:
- fyziodetekční vyšetření – č.l. 1243-1255 – s fyziodetekčním vyšetřením projevil obžalovaný souhlas. Z daného vyšetření, které bylo provedeno dne 19.5.2014, jen v krátkosti – neboť výpověď na detektoru lži nelze brát jako důkaz, z něhož lze při rozhodování vycházet, vyplývají tři okruhy odpovědí obžalovaného: jednak odpovědi, které lze považovat za pravdivé, jednak odpovědi, které lze považovat za neupřímné – nepravdivé, v takovém případě se cítí vyšetřovaná osoba ohrožena nebo vědomě něco tají, a aktivační projevy – lze vysvětlit jako asociační reakce, vybavení si odpovědí v jiných souvislostech, náhodně a nesouvisející vzpomínky nebo podněty. Z výsledků jednotlivých testů vyplývá, že atypické reakce obžalovaného, které zpochybňují pravdivost daných odpovědí byly u otázek: tajíte před policií nějaké skutečnosti, které by pomohly objasnit, za jakých okolností Radka L. zemřela (ne), vy sám máte na usmrcení Radky L. nějaký podíl (ne); je pravda, že vy sám jste se o přepadení pošty a usmrcení Radky L. dověděl sám, protože jste byl na místě činu (ne); je pravda, že v době přepadení, tj. okolo 17 hod. jste ten den byl nebo mohl být v trafice u Lumíra (ano); k jednání pachatele uvnitř pošty – víte o tom, že poté, co vstoupil – v úvodu odpovědí uvedl, že si to dovede představit, sdělil, že chce poslat balík (ne), si zakoupil časopis (ne), si začal s poškozenou přátelsky povídat (ne); v úvodu dalších otázek uvedl, že je mu známo, že někdo vybral trezor - víte o tom, že pachatel poškozené přikázal, aby otevřela trezor s časovým spínačem (ne), si lehla na zem (ne); víte o tom, že pachatel odcizil peníze ze zásuvky stolu (ne), víte, že peníze vynesl – ukryté ve svém oblečením (ne); víte o tom, že pachatel poškozené zasadil první úder nebo údery v prostoru pro zákazníky (ne), převážně na hlavu (ne), do hrudníku a obličeje (ne); víte o tom, že pachatel k útoku použil – v úvodu uvedl, asi děda říkal, že kladívko…předmět, který našel uvnitř pošty (ne), předmět, který si přinesl s sebou (ne), pistoli (ne), nějaký jiný předmět (ne); je vám známo, že při odchodu pachatele zůstalo tělo poškozené ležet u lavice v prostoru šatny (ne); je vám známo, že pachatel při odchodu pošty zamknul – v úvodu odpovědí uvedl, že…slyšel jsem, že stihl za sebou zamknout, - je vám známo, že s sebou odnesl jeden klíč od trezoru (ne); je pravda, že při Vaší poslední návštěvě na poště předtím, než bylo nalezeno tělo poškozené, jste napadl Radku L. (ne), dělal jste jí návrhy osobního charakteru (ne), tajíte něco k této návštěvě pošty (ne); v době, když byla Radka L. na poště napadena, byl jste v její těsné blízkosti (ne), cítil jste jako muž někdy v minulosti k Radce L. nějakou náklonnost (ano),
- sdělení Psychiatrické léčebny Opava – č.l. 1257 – hospitalizace obžalovaného proběhly třikrát – 1. pobyt 3.3.-10.3.2010, 2. pobyt 28.5.-5.6.2013, 3. pobyt 22.7.-23.8.2013, všechny pobyty řešily zneužívání návykových látek, anomálně strukturovanou osobnost. K 1.hospitalizaci přivezen obžalovaný RZP za asistence policie, která byl volána pro agresivitu, doma byl masivně agitovaný, rozbíjel nábytek, nutná pacifikace policií, při zásahu křičel, vyhrožoval, potvrzena intoxikace marihuanou. K 2.hospitalizaci přivezen RZS za asistence policie, pod vlivem návykových látek doma vyhrožoval, že zabije sebe i rodinu, dechová zkouška 1,2 promile, potvrzena i intoxikace marihuanou, k třetí hospitalizaci dodán akutně za asistence Policie, kterou volali rodiče, doma v ebrietě demoloval zařízení bytu, v dokumentaci popis, že držel nůž, dechová zkouška 1,17 promile a intoxikace marihuanou,

- posudek o invaliditě – č.l. 1259 – obžalovanému přiznána invalidita druhého stupně od 23.8.2013,
- sdělení MUDr. Stanislava Š. – č.l. 1261 – obžalovaný navštívil jeho ordinaci 30.9.2013 v době asi od 11:30 do 12:30 hodin, přišel na základě výzvy OSSZ v Opavě z důvodů vypsání lékařského nálezu pro posouzení zdravotního stavu pro stanovení invalidity, zprávu či potvrzení nedostal, převzal recept na lék snižující vysoký krevní tlak,
- lékařské zprávy týkající se obžalovaného – č.l. 1263-1270 – Psychiatrické léčebny v Opavě,
- sdělení Poštovní spořitelny včetně souvisejících listin a výpisů z účtu – č.l. 1272-1282 - majitelem a jediným disponentem účtu u Poštovní spořitelny č. xxx je obžalovaný, účet otevřen dne 11.12.2012, aktuální zůstatek (ke dni 7.4.2014) 46,03,- Kč, účet č. xxx - Červené konto – jediným vlastníkem a disponentem obžalovaný, účet byl otevřen dne 8.1.2013, aktuální zůstatek 0,- Kč,
- úřední záznam – č.l. 1283-1284, 1287-1288 – vztahující se k možnosti rušení účtu u Poštovní spořitelny – pokud je účet rušen do 12 měsíců od založení, hradí se poplatek 200,- Kč, poté je zrušení účtu zdarma. Obžalovaný by při zrušení obou účtů musel dne 30.9.2013 uhradit 94,- Kč. Pracovnice pošty, která účet ruší na svém počítači, na tento účet nemůže dohlédnout. Zrušení účtu se provádí počítačovou formou, provedené úkony se zobrazí v denním žurnálu této pracovnice. Mimo počítačové úkony se pak provede v papírové formě vyplnění žádosti klienta o zrušení osobního účtu. Do roku 2014 se používaly formuláře – Výpověď smlouvy o účtu zrušení-odevzdání a Odevzdání platební karty. Tyto formuláře nejsou součástí zavedení účtu, jsou uloženy na poštovních úřadech k dispozici pro pracovníky pošt.
svazek č. 9:
- opatření o přibrání a zrušení znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie – MUDr. Jitka Svobodová Ph.D. – č.l. 1595-1597, 1613-1614 – neboť znalkyně sdělila, že k vyšetření obžalovaného je nutno provést sexuologickou pletysmografii, na tuto metodu nemá potřebnou kvalifikaci,
- sdělení Obecního úřadu Xxx č.l. 1600 – dne 30.9.2013 se v odpoledních hodinách na Obecním úřadě ve Xxx nacházel starosta obce ing. Radim Č., účetní Jitka K., matrikářka Veronika V.,
- opatření – č.l. 1616-1618 – do řízení byla přibrána znalkyně MUDr. Šárka Grussmannová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie,
- úřední záznamy – č.l. 1626-1627 – týkající se vytěžení osob v přípravném řízení, a to Marka E., Renáty N., ing. Radima Č., Veroniky V., Jitky K.,
svazek č. 10:
- úřední záznamy – č.l. 1742-1746 – ohledně šetření ve Slezské nemocnici v Opavě v níž byl obžalovaný hospitalizován ve dnech 26.7.-31.7.2014 a 6.8.-8.8.2014 ve vztahu k pacientům, kteří byli v uvedeném období v této nemocnici s obžalovaným hospitalizováni.

k osobě obžalovaného:

- sdělení Úřadu práce – č.l. 1289-1297 – veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 1.1.2013, u dvou předchozích evidencí sankční vyřazení,
- sdělení OSSZ – č.l. 1298 – od 23.8.2013 vyplácen invalidní důchod ve výši 4.525,- Kč,
- sdělení Obecního úřadu Xxx – č.l. 1299 – v místě trvalého bydliště nebyl projednáván pro přestupky,

- opis RT – č.l. 1300 – nemá žádný záznam v opise rejstříku trestů.

Krajský soud považuje provedené dokazování za úplné natolik, že na jeho základě mohlo být o vině obžalovaného ze spáchání jednání popsaného ve výroku rozsudku bez důvodných pochybností rozhodnuto tak, jak to má na mysli ust. § 2 odst. 5 tr.ř. Provedené důkazy pak krajský soud v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Z provedeného dokazování bez pochybností vyplývá, že **poškozená Radka L.** dne 30.9.2013 kolem 17:15 hodin zemřela násilnou smrtí, přičemž zabita byla na poště ve Xxx v prostorech pošty vyhrazených jejím zaměstnancům, kde bylo její tělo nalezeno. Její smrt nastala v příčinné souvislosti s útokem na ni, vedeným ze strany druhé osoby, která útok vedla razantně, obrovskou intenzitou síly za použití tupého nástroje, který nebyl na místě činu ani jinde ztotožněn ani nalezen, o čemž svědčí fakt, že rány, které jí byly způsobeny, měly laločnaté okraje. Tímto nástrojem byla zasažena nejméně osmkrát, přičemž útok byl veden cíleně do oblasti hlavy a poloha poškozené a útočníka se v průběhu útoku měnila.
V úvodu útoku se poškozená nenacházela v poloze vzpřímené, mohlo se jednat o polohu polovzpřímenou či poklek nebo podřep, byla k útočníkovi natočena čelem, více pravou stranou hlavy a útoku se urputně bránila, o čemž svědčí řada zranění v podobě rozsáhlých pohmožděnin se splývajícími krevními podlitinami na malíkových hranách obou předloktí, na hřbetu levé ruky včetně zlomeniny základních článků ukazováku a prostředníku pravé ruky, přičemž prsteny, které měla na pravé ruce, byly v místech zjištěných zlomenin zdeformovány. U poškozené byla zjištěna dominantně pravostranná poranění obličeje.

Následně útok pokračoval již proti ležící oběti naléhající obličejem na pevnou podložku, v této fázi útok směřoval dominantně proti záhlaví se vznikem tříštivých vpáčených zlomenin lebky a zhmoždění prodloužené míchy. V zadní části hlavy byla zjištěna dominantně levostranná poranění.

V důsledku útoku utrpěla poškozená zranění spočívající mimo mnohočetných pohmožděnin předloktí, včetně zlomenin ukazováku a prostředníku pravé ruky, vzniklých v důsledku aktivní a intenzivní sebeobrany spočívající ve vykrývání úderů horními končetinami, zlomeninu pravé očnice, nalomení nosních kůstek, tříštivou zlomeninu lebky, včetně vpáčených zlomenin lební spodiny a na to navazující masivní prokrvácení měkkých pokrývek lebních, odhmoždění přilbice v oblasti levého spánku, temene i týla vlevo, jakož i mnohočetná zhmoždění a prokrvácení mozku, včetně prodloužené míchy i mozečku, v důsledku kterýchžto devastujících poranění poškozená na místě samém v průběhu několika minut po útoku zemřela, když bezprostřední příčinou její smrti bylo provedenou soudní pitvou stanoveno zhmoždění mozkového kmene při vpáčených zlomeninách lební spodiny.

Charakter utrpěných zranění, která znamenala smrt poškozené, stejně jako poranění, která utrpěla v rámci sebeobrany, jednoznačně musí vést k závěru, že se jednalo o útok likvidační vedený ve snaze poškozenou zabít, a to jakýmkoliv způsobem. Je nutno hovořit o ubití poškozené.

Všechny tyto skutečnosti vyplývají ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství** a výpovědí jeho zpracovatelů MUDr. Margity Smatanové a MUDr. Igora Dvořáčka.

Lokalizace poranění, která poškozená utrpěla, a to v prvé fázi útoku dominantně na pravé straně a ve druhé fázi útoku na levé straně, vedly znalce k závěru, že útok vůči poškozené byl veden agresorem, který vražedný nástroj svíral ve své levé ruce.

Doba smrti byla stanovena MUDr. Margitou Smatanovou, která byla přítomna na místě nálezu těla zemřelé, na širší rozpětí 18:00 hodiny dne 30.9.2013. Znalkyně se pak k uvedenému údaji blíže vyjádřila v rámci své výpovědi u hlavního líčení, přičemž vysvětlila, že doba smrti je vždy stanovena v širším rozpětí k určité hodině a vždy v rozpětí několika málo hodin, tzn. k úmrtí mohlo dojít plus mínus jednu hodinu od stanovené hodiny, přičemž se jedná o přibližný interval. Znalec MUDr. Igor Dvořáček v rámci své výpovědi u hlavního líčení pak uvedl, že širší časové rozpětí je vždy stanoveno lékařem s určitou erudicí v rozptylu, přitom se mluví o hodinách a vždy dávají rozptyl aspoň půl hodiny před a půl hodiny poté. Nemuselo se jednat o 30 minut přesně, faktorů, které tento časový údaj ovlivňují je celá řada. Pokud znalkyně MUDr. Margita Smatanová uvedla rozpětí plus mínus jedna hodina, respektuje její závěr, neboť znalkyně byla přítomna na místě nálezu mrtvoly poškozené.

K hodině nálezu mrtvoly poškozené je nutno uvést, že tato byla nalezena na místě činu přivolaným příslušníkem Policie ČR Tomášem P. a Martinem L., švagrem poškozené zemřelé, kterého k poště ve Xxx povolal manžel zemřelé poškozené Luděk L. Luděk L. svou ženu hledal, neboť se po jeho návratu z práce před sedmou hodinou večer doma nenacházela, což bylo neobvyklé, a když jí kolem 19:00 hodiny volal na její mobilní telefon, tak jej nebrala, což se nikdy před tím nestalo, proto ji šel hledat k poště.

Z výpovědi **svědků Luďka L. a Martina L.** pak vyplývá, že k poště ve Xxx dorazili daného dne kolem osmé hodiny večer, kdy před poštou se v podstatě sešli a zjistili, že hlavní dveře na poštu jsou zamčené. Martin L. přivolal Policii ČR a svého známého René B., s nímž hlavní dveře společně těsně po příjezdu Policie ČR vykopli. Dovnitř pak šel Martin L. společně s příslušníkem PČR Tomášem P.
Svědek Tomáš P. pak potvrdil, že dveře do čekárny byly otevřené včetně mříže, přepážkové dveře byly zamčené, proto je vyrazil, čímž došlo ke shození pak na zemi nalezených časopisů, jinak si nevšiml, že by na poště bylo cokoliv rozházeno. V prostorách pošty vyhrazených pro zaměstnance pošty, tedy za přepážkou, byla nalezena na zemi ležící poškozená Radka L., která nejevila známky života a přivolaný lékař Rychlé záchranné služby konstatoval smrt.
Svědek Tomáš P. potvrdil, že před vstupem lékaře do prostoru pošty poté, co již jedna ze sester rozsvítila, pořídil fotografie na zemi ležící poškozené.

Z **úředního záznamu** založeného na č.l. 2 pak vyplývá, že hlídka Policie ČR přijela k poště ve Xxx ve 20:11 hodin, a ve 20:23 dorazila na místo i Rychlá záchranná služba. Tento údaj odpovídá i **záznamu o výjezdu** – viz č.l. 1010.

U pošty ve Xxx se daného dne kolem 20:00 hodiny před příjezdem Policie ČR nacházeli Luděk L., Břetislav L. – tchán zemřelé, Martin L., René B., ani jeden z nich v okolí pošty nezaregistroval nic neobvyklého, nikoho neviděli ani osobu ani auto. Totožné skutečnosti pak vyplývají i z výpovědi svědka Tomáše P.

Místo činu bylo dne 30.9.2013 ohledáno, ohledání začalo ve 22:30 hodin a bylo ukončeno 1.10.2013 v 5:35 hodin, o ohledání místa činu byl pořízen jednak protokol

a jednak videozáznam, který byl u hlavního líčení přehrán, na místo nálezu těla zemřelé se dostavila i znalkyně MUDr. Margita Smatanová, která provedla ohledání těla zemřelé. Na místě činu pak byla zajištěna řada stop, jak je zřejmé z **protokolu o jeho ohledání** včetně seznamu zajištěných stop a jak tato skutečnost byla detailně zaznamenána videokamerou.
Na místě činu bylo tedy zjištěno, že vstupní dveře na poštu byly poškozeny (byly vyraženy Martinem L. a René B.), na dveřích do prostoru pošty a za přepážku, stejně jako do zázemí pošty nebylo zjištěno poškození. Ze všech dveří byly sňaty biologické, pachové a dakto stopy. Z podlahy byly zajištěny traso stopy. Stopy byly sňaty z těla poškozené, a to biologické, pachové a mikro stopy. Dále je z ohledání místa činu zřejmé, že v prostoru pošty se nacházely dva trezory, jeden – větší, jako součást skříňové stěny, u níž byla nalezena mrtvola poškozené, a druhý – menší, pod stolem, který byl umístěn pod oknem. V době ohledání byly ve větším trezoru zasunuty klíče, spodní dvířka byla otevřená, byly sňaty biologické a pachové stopy. Menší trezor byl opatřen madlem a elektronickým zámkem, z trezoru byly sňaty biologické a pachové stopy, pachová stopa byla sňata i z podlahy před trezorem. Z pracovního stolu byly zajištěny věcné stopy a pachová stopa byla sňata i z horní části kabelky, která byla uložena na lavici v místnosti označené jako zázemí pošty, kabelka byla zajištěna jako stopa věcná. Z ohledání místa činu je pak zřejmé, že nebylo poškozeno ani jedno z oken pošty, nebyly poškozeny mříže na nich, žádné stopy nebyly nalezeny ani na vnějších parapetech.

Je možno konstatovat, že ve vztahu k závěru, kdo se násilí v důsledku kterého poškozená zemřela vůči poškozené daného dne dopustil, neexistují přímé důkazy. Tato skutečnost za situace, že pachatel spáchání vytýkaného jednání popírá, oběť je mrtvá, není zjištěn žádný svědek, který by napadení sledoval či případný kamerový záznam, není ničím mimořádným.
O to větší pozornost je pak nutno věnovat nepřímým důkazům, které jsou zajištěny a pečlivě zkoumat, zda zjištěné nepřímé důkazy vytvářejí ucelený logicky uzavřený řetězec, na jehož základě pak lze či nikoliv dospět bez důvodných pochybností k závěru, kdo je pachatelem konkrétního trestného činu. Při rozhodování o vině pak není trestním řádem v žádném případě stanovena povinnost postavit rozhodnutí o vině na jisto, jak uváděl v rámci své závěrečné řeči obhájce. Pokud je rozhodováno o vině musí být rozhodnuto bez důvodných pochybností.

O přítomnosti obžalovaného, který spáchání vytýkaného jednání popřel, na místě činu, tedy v prostorech pošty vyhrazených toliko jejím zaměstnancům, kde bylo nalezeno tělo zemřelé poškozené, je prokázána zejména zajištěnými **pachovými stopami,** a to těmi, které vykázaly shodu s pachovým vzorkem odejmutým obžalovanému.
Pachová stopa, která je v dané trestní věci zásadním, nikoli však jediným důkazem, je ve smyslu ust. § 89 odst. 1 tr.ř., v němž se nachází demonstrativní výčet druhů důkazů, a které stanoví, že za důkaz může sloužit vše co může přispět k objasnění věci, důkazem jako každý jiný. Žádný úkon, který může vést k objasnění věci nelze apriorně vyloučit z okruhu přípustných důkazů jen proto, že jde o úkon určitého druhu. Specifičnost důkazu pachovou stopou je dána zejména tím, že podstatou metody pachové identifikace je chování psa, který je biodetektorem. Vzhledem k této specifičnosti důkazu prováděným pachovými stopami je soudní judikaturou vytvořenou jak Ústavním soudem ČR, tak Nejvyšším soudem ČR, požadováno, aby důkaz pachovou stopou nebyl jediným a osamoceným usvědčujícím důkazem. Je

jimi vysloven požadavek, přičemž tento vyplývá i z ustálené soudní praxe, aby na něj navazovaly další, byť nepřímé důkazy (blíže např. rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp.zn. I.ÚS 394/97, II.ÚS 418/99 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 8Tz 44/99, 4Tz 107/2002, 7 Tdo 987/2010).

Ve služebních prostorech pošty, v místnosti za přepážkou – v místě nálezu těla poškozené zemřelé, byly zajištěny pachové stopy, u nichž po komparaci s pachovým vzorkem obžalovaného, který u něj byl odebrán dvakrát, byla zjištěna shoda. Jedná se o stopu č. 21 – z vnitřní kliky dveří do prostoru za přepážku, č. 28 – z levé ruky poškozené – dlaně a hřbetu, č. 33 – z podlahy před trezorem, č. 35 – z trezoru – z horní hrany dvířek a madla po pravé straně. V místnosti nazvané jako zázemí pošty byla zajištěna stopa č. 43 – z horní části kabelky, která rovněž vykázala shodu s pachovým vzorkem obžalovaného, stejně jako stopa č. 19 zajištěná z vnější kliky dveří do prostoru za přepážku. Shoda mezi zajištěnými pachovými stopami a pachovým vzorkem obžalovaného byla dále zjištěna u stopy č. 11 odebrané z traso stopy na podlaze v čekárně před dveřmi vedoucími za přepážku, a u stop č. 2 – vnější klika vchodových vstupních dveří a č. 14 – vnější klika dveří vedoucích do prostoru pro zákazníky.

Obecně k metodě pachové identifikace je nutno uvést skutečnosti vyplývající ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistické techniky, odvětví odorologie** JUDr. Martina Kloubka. Kriminalistická olfaktorika je součástí kriminalistické odorologie a je označována jako metoda pachové identifikace osob spočívající na základě, že každý člověk zanechává svou pachovou stopu jako hmotný odraz své činnosti na místech svého doteku, pohybu nebo pobytu vždy, a to nezávisle na své vůli.
Olfaktorická metoda pachové identifikace je založena na poznání, že každý člověk je nositelem individuálního pachu, který je stálým projevem jeho životních funkcí, což bylo prokázáno empiricky a částečně také vědecky. Je přítomen po celou dobu jeho života jako neměnná složka pachu. Je založen na skutečnosti, že lidské tělo je složeno z buněk obsahujících bílkoviny. Lidský pach je založen na rozkladu proteinů, který má různou charakteristiku, jež je logicky řízena konkrétní strukturou DNA.
Zjišťování toho, zda má konkrétní osoba vztah k události, která je předmětem trestního řízení se provádí kriminalistickou komparací otisku pachových stop – OPS, a pachových vzorků prověřovaných osob – PVO, které jsou fixovány v pachových konzervách.
Olfaktorická komparace se provádí s využitím čichových vlastností speciálně vycvičeného a pravidelně přezkušovaného služebního psa Policie ČR. Takto vycvičený pes se stává biodetektorem – živým nástrojem olfakce. Vnímání pachu psem je jeho nepodmíněným fyziologickým reflexem.
Pach je možno z hlediska kriminalistické odorologie definovat jako stálou organoleptickou vlastnost všech látek organické i anorganické přírody, které při nasátí potřebného množství odpařené nebo sublimované látky živým organismem stimulují preceptory jako smyslového orgánu a vyvolávají tak jeho čichový vjem. Čichový orgán psa vnímá odoranty s relativně nízkou molekulovou hmotností.

Člověk vylučuje odpařováním nebo sublimací do okolního prostředí odoranty, které svým chemickým složením charakterizují jednak jeho biologickou podstatu a současně v lidském organismu probíhající aktuální životní procesy, a to zejména metabolické.

Protože člověk na všech místech svého pohybu a pobytu samovolně a nepřetržitě zanechává mikročástice vylučující jeho pach, umožňuje to z mikročástic

odloučených z lidského těla kontaktně tento pach jímat do speciálního textilního snímače, který je užíván jak pro snímání OPS, tak i pro odběr PVO. Po sejmutí OPS či odběru PVO je textilní snímač konzervován ve speciální pachové konzervě, kterou je sterilní hermeticky uzavíratelná sklenice.
Celý postup a věrohodnost tohoto důkazního prostředku lze následně znalecky přezkoumat.

V daném případě komparaci pachových stop zajištěných na místě činu a kontrolních pachových vzorků obžalovaného prováděl technik – vrchní inspektor, **Josef G.**, který byl ke způsobu provádění komparace a závěrům odborných vyjádření z oboru metoda pachové identifikace slyšen v postavení svědka. Uvedl, že otisky pachových stop zajišťoval na místě činu kriminalistický technik PČR KŘP Ostrava, tyto byly následně stanoveným způsobem přepraveny k nim na pracoviště pachové identifikace do Prahy, kde byly uskladněny dle řádu. Aby zamezil jakémukoliv přenosu pachových stop, vyžádal si nové pachové vzorky osob. Otisky pachových stop byly zajištěny na nosiče a konzervy z Ostravy a veškeré srovnávací materiály – tedy podezřelého a osob, které se bezprostředně nacházely na poště před spácháním skutku a další osob, byly zajištěny na jejich pachové sklenice a jejich nosiče.

Vlastní komparace pak proběhla tak, že se chodilo jednak z otisků z pachové stopy do pachových vzorků osob a obráceně, tedy, že se šlo při načichání jednotlivé osoby do pachových vzorků osob z místa činu, kdy pachové shody byly vždy u podezřelého Martina B.
Obecně k metodě pachové komparace uvedl, že pes musí komparovanou konzervu označit třikrát. Pokud je pachová stopa malá, pes ji přejde. V daném konkrétním případě pes nepřešel ani jednou osobu, která na místě činu byla.

Pokud byla postavena pachová řada tak, že v ní podezřelý nebyl, tak pes neoznačil nic. On si situaci, že pokud byla postavena pachová řada v níž podezřelý nebyl a pes neoznačil nic vyhodnotil tak, že podezřelý byl ten poslední, kdo na místě byl.
Dále svědek uvedl, že pes reagoval tak, jakoby se jednalo o velice silný pachový vzorek. Od obžalovaného byl komparát odebírán dvakrát, jedná se o běžný postup. Pes je standardně veden naučeným způsobem, chodí na tzv. vodícím lanku. Na komparaci nemá skutečnost, že člověk bere drogy, žádný vliv.
Svědek dále uvedl, že na závěrech odborných vyjádření, která zpracovával, jednoznačně trvá.

Znalec JUDr. Martin Kloubek pak v rámci znaleckého zkoumání uzavřel, že při snímání OPS, odběru PVO a vlastní pachové komparaci byly závazné standardy správného postupu (lege artis) vyplývající z Pokynu č. 9 ředitele Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezídia ČR ze dne 1.7.2009 doplněné pokyny č. 13/2009, 22/2010 a 3/2011 **dodrženy.** Pouze v případě pachové komparace u trasologické stopy č. 11 konstatoval, že nelze věrohodnost pozitivního výsledku dodatečně přezkoumat, neboť chybí údaje ke způsobu dodatečného sejmutí OPS mimo místo, kde byla trasologická stopa fixována. Tato skutečnost nezpochybňuje věrohodnost ostatních výsledků pachové komparace. S ohledem na tento závěr znalce soud ze závěru o shodě pachové stopy č. 11 s pachovým vzorkem obžalovaného nevycházel.
Skutečnost, že obžalovanému byl znovu odebrán a využit další PVO věrohodnost výsledku pachové komparace zvyšuje.

Odborným vyjádřením olfaktorické komparace (č.l. 815-817) byla potvrzena pachová shoda mezi otiskem pachové stopy zajištěné jako **stopa č. 19** – na vnější klice dveří vedoucích za přepážku a pachovým vzorkem odebraným u obžalovaného a u Pavla L.
Z výpovědi **svědka Pavla L.** pak bylo zjištěno, že si nepamatuje, zda se dne 30.9.2013 na poště ve Xxx nacházel. K tomu, že byla zjištěna shoda jeho pachového vzorku se stopou č. 19 zajištěnou na vnější klice dveří od přepážky uvedl, že k tomu mohlo dojít asi tak, že pokud byl na poště a čekal, zdržoval se právě u těchto dveří. V prostorech pošty za přepážkou nikdy nebyl.
Ve vztahu ke zjištěné shodě pachového vzorku Pavla L. a stopy č. 19 je pak nutno akcentovat, že nebyla zjištěna žádná další shoda mezi kontrolním pachovým vzorkem Pavla L. a pachovými stopami zajištěnými v prostorech pošty za přepážkou. Lze pak důvodně uzavřít, že svědek Pavel L. vytvořil pachovou stopu způsobem, jak uvedl, tedy, že se zřejmě na poště při čekání vnější kliky dotkl, a že ve služebních prostorech pošty se tento svědek nenacházel. V této souvislosti soud rovněž poukazuje na to, že Pavel L. je pravák.

Dalším odborným vyjádřením olfaktorické komparace (č.l. 824-825) byla potvrzena pachová shoda mezi pachovou **stopou č. 33** zajištěnou na podlaze před menším trezorem a pachovým vzorkem obžalovaného.

Dalším odborným vyjádřením olfaktorické komparace (č.l. 832-844) byla potvrzena pachová shoda mezi pachovým vzorkem obžalovaného a otisky pachových stop: **č. 11** – zajištěná na trasologické stopě č. 11 na podlaze před dveřmi vedoucími za přepážku, **č. 28** – zajištěné na levé ruce poškozené, **č. 35** – zajištěné na horní hraně dvířek a madla menšího trezoru na pravé straně místnosti a **č. 43** – zajištěné jako otisk pachové stopy z otevřené kabelky poškozené v šatně na lavici.
V rámci této pachové komparace byly uvedené pachové stopy srovnávány mimo jiné s pachovými vzorky osob, které se na poště daného dne nacházely bezprostředně před 17:00 hodinou, a to Marie B., Františka D., Lukáše J., Radima J., Sylvie T., ani u jedné z uvedených osob nebyla potvrzena pachová shoda, tato nebyla ve vztahu k těmto pachovým stopám zjištěna ani u Pavla L. a Petra Š., u nichž byla komparace s uvedenými pachovými stopami rovněž provedena.

V rámci další olfaktické komparace byly zkoumány pachové **stopy č. 2** – z vnější kliky hlavních dveří do budovy pošty, **stopa č. 14** – z vnější kliky dveří do čekárny pošty, **stopa č. 15** – z vnitřní kliky dveří do čekárny a **stopa č. 21** – z vnitřní kliky dveří od přepážky. Tyto zajištěné pachové stopy byly porovnávány s pachovým vzorkem obžalovaného, Pavla L. a s pachovými vzorky osob, které se na poště daného dne nacházely bezprostředně před 17:00 hodinou, a to Marie B., Františka D., Lukáše J., Sylvie T.
Odborným vyjádřením vztahujícím se k této provedené olfaktické komparaci (č.l. 849-877) **byla potvrzena pachová shoda** mezi pachovými stopami č. 2, 14, 15 a 21 a pachovým vzorkem obžalovaného. Dále byla potvrzena pachová shoda mezi stopami č. 2, 14, 15 a pachovým vzorkem Marie B., mezi stopami č. 14, 15 a pachovým vzorkem Sylvie T., mezi stopami č. 2, 14, 15 a pachovým vzorkem Františka D., stopami č. 14, 15 a pachovým vzorkem Lukáše J.

Obžalovaný vypovídal k jednání, které je mu kladeno za vinu opakovaně, přičemž výskyt svých pachových stop na místě činu zdůvodnil přenosem jeho pachové stopy poškozenou.
V přípravném řízení k tomu uvedl, že daného dne k poště přijel na kole, listiny ohledně účtu měl v kancelářské složce, jednalo se o průhlednou složku, kterou držel v ruce. Mohl fouknout vítr a ty jeho pachové stopy to tam mohlo nechat. Radka L. mu řekla, že bude muset doplatit 200,- Kč, že bez toho účet zrušit nejde, že tam má ty papíry nechat a ona zatím nachystá to zrušení. Neví, zda jí řekl, že přijde ještě ten den, ale už tam nešel. Radka L. se do složky dívala, a pak ji položila po své levé straně na pult k oknu.
V rámci vazebního zasedání konaného v přípravném řízení uvedl, že předmětnou složku s dokumenty měl ve sklepě, kde je vlhko, a že to mohlo jeho pachové stopy zintenzivnit, v dokumentech poškozená listovala a mohlo dojít k přenosu pachové stopy.
U hlavního líčení pak uvedl, že si papíry k účtu, které měl v igelitové složce stočil do ruličky a dal si je pod rukáv, ať může řídit kolo.
Z uvedeného je evidentní, že obžalovaný přizpůsobuje své výpovědi aktuální důkazní situaci a snaží se upřesňovat svůj kontakt s uvedenými listinami tak, aby byl co nejtěsnější. Tento jeho postoj vyhodnocuje soud jako zcela účelový. Výpověď obžalovaného v tomto směru není potvrzena ani výpovědí Eduarda B. st. učiněné u hlavního líčení, neboť ten hovořil o několika papírcích – nezmiňoval se o složce, které měl obžalovaný stočit a strčit do rukávu mikiny, přičemž v přípravném řízení uvedl, že si obžalovaný složku strčil pod bundu, rozpor svědek nevysvětlil.
Ovšem skutečnost, zda obžalovaný měl listiny stočené v rukávu či vloženy pod bundou nebo je držel v ruce nemají na přenos pachové stopy, jak uvedl znalec JUDr. Martin Kloubek, podstatný vliv.

K přenosu pachových stop se znalec vyjádřil velmi podrobně, obecně v rámci písemně zpracovaného znaleckého posudku uvedl, že pachový přenos je založen na faktu, že pachová stopa je svým charakterem zpravidla směsicí pachů více osob. Přenosový pach může vzniknout tak, že se předmět na základě své vnitřní struktury stane snímačem pachu, takže přenese nosiče odorantů na místo, kde je snímán otisk pachové stopy. Pachovým snímačem se mohou stát především oděvy. Pokud jsou získány pachové vzorky všech osob, jejichž pach se nachází v pachové stopě, pak všechny tyto osoby mohou být specielně vycvičeným psem postupně označeny.
Neúmyslným přenašečem pachu jiné osoby nemůže být kdokoliv. Osoba, která přenese pach jiného, zákonitě musela být v předchozím kontaktu s osobou, jejíž pach přenáší, případně s jejími věcmi.
To, zda je konkrétní osoba přenašečem pachu jiné osoby, lze pachovou komparací vyloučit, nikoli však potvrdit, neboť s místem snímání pachové stopy mohly ve skutečnosti přijít do styku obě osoby. Způsobení pachového přenosu je vyloučeno, pokud pach osoby, která ho měla přenést, není v pachové stopě při komparaci identifikován. Je vyloučeno, aby v pachové stopě nebyl identifikován individuální pach přenašeče, který je zákonitě vydatnější než pach přenesený. To znamená, pokud jsou na imobilních místech sejmuty otisky pachových stop, které neobsahují shodné pachy dalších osob, pak tyto osoby, jejichž individuální pach nebyl identifikován ve stopě, nemohou být přenašečem konkrétně posuzované pachové stopy.

Znalec uzavřel, že i za situace, že by poškozená manipulovala s písemnostmi, které tam obžalovaný přinesl, je přenos pachové stopy málo pravděpodobný, ale ze

znaleckého hlediska jej nemůže zcela vyloučit. Vyloučit to nemůže zcela zejména z důvodu, že neví, o jaký dotek se jednalo, zda letmý či intenzivní, jako dlouho ten dotek trval, to je otázka dokazování. Za situace, že by se poškozená složky dotkla a pak se dotkla jinde, přenos by byl natolik nevydatný, že to považuje za teoretickou úvahu. Tento závěr se týká zajištěných pachových stop označených č. 19, 28, 35, 43. Z hlediska kriminalistické olfaktoriky má specifický význam OPS sejmutý jako stopa č. 33 na podlaze před trezorem. Jedná se o OPS vytvořenou kontaktem obuvi. Zde znalec považuje možnost pachového přenosu za vysoce nepravděpodobnou. Přenos v daném případě předpokládá, že by osoba, která měla způsobit pachový přenos musela stát (ne jen našlápnout) na stejném místě jako předtím obžalovaný, poté stát na místě OPS na podlaze před trezorem. Jde o to, že pachové stopy vytvořené běžnou chůzí na hladkém povrchu jsou materiálně nevydatné a tak mohou být setřeny pohybem dalších osob.
K tomu, že shoda mezi pachovými stopami a pachovými vzorky osob, které byla na poště mezi 16:30 a 16:45 hodinou a předávaly poškozené různé listiny, nebyla potvrzena se nedovede blíže vyjádřit, možností, proč k tomu nedošlo je mnoho, je to pro něj rovnice o mnoha neznámých. Doba, po kterou stopa zůstává na místě totiž závisí na mnoha faktorech, na teplotě vzduchu, jeho proudění, zda jde o vnitřní či vnější prostředí. Již samotná situace, že pes označil, znamená, že pach tam vytrval.
Otázkou rovněž je do jaké míry by bylo možno přenášet pach rukou, protože rukama se sice pachové stopy nejsnáze přenášejí, ale také nejsnadněji zanikají. Na rukou toho mnoho nezůstane a navíc se to stále stírá.
K přenosu pachu se vyjádřil i **svědek Josef G.**, který uvedl, že co se týká přenosu pachu přes ruce poškozené, tak člověk za den vyprodukuje 10 litrů potu a potí se i ruce, neustále se to ředí a je to odpařováno pryč, zvyšuje se i otěr a perzistence pachu na dlaních je velice malá.

V dané souvislosti je pak nutno uvést, že na poště se prokazatelně mezi 16:30 a 17:00 hodinou nacházeli svědkové František D., Radim J. se synem Lukášem, Sylvie T. s dcerou a Marie B., jak sami potvrdili a jak transakce, které s nimi byly prováděny jsou zřejmé ze sjetiny České pošty (č.l. 1023-1025).
Tito svědkové rovněž potvrdili, že poškozené předávali – a to svědek František D. poukázku a občanský průkaz, Radim J. a Marie B. - lístky o uložení zásilky, občanské průkazy, peníze, Sylvie T. – balík, který bezprostředně před tím doma balila a dotýkala se jej. Pachová stopa ani jedné z těchto osob však ve služebních prostorech pošty nalezeny nebyly, byla zjištěna shoda pachových stop s jejich pachovými vzorky na místech pro veřejnost. Z tohoto logicky soud uzavírá, že se tyto osoby ve služebních prostorech pošty nenacházely a poškozená ani nepřenesla jejich pach.

V daných souvislostech soud poukazuje rovněž na skutečnost, že složka s písemnostmi obžalovaného byla při ohledání místa činu nalezena na okenním parapetu na místě, jak o něm hovořila svědkyně Ivana B. i sám obžalovaný. Lze zcela důvodně uzavřít, že s touto složkou těsně před uzavřením pošty poškozená nemanipulovala. Naopak měla v rukou řadu listin od čtyř uvedených osob, které poštu navštívily daného dne mezi 16:30 až 16.45 hodinou. Pro manipulaci s listinami obžalovaného neměla poškozená před zavírací dobou pošty dle názoru soudu ani časový prostor. Bylo to jednak z důvodu poměrně vysoké návštěvnosti před uzavřením pošty a jednak z důvodu, že lze důvodně předpokládat, že si připravovala jak denní tak měsíční uzávěrku, o čemž svědčí i listiny zajištěné na pracovním stole

poškozené, mezi nimiž se listiny obžalovaného nenacházely. Z výpovědi svědkyně Marie B. pak rovněž vyplývá, že když přišla na poštu, poškozená pracovala na počítači. Lze uzavřít, že příprava uzávěrky před koncem uzavírací doby byla obvyklou činností poškozené, neboť tato skutečnost vyplývá i z úředního záznamu založeném na č.l. 1126-1127, kde z náhodně vybraného dne pošty Xxx (29.7.2013) bylo zjištěno, že si poškozená Radka L. prováděla fyzickou kontrolu všech financí ještě před ukončením zavírací doby.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že k přenosu zajištěných pachových stop na místě činu, a to stop č. 21, 28, 33, 35 a č. 43, které vykázaly shodu s pachovým vzorkem obžalovaného **poškozenou nedošlo** a předmětné pachové stopy byly na těchto místech nalezeny právě proto, že obžalovaný byl osobou, která se uvedených míst dotýkala jako poslední.
K závěru, že k přenosu pachových stop obžalovaného poškozenou nemohlo dojít soud zdůrazňuje, že k jejich přenosu by muselo dojít rukama poškozené Radky L. Jak je obecně zjištěno jsou ruce špatným přenašečem, neboť na nich stopy sice nejsnadněji ulpívají, nicméně se rovněž nejsnadněji stírají. Poškozená prokazatelně před 17:00 hodinou přišla do kontaktu s více listinami, které jí předkládalo více osob, neustále tak docházelo ke stěru a překrývání pachových stop. V důsledku toho byly pachové stopy osob nacházejících se na poště před 17:00 hodinou natolik nevýrazné, že nemohly být poškozenou přeneseny na místa ve služebních prostorech pošty a tam zajištěny. Jedinými silnými pachovými stopami, které byly biodetektorem ztotožněny byly pachové stopy obžalovaného a lze tak důvodně uzavřít, že je **obžalovaný sám vytvořil svým kontaktem s místy**, na nichž byly zajištěny.
V dané souvislosti je nutno akcentovat, že na místě činu bylo zajištěno celkem pět pachových stop, které vykázaly shodu s pachovým vzorkem obžalovaného, tyto byly sejmuty na různých předmětech odlišného charakteru, odlišného povrchu, i z ruky poškozené. Přesto při jejich ztotožnění pes - tedy biodetektor, ani jednou nezaváhal. Soud považuje provedení důkazu pachovou identifikací za zcela zákonný, vypovídající o tom, že se obžalovaný na místě činu – ve služebních prostorech pošty v inkriminovanou dobu nacházel.

K tomuto závěru vedou soud další, byť nepřímé důkazy. Jedná se o popis vybavení zadní místnosti pošty, prostoru vymezeného jen zaměstnancům pošty, nazývaný jako zázemí.
Obžalovaný v přípravném řízení při popisu pošty tuto rozdělil na tři místnosti – č. 1 – pro zákazníky, č. 2 – popsal prostor pošty, kde pracovala poškozená a č. 3 – kdy uvedl, že byly podél zdi poličky s papíry. Mezi 2 a 3 to bylo buď průchozí nebo bylo otevřeno. K popisu přiložil nákres v rámci kterého místnost č. 3 označil jako sklad s dokumenty.
V rámci vazebního zasedání v přípravném řízení uvedl, že ví, že zaměstnanci mají na poště ještě jednu místnost, do ní je otevřenými dveřmi vidět, nachází se zde nějaké dokumenty na policiích a domnívá se, že je zde okno, což usuzuje podle proudu světla.
U hlavního líčení pak k popisu pošty mimo jiné uvedl, že je tam ještě taková místnost, do které je vidět od toho zákaznického prostoru, tam bylo okno, tak tam šlo vidět, okno bylo v té druhé místnosti, ty dveře byly otevřené a normálně tam bylo vidět do okna. Jinak neví, co v té místnosti bylo, myslí si, že je tam váha. K dotazu z jakého důvodu v přípravném řízení označil tuto místnost jako sklad s dokumenty uvedl, že si

myslel, že tam budou asi nějaké papíry, a že se tam nachází poličky s papíry, tak asi tam viděl nějaké poličky nebo něco, viděl to z okýnka. V rámci závěrečné řeči k této skutečnosti uvedl, že tu místnost nepopsal, to se pouze domníval, jak to tam může vypadat.
I ve vztahu k těmto částem výpovědi obžalovaného je nutno konstatovat, že obžalovaný se snaží popis skutečností přizpůsobit aktuální důkazní situaci. Soud v tomto směru akcentuje prvotní výpověď obžalovaného učiněnou v přípravném řízení za přítomnosti jeho obhájce v rámci které místnost popsal bez jakýchkoliv pochybností či zaváhání.
K popisu předmětné místnosti dále uvedl, že do místnosti viděl od okýnka pro zákazníky v přepážkové stěně, o tom, jak to na poště vypadá se nikdy s nikým nebavil ani do prostor pošty nenahlížel přes okno.

Z protokolu o ohledání místa činu a vizualizace zajištěných stop vyplývá, jak byla zadní místnost vybavena. Naproti dveřím se nacházelo okno, částečně pod ním lavice, na níž byla zajištěna kabelka poškozené a z ní pachová stopa č. 43. Při pohledu od dveří po pravé straně okna se nacházela šatní skříň, naproti ní se rovněž nacházela skříň a mezi nimi malý stolek. Vedle dveří vlevo se nacházelo umyvadlo, vedle otevřená skříňka s policemi s různými listinami a u stěny naproti malému stolu dvě tzv. třídnice – tj. stoly, nad kterými se nacházely police s přihrádkami a v nich uložené listiny.

Obyvatelé Xxx, kteří na poštu chodili ve shodě uvedli, že věděli, že se vzadu nachází ještě nějaká místnost, do níž bývaly běžně otevřené dveře, nicméně dovnitř místnosti od okýnka pro zákazníky u přepážkové stěny vidět nebylo, snad jen nějaký stůl.
To, že od uvedeného okýnka pro zákazníky do zadní místnosti není vidět jednoznačně vyplývá z **vizualizace zajištěných stop**. Zákazník tak z uvedeného místa mohl vidět jedině část okna, část lavičky a necelou boční stěnu skříně, nikoli poličky s listinami.
Pokud potom ovšem obžalovaný danou místnost popsal tak, že se tam nacházejí poličky s papíry, což jako běžný zákazník vidět nemohl, označil ji jako sklad s papíry, což skutečnosti odpovídá s tím, že do této místnosti od přepážkového okýnka viděl, což je vyvráceno, nutně musí vést k závěru, že uvedený prostor pravdivě popsal toliko z důvodu, že se v něm nacházel a zanechal tam dokonce svou pachovou stopu, a to na horní části kabelky poškozené. Je proto nutno uzavřít, že obžalovaný se v dané místnosti v inkriminovanou dobu nacházel a manipuloval s kabelkou poškozené.

Další část obhajoby obžalovaného, že se vytýkaného jednání nemohl dopustit spočívá v tom, že se od 16:45 hodin nacházel ve svém trvalém bydlišti. Ke svému bližšímu pohybu po obci Xxx dne 30.9.2013 v odpoledních hodinách obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že z pošty, kterou navštívil kolem 15:00 hodiny, což je potvrzeno výpovědí svědkyně Ivany B., odjel na kole přímo k Lumíru R. do jeho domácí hospody, která se nachází kousek nad hlavní křižovatkou ve Xxx. Po cestě dohnal Petra Š. za křížem u školy a k Lumíru R. došli společně. Ani toto sdělení se nezakládá na pravdě, neboť z výpovědi svědka ing. Stanislava K. vyplývá, že obžalovaného a Petra Š. viděl kousek od pošty, jak stojí a baví se, musel na ně dávat pozor, aby je nepřejel a také z výpovědi svědkyně Ivany B., která uvedla, že poté, co z pošty odešla, viděla obžalovaného se Š. jít vedle sebe od pošty směrem nahoru. Nevzpomněla si, zda někdo z nich měl kolo, svědek ing. Stanislav K.

vyloučil, že by některý z nich měl kolo a Petr Š. si na tuto skutečnost vůbec nepamatuje. Je tedy otázkou, zda obžalovaný vůbec u Lumíra R. kolo měl nebo, zda je někde nezanechal.
Obžalovaný pak uvedl, že k Lumíru R. dorazili před půl čtvrtou, byl u něj asi hodinu, vypil tři nebo čtyři panáky, jedno nebo dvě piva desítky. Od Lumíra jel zadem domů, chvíli pobyl s dědou a otcem v garáži, pak byl chvíli na internetu, a pak šel nahoru a poprosil mamku, aby mu udělala večeři. U vazebního zasedání v přípravném řízení pak uvedl, že od Lumíra R. odešel mezi 17:00 a 18:00 hodinou.
U hlavního líčení pak uvedl, že u Lumíra R. byl do 16:45 hodin, a pak jel zadem na kole domů, zastavil se v garáži za dědou a otcem, pak byl chvíli u sebe v pokoji ve sklepě a asi 17:05 hodin šel za mamkou nahoru, dívala se na zprávy na Nově, které trvaly ještě asi 15 minut.
Svědek Lumír R. však k této záležitosti uvedl, že k němu obžalovaný s Petrem Š. přišli kolem půl čtvrté a chvilku před pátou, mohlo to být pár minut před pátou, všichni odcházeli, pamatuje si to proto, že v pět začínají zprávy na Nově a manželka jej volala, ať už jde. Na uvedené si dobře pamatuje, neboť tyto údaje uváděl Policii ČR již v noci po vraždě.

Obhajobu obžalovaného, že se měl daného dne nacházet před 17:00 hodinou v místě jeho trvalého bydliště, potvrzují svými výpověďmi jeho rodinní příslušníci, a to děda, otec a matka. **Svědek Eduard B. st.** potvrdil, že obžalovaný od Lumíra R. přijel na kole v 16:45 hodin, ví to zcela přesně, protože jednak má hodinky a jednak se díval na malé hodiny, které mají v garáži. V přípravném řízení však uvedl, že bylo možná kolem třičtvrtě na pět. **Svědek Eduard B. ml.** uvedl, že šel za svým otcem do garáže kolem 16:00 hodiny a tak asi za třičtvrtě hodiny přijel jeho syn – obžalovaný. K přímému dotazu uvedl, že když se obžalovaný vrátil domů, díval se na hodiny, bylo tam 16:45. K takto přesně sdělenému časovému údaji oběma svědky je pak nutno uvést, že sdělení obou svědků není v souladu ani s výpovědí obžalovaného, který uvedl, že v 16:45 hodin odjížděl od Lumíra R. **Svědkyně Jiřina B.** uvedla, že po noční má takový rituál a vždy spí do 16:55 hodin, pak si vaří kávu a dívá se na zprávy na Nově. S obžalovaným u zpráv strávila určitě hodinu a večeři mu dávala kolem 18:30, v 18:45 už jedl.

Pokud soud nebude zdůrazňovat skutečnost, že si svědkové v rámci svých výpovědí v přípravném řízení po roce přesně vzpomněli, kdy se obžalovaný vrátil domů aniž by ke zjišťování a zapamatování si tohoto údaje měli nějaký významný důvod, a to, že jsou nejbližšími příbuznými obžalovaného, což již samo o sobě může vést k podání výpovědí, které by obžalovanému pomohly a poskytly alibi, je jejich verze o příchodu obžalovaného domů v 16:45 hodin zcela vyvrácena výpovědí svědka Lumíra R. Z jeho svědecké výpovědi, přičemž tohoto svědka soud považuje za nestranného (pro závěr, že by chtěl svou výpovědí obžalovanému uškodit, nejsou zjištěny žádné skutečnosti, naopak svědek o obžalovaném hovořil jen kladně) jednoznačně vyplývá, že obžalovaný od něj daného dne odjížděl pár minut před pátou hodinou odpoledne, směr, kterým se vydal však svědek neviděl ani to, zda byl u něj obžalovaný daného dne na kole.
Obžalovaný se tak nemohl v 16:45 hodin nacházet v garáži jejich rodinného domu.
V dané souvislosti je ještě nutno zmínit, že svědek Lumír R. uvedl, že ihned poté, co k němu obžalovaný přišel, mu uvedl, že byl na poště, a že tam zapomněl papíry, ve kterých má lékařskou zprávu. Také mu sdělil, že si pro ty papíry na poštu ještě zajde, od čehož jej Lumír R. odrazoval z důvodu, že je již třičtvrtě na pět. Skutečnost, že

obžalovaný měl v úmyslu se na poštu ještě téhož dne vrátit vyplývá i z výpovědi svědkyně Ivany B., která potvrdila, že poškozená obžalovanému řekla, ať si pro papíry, které mu měla připravit, přijde ještě téhož dne.
Ani sdělení obžalovaného svědku Lumíru R. se nezakládají zcela na pravdě, neboť ve složce, která byla při ohledání místa činu zajištěna (viz č.l. 52-64) se žádná lékařská zpráva obžalovaného nenachází. MUDr. Stanislav Š. v této souvislosti potvrdil, že u něj obžalovaný dne 30.9.2013 byl z důvodu výzvy OSSZ v Opavě k vypsání lékařského nálezu, zprávu či potvrzení však daného dne obžalovaný nedostal. Proč tuto nepravdivou skutečnost obžalovaný svědkovi sděloval, je nejasné.

Je nepochybné, že obžalovaný daného dne od Lumíra R. odcházel před pátou hodinou odpoledne, přičemž na poštu to od něj měl cca 350 metrů a jednoznačně na poštu dorazil ještě před 17:00 hodinou v době, kdy se zřejmě poškozená již chystala na její uzavření.
Na poštu se musel dostavit ještě před koncem zavírací doby, neboť z výpovědí řady svědků jednoznačně vyplývá, že poškozená byla velmi milá, příjemná mladá žena, nicméně velmi striktně dodržovala své povinnosti vedoucí pošty. Toto dodržování spočívalo jednak v tom, že po všech, ač se jednalo o osoby, které z místa bydliště dobře znala, vyžadovala vždy průkaz totožnosti a jednak na poštu nikoho nepustila ani krátce před či po otevírací době.
I k tomuto okamžiku nelze nezmínit výpověď obžalovaného v přípravném řízení, který poté, co popsal a nakreslil na papír schéma pošty uvedl, že si myslí, že někdo musel využít té dobroty, a když šla zamykat tak využil toho, že má otevřené dveře, což do uvedeného časového itineráře zcela zapadá a koresponduje i s tím, že běžně měla poškozená dveře v přepážkové stěně zavřené a zamčené.
Ve vztahu ke sdělení obžalovaného, že pachatel musel využít okamžiku, kdy šla poškozená zamykat, je nutno uvést, že se jedná o poměrně přesný údaj dokladující způsob vniknutí pachatele do služebních prostor pošty, který musel znát právě pachatel zvlášť, když takto popsaný způsob vniknutí koresponduje s tím, že přepážkové dveře nebyly nijak poškozeny.

Následná časová souslednost pak vyplývá zejména z časových údajů získaných ze stolního počítače na poště a z časového spínače menšího trezoru. Z již zmíněného úředního záznamu (č.l. 1126-1127) k vyhodnocení stolního PC užívaného na pobočce pošty ve Xxx vyplývá, že poškozená neprovedla uzávěrku cyklu dne, rovněž nezadala do počítače průběžné tisky, které se musí standardně při každé uzávěrce provádět. Poslední zaznamenané transakce byly v 16:49 – prodej obálky a plastové tašky – které se na místě činu při ohledání nenašly, rovněž k nim byl ve stejnou dobu automaticky vytištěn daňový doklad.
Možným vysvětlením, proč nedošlo ke spuštění uzávěrky cyklu je, že poškozená přišla na nějakou nesrovnalost ve výši tržeb a pokoušela se chybu dohledat ručně. Pravidlem ovšem u menších provozoven bývá, že vedoucí pracovníci si již před koncem pracovní směny provedou fyzickou kontrolu uložené finanční hotovosti a těsně po ukončení pracovní doby provedou uzávěrku cyklu. Mohlo dojít i k tomu, že poškozená mohla zjistit nezúčtované transakce během dne a mohla je doplnit do dvou posledních položek žurnálu a tudíž se v tu dobu (16:49) na poště nemusel vyskytovat žádný zákazník. Pravděpodobnost, že poškozená obvykle provedla fyzickou kontrolu všech financí ještě před ukončením zavírací doby, vyplývá z vyhodnocení náhodně vybraného dne.

O tom, že poškozená již v počítači začala připravovat uzávěrku, svědčí i výpověď **svědkyně Veroniky S.**, která uvedla, že stolní počítač poškozené byl zapnut, byl ve spořícím režimu, žádná z uzávěrek nebyla udělána, cyklus zůstal otevřený a vypadalo to, jako by v něm poškozená stále pracovala.
Dne 30.9.2013 byl menší trezor v odpoledních hodinách odčipován ve skutečném čase 17:04 a otevřen v 17:13. Větší trezor není opatřen zařízením, z něhož by bylo možné pořídit výpis událostí. Na poště byly rovněž nalezeny nevyexpedované balíky, jeden byl podáván na poště daného dne v 16:09 a druhý v 16:47 odesílatelem – Josef T. (viz úřední záznam č.l. 1195-1196).
Z uvedeného se dá uzavřít, že po 17:13 daného dne nedošlo na uvedené poště k žádným úkonům a k žádným transakcím. Po zhodnocení uvedených časových údajů, po závěru, že pachatel – obžalovaný, se na místě činu nacházel, po vyhodnocení informace znalců, že útok na poškozenou mohl trvat řádově jen několik minut, 2 či 3, je nutno uzavřít, že poškozená byla napadena obžalovaným kolem 17:15 hodiny a v tomto časovém intervalu, který odpovídá i širšímu rozpětí znalci stanovené hodiny úmrtí, usmrcena. Po manipulaci obžalovaným s penězi, kabelkou poškozené, uzamknutí přepážkových dveří a hlavních dveří pošty se tak v nedlouhém časovém rozpětí obžalovaný vrátil do svého bydliště, které je od pošty vzdáleno cca 550 metrů. Časový údaj skutečného návratu obžalovaného do místa bydliště se tak od výpovědí jeho rodinných příslušníků výrazně neliší.
V neposlední řadě je nutno ještě zmínit výpověď **svědka Břetislava L.**, který dne 30.9.2013 kolem pošty procházel kolem 17:30 hodin a ničeho neobvyklého si nevšiml, nevšiml si, že by někdo kolem pošty procházel nebo tam postával a rovněž si nevšiml, zda se na poště svítilo.

O závěru, že pachatelem vytýkaného jednání **je právě obžalovaný**, svědčí i jeho **osobnostní profil** vyplývající zejména ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Z tohoto znaleckého posudku a výpovědi znalkyň pak vyplývá, že podle obecné typologie pachatele nyní projednávaného trestného činu se jedná s největší pravděpodobností o osobu kombinující rysy organizovanosti a dezorganizovanosti. Obžalovaný právě takovýmto typem pachatele je. Je osobou s patologicky strukturovanou osobností, převažují u něj emoční a málo koordinované projevy v zátěži, na druhou stranu je však schopen i několikahodinové koncentrovanosti. Obžalovaný může snadněji i velmi rychle kolísat mezi nadměrnou kontrolou a nekontrolovanými emocionálními výbuchy. Je u něj dán zvýšený agresivní potenciál, a to ve vazbě na emoční nestabilitu – vyznačující se výkyvem nálad a zvýšenou impulsivitou. Takto vznikající napětí pak má obžalovaný tendenci tlumit alkoholem.
Skutečnost, že obžalovaný byl daného dne pod vlivem alkoholu vyplývá jednak z výpovědi obžalovaného – zde zdůrazňuje soud zejména jeho výpověď u vazebního zasedání v přípravném řízení, kdy uvedl, že Lumír R. byl více opilý než on – obžalovaný, a konzumace alkoholu obžalovaným v době od 15:30 do doby před 17:00 hodinou je potvrzována výpovědí **svědka Lumíra R.**
Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie RNDr. Petra Kurky, jeho doplňku a výpovědi znalce pak vyplývá, že obžalovaný se v uvedeném časovém rozpětí mohl pohybovat ve stavu lehké opilosti, kdy hladina alkoholu v jeho krvi se mohla pohybovat od 1,34 do 1,48 promile.
Obžalovaný se sice hájil tím, že jeho vztah k alkoholu je bez biologické vazby, to ovšem na to, že obžalovaný alkohol a další návykové látky, a to pervitin a marihuanu dlouhodobě zneužívá, nemá žádný vliv. Biologická vazba totiž ve stručnosti obecně

znamená, že bez určité návykové látky u dotyčné osoby vůbec nefungují základní životní funkce.
Napětí, které u obžalovaného vznikalo v důsledku rozjímání nad jeho životem s nímž nebyl spokojen, cítil se osamělý a podceňovaný, nepřiléhavě tlumil alkoholem. Alkohol však na něj působí jako katalyzátor agresivního jednání a vede až do podoby zcela vyhrocených agresivních afektivních raptů.
Agresivní afektivní rapt je náhlá, okamžitá situace, zvenčí neovlivnitelná, která vykazuje jak verbální, tak fyzickou agresi, má sílu, dynamiku a je rychlý, jeho odeznění závisí na okolnostech a nelze je blíže časově určit. Může se jednat i o napadení jiné osoby, což má obžalovaný v anamnéze, tato skutečnost vyplývá z lékařských zpráv Psychiatrické nemocnici v Opavě. V důsledku takovýchto raptů byl obžalovaný hospitalizován v Psychiatrické léčebně v Opavě opakovaně, a to ve dnech 3.3.-10.3.2010, 28.5.-5.6.2013 a 22.7.-23.8.2013 – tedy krátce před inkriminovanou dobou. V této souvislosti je pak nutno zdůraznit, že k hospitalizaci byl převezen Rychlou záchrannou službou za asistence příslušníků PČR, která v bydlišti obžalovaného pro jeho nezvladatelné agresivní chování zahrnující výhrůžky zabitím svým rodinným příslušníkům, sobě, a to i za použití nože, zasahovala opakovaně, přičemž byla vždy přivolána rodiči obžalovaného.
Matka i otec obžalovaného se snažili v rámci svých svědeckých výpovědí tyto situace a agresivní jednání obžalovaného bagatelizovat, je zde evidentní tendence obžalovanému pomoci a vykreslit jej v lepším světle jako člověka, který by inkriminovaného činu nebyl schopen (tato tendence je zřejmá i v uvádění času příchodu obžalovaného dne 30.9.2013 domů), jejich tendence pomoci obžalovanému má jednoznačný cíl, a to obžalovaného z jeho obvinění vyvinit. Nicméně z uvedených listin vyplývá pravý opak jejich tvrzení, přičemž v této souvislosti soud zdůrazňuje výpověď **svědka Tomáše P.**, který v jednom případě v jejich bydlišti proti obžalovanému zasahoval. Popsal, že obžalovaný byl naprosto nezvladatelný, agresivní, a to jak slovně tak fyzicky, přičemž jeho fyzickou agresi nebyl svědek chopen se svým zdatným kolegou zvládnout, k tomu, aby obžalovaného zpacifikovali, museli jej společně s kolegou zalehnout na zemi a nasadit pouta. K uvedenému jednání došlo v průběhu dne, přičemž policii volali rodiče z důvodu, že mají z obžalovaného strach.
Charakter a intenzita jednání obžalovaného v takovémto raptu sdělením znalkyň odpovídá s tím, že rapt se může projevovat určitou razancí v napadení. Skutečnost, že rapty jsou nedílnou součástí chování obžalovaného, který se je ovšem snaží zlehčovat, a do nichž se dostával i po spáchání vytýkaného jednání, jak potvrdil **svědek Jaromír R**. Ten byl přítomen jednání obžalovaného přivezeného k hospitalizaci do nemocnice poté, co si obžalovaný v opilosti způsobil zranění v podobě zlomenin krčních obratlů. Obžalovaný byl v průběhu hospitalizace agresivní natolik, že musel být pro vyhrožování svému okolí zabitím připoután k posteli, přičemž z pout se dokázal vyprostit a ve svém agresivním jednání pokračoval.
Popis obžalovaného jeho známými, a to Davidem N., Jiřím N. a Ingrid B. jako osoby klidné, tiché, přátelské, spíše ustupující, se závěrům znalkyň nijak zásadně nevymyká. Znalkyně potvrdily, že takovouto osobou obžalovaný dokáže být, zároveň však skóruje v takových charakteristikách jako dysforie, zloba, cynismus. Je u něj zvýšena aspirace, snaha dosáhnout více, k tomu však není dostatek kognitivních emočních zdrojů, s přesvědčením o svých schopnostech je snadno zranitelný kritikou. To odpovídá i tomu, co o obžalovaném uvedl Jiří N., že je osobou s problémy, závislou na pervitinu, trávicí svůj život ve sklepě, litující se, že nemá žádnou známost, nicméně bez jakékoliv snahy tento svůj životní styl změnit.

Obžalovaný má schopnost se nadchnout, chybí však vytrvalost, jeví se nezodpovědný, nespolehlivý a nekonformní, což může vést k neefektivním vzorcům chování, důsledkem selhání jsou prožitky frustrace, které pak mohou vést k raptu.
U osob s daným typem osobnosti obzvlášť ve spojení s alkoholem pak stačí nepatrný i nevýznamný impulz, který dokáže vyvolat nepřiměřenou reakci.
Obžalovaný byl v době spáchání vytýkaného jednání osobou s neukotvenou sociální situací, bez partnerky, bez práce a bez jakýchkoliv finančních příjmů, zcela závislý na svých rodičích, svůj život trávil ve sklepním prostoru, kde hrál na počítači, či surfoval po internetu, popřípadě konzumoval alkohol a drogy, které zneužíval. Zpestřením snad byly vyjížďky na kole za kamarády, vesměs konzumenty drog. Svou životní situaci a životní styl nebral nijak pozitivně, jak vyplývá i z výpovědí Jiřího N. a z jeho agresivního chování vůči svým nejbližším, které je jednoznačně objektivizováno. Obžalovaný k této záležitosti v rámci závěrečné řeči uvedl, že byl vždy se svým životem spokojen, což neodpovídá jeho dřívějším výpovědím zdůvodňujícím, proč se choval agresivně. Jeho agresivní jednání je pak zcela objektivizováno shora uvedenými důkazy. I z tohoto vyjádření vyplývá tendence obžalovaného se zjištěnými skutečnostmi manipulovat.
Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný je agresivního chování včetně násilí, které vzbuzuje obavy, vůči druhé osobě i s fatálními následky schopen. Z jeho osobnostního profilu a zajištěných důkazů lze uzavřít, že obžalovaný na místě činu improvizoval a přizpůsoboval se situaci, kterou vytvořil, čehož je dle znalkyň, pokud je motivován schopen. Ve vztahu k profilu pachatele lze uzavřít, že mezi skutečnostmi, které vyplývají z provedených důkazů a profilem stanoveným znalci je shoda.

Motiv jednání obžalovaného pak z jeho osobnostní struktury vyplývá. Soud se zde ztotožňuje se závěrem státního zástupce, že prvotním úmyslem obžalovaného, pro který odcházel daného dne na poštu podruhé, nebylo získání finančních prostředků, tato pohnutka však svou roli začala hrát v okamžiku, kdy si na poště všiml, že poškozená otevřela trezor. Tato skutečnost společně s jeho aktuálním psychickým nastavením, kdy je osobou s patologickými rysy, inklinující k paranoi, psychopatii, zvýšeně citlivý na jakoukoliv kritiku jeho osoby ve spojení s alkoholem pak vedla i po zřejmě nevýznamném impulsu k nepřiměřené reakci. Co se týká množství alkoholu, pod jehož vlivem se obžalovaný do raptů dostává poukazuje soud na lékařskou zprávu Psychiatrické nemocnice v Opavě, kdy při druhé hospitalizaci bylo u obžalovaného dechovou zkouškou zjištěno 1,2 promile alkoholu a při třetí hospitalizaci 1,17 promile alkoholu. Obdobná míra ovlivnění alkoholem vyplývá z propočtu znalce RNDr. Kurky i ve vztahu ke konzumaci alkoholu obžalovaným dne 30.9.2013 v době mezi 15:30 a 17:00 hodinou.
Nicméně skutečností zůstává, že finanční částka ve výši 195.457,- Kč byla daného dne z pošty obžalovaným odcizena. Tato sice nebyla u obžalovaného nalezena, a to ani v rámci domovní prohlídky, která byla v rodinném domě, v němž bydlí, provedena, nicméně v tomto směru je nutno zdůraznit, že byla provedena se značným časovým odstupem od skutku. V tomto směru soud poukazuje na dosti netradiční a neobvyklou obhajobu obžalovaného uplatněnou v úvodu své výpovědi v přípravném řízení spočívající v tom, že nemůže být obviňován, pokud oni nezjistí ten tupý předmět a ty peníze, že, ač bylo usilovně i s pomocí psů pátráno, žádná cesta nevedla k nim, takže by z toho měl být venku.

Z obsahu této obhajoby se dá, sice jen úvahově, dovodit, že poté, co si obžalovaný uvědomil dopad svého činu, se zbavil jak finančních prostředků, které buď někde dobře ukryl, když sám uvedl, že na kole jezdil po okolí a měl i svá místa (zřejmě někde v přírodě), kde si i aplikoval pervitin, nebo je spálil v kotli, který se nacházel hned vedle jeho sklepní místnosti. Takto mohl naložit i s nezajištěnou vražednou zbraní a oblečením, které měl daného dne na sobě, neboť z žádného důkazu nevyplývá, že oblečení, které následného dne vydal policistům bylo tím, v němž se dne 30.9.2013 pohyboval v odpoledních hodinách po Xxx a byl v něm i v inkriminovanou dobu na poště, neboť k zajištění oblečení nedošlo bezprostředně po činu. To, že nemůže změnit svůj styl života, si obžalovaný po činu velmi dobře uvědomil, takovéhoto uvědomění je schopen, je schopen lhát a využít situace ve svůj prospěch, o čemž svědčí i způsob, jakým dosáhl přiznání invalidního důchodu. Byl si tedy dobře vědom toho, že pokud nechce být odhalen, nemůže utrácet peníze, které odcizil, a kterých se v důsledku uvědomění si možnosti svého odhalení zbavil možná způsoby, jak bylo naznačeno.
Znalkyně shledaly motiv obžalovaného zištným s tím, že to vyplývá z dokumentace. Nicméně srozumitelný motiv plánovaného trestného činu s tak místními a časovými rizikovými faktory u obžalovaného nenalezly. Tento závěr znalkyň není s výsledky provedeného dokazování nijak v rozporu. Je nepochybné, že finanční částka v uvedené výši byla obžalovaným daného dne z pošty odcizena, a jde tak o motiv zištný. Nicméně s tímto úmyslem podle soudu obžalovaný podruhé na poštu nešel, jak je již uvedeno. Motivací obžalovaného ke spáchání vytýkaného jednání byla realizace jeho momentálního nápadu, vzniklé příležitosti, které se přizpůsobil v rámci svých osobnostních struktur pod vlivem alkoholu, což je ve vztahu k jeho osobě terén pro spáchání jakékoliv trestné činnosti.

Ve vztahu ke **způsobu vedení útoku** soud opětovně poukazuje na sdělení znalců soudních lékařů, kteří z důvodů již uvedených dospěli k závěru, že útočník držel vražednou zbraň v levé ruce, což **rovněž osobě obžalovaného odpovídá**. A pokud by se měl soud ještě znovu vyjádřit k tupému předmětu, kterým byl na poškozenou útok veden, a který nebyl ztotožněn a nalezen, vzhledem k závěru, že se obžalovaný na loupežné přepadení pošty předem nepřipravoval, nabízí se varianta, že použil nějaký předmět, který byl na poště. V úvahu by připadal i kovový děrovač, k němuž znalci uvedli, že je tupým předmětem způsobilým ke způsobení předmětných zranění. Z výpovědi **svědkyně Veroniky S.** bylo zjištěno, že poškozená mívala tento děrovač položený na spodní polici u přepážkových dveří. Tento se sice při ohledání místa činu nacházel na zemi na časopisech spadlých poté, co Tomáš P. přepážkové dveře vyrazil, nicméně nebyl ohledán, nebyly z něj sňaty stopy a nebyl ani zajištěn (zajištěn byl až v průběhu přípravného řízení ze skládky již bez bližší důkazně vypovídací hodnoty). Vzhledem k následnému chování obžalovaného na místě činu – tedy uzamčení přepážkových a hlavních dveří, mohlo dojít z jeho strany po odstranění stop i k jeho vrácení na původní místo či na polici, z níž pak byly shozeny časopisy. Vzhledem k nedostatku důkazů v tomto směru se však jedná toliko o hypotetický názor, když je nutno zdůraznit, že tupých předmětů, kterými mohlo dojít ke vzniku předmětných zranění u poškozené je celá řada.

Ze znaleckého posudku z odvětví psychologie a psychiatrie pak rovněž vyplývá, že u obžalovaného byly zjištěny zvýšené gastrointestinální symptomy, což znamená, že se jedná o problémy žaludeční a pokud jsou zvýšené hodně neodpovídají skutečnosti, ale mají psychickou kvalitu, mají spojitost s nějakým psychickým

stresem. Tyto problémy se po nějakém psychickém rozrušení u obžalovaného objevují i v rámci anamnestických dat, jejich projevem může být i zvracení.
O těchto problémech obžalovaného se zmínil i **svědek Jiří N.**, který uvedl, že byl svědkem jedné hádky obžalovaného s jeho otcem, po které se obžalovaný pozvracel. Takováto znalecky podložená reakce se u obžalovaného projevila i po spáchání jednání dne 30.9.2013, kdy z výpovědi jeho matky, přičemž ani obžalovaný tuto skutečnost nepopřel, vyplývá, že se kolem 19:00 hodiny daného dne pozvracel. S ohledem na uvedené lze zcela důvodně uzavřít, že zvracení mělo příčinnou souvislost s psychickým stresem, který se dostavil u obžalovaného po plném uvědomění si toho, co spáchal.

V těchto souvislostech je nutno rovněž opakovaně zmínit, že útok na poškozenou byl veden **obrovskou intenzitou síly s likvidačním záměrem**, což znamenalo zabít poškozenou jakýmkoliv způsobem. Takovéhoto agresivního jednání se pak obecně dopouštějí pachatelé, které oběť zná a dokáže je tak identifikovat. I tento závěr svědčí o tom, že pachatelem inkriminovaného jednání je právě obžalovaný. Závěr, že poškozená útočníka znala lze dovodit i z toho, že na místě činu nebyly zjištěny žádné stopy zápasu, toliko urputná obrana poškozené až v době, kdy na ni útok začal.
Soud se rovněž ztotožňuje se závěrem státního zástupce v tom směru, že všechny okolnosti daného případu nemohou vést k závěru, že se vytýkaného jednání dopustila osoba či osoby, které by se na takovýto čin předem připravovaly. Pro tento závěr svědčí tehdejší lokalizace pošty, vedle níž se nacházel v inkriminovaný den otevřený obecní úřad. Rovněž nebyly zajištěny žádné důkazy, které by směřovaly k závěru, že útok byl namířen konkrétně proti poškozené s cílem ji usmrtit.

Obžalovaný se snažil v tomto směru odvést pozornost na jemu neznámé muže, kteří seděli v osobním vozidle daného dne kolem 15:00 hodiny před poštou. V tomto směru soud poukazuje na sdělení všech svědků, kteří poštu navštívili mezi 16.30 a 17:00 hodinou, a kteří ve shodě potvrdili, že před poštou žádné vozidlo nestálo. Rovněž v tomto směru soud akcentuje výpovědi **svědků ing. Radima Č., Jitky K. a Veroniky V.** – starosty Xxx a zaměstnankyň Obecního úřadu ve Xxx, kteří dne 30.9.2013 vyčkávali příchodu zastupitelů na sedmnáctou hodinu a z tohoto důvodu vyhlíželi kolem 17:00 hodiny ze dveří a v okolí úřadu ani pošty neviděli žádnou osobu ani vozidlo. Vozidlo stojící případně na cestě nad poštou nezaregistroval ani **svědek ing. Stanislav K.**, který bydlí hned nad poštou a byl již v uvedenou hodinu doma a odpoledne dokud bylo světlo trávil na zahradě. Svědkové ing. Radim Č., Jitka K. a Veronika V. se vyjádřili k vozidlu, které stálo před poštou kolem 18:15 hodiny, když z budovy obecního úřadu odcházeli. Toto vozidlo zaregistroval i svědek Pavel L. K předmětnému vozidlu bylo provedeno v rámci přípravného řízení dokazování (viz č.l. 1626, 1627), které nemělo pro danou věc důkazně přínosného výsledku.
Dále je nutno se ještě zmínit o vláknech z mikiny a košile Petra Š., které byly nalezeny na svetru poškozené, a vlákna ze svetru poškozené nalezené na mikině Petra Š. **Svědek Petr Š.** vysvětlil, jakým způsobem na poštu obvykle chodil, že to bývalo ještě předtím, než se pošta otevřela a na její otevření čekal, aby tam byl první. Tak tomu bylo zřejmě i dne 30.9.2013, protože tohoto dne na poště prokazatelně byl a byl obsloužen jako první klient, jak vyplývá z výpovědi Ivany B. a sjetiny úkonů. Zřejmě tedy došlo ke kontaktu svědka a poškozené v hlavních dveřích pošty poté, co je poškozená v 15.00 hodin odemkla nebo mohlo jít o náhodný kontakt – jak uvedl znalec ing. Radim Křikava – např. v tramvaji (zde by zřejmě připadal v úvahu prostor u okénka přepážky). K takto zjištěným stopám je nutno uvést, že nebyla potvrzena

shoda ani jedné z pachových stop zajištěných ve služebních prostorech pošty s pachovým vzorkem Petra Š. a dalším argumentem, proč se tento svědek nemohl vytýkaného jednání dopustit je, že je pravák. A závěrem k těmto zjištěním je nutno zdůraznit, že u obžalovaného Martina B. není vůbec prokázáno, že oblečení, které dne 1.10.2013 vydal příslušníkům policie bylo právě to, které měl na sobě dne 30.9.2013. Sám obžalovaný uvedl, že přesně neví, co měl na sobě, ale měly by to být věci, které vydal policii.

Soud rovněž poukazuje na výpověď **svědka Luďka L.**, který se vyjádřil k chování obžalovaného po inkriminovaném dni, a které se vůči němu ze strany obžalovaného změnilo tak, že pokud jej obžalovaný potkal byl k němu velmi vstřícný. Jednou se rovněž stalo, že obžalovaný jel na kole, svědek za ním ve vozidle, z důvodu nepřehledné zatáčky jej nemohl předjet a jel dlouho za ním, obžalovaný se na něj asi třikrát otočil, svědek jej tedy poznal bezpečně, on pak skočil s kolem do lesa. Všechna tato sdělení svědka obžalovaný popřel. Sdělení svědka o jejichž pravdivosti nemá soud žádné pochybnosti nejsou sice žádným usvědčujícím důkazem, nicméně chování obžalovaného i v tomto směru je nutno považovat za nestandardní.

Obhájce v rámci závěrečné řeči poukázal na výpověď **svědka Jiřího S.,** který opakovaně potvrdil, že dne 30.9.2013 potkal kolem půl páté nedaleko pošty ve Xxx Luďka L. Již ze samotné výpovědi tohoto svědka i jeho vystupování v rámci hlavního líčení je nutno uvést, že jeho výpověď nemá valnou vypovídací hodnotu a je poněkud zmatečná. Svědek Luďka L. v uvedenou hodinu nemohl na uvedeném místě potkat, neboť ten se prokazatelně v danou hodinu nacházel v práci – ve věznici v Opavě, kterou opouštěl daného dne v 18:17 (viz úřední záznam včetně příloh č.l. 440-442).

Závěrem tedy soud uzavírá, že nepřímé důkazy, které byly ve věci opatřeny vytvářejí ucelený logicky uzavřený řetězec, na jehož základě je možno bez důvodných pochybností rozhodnout tak, že se obžalovaný vytýkaného jednání dopustil.
Obžalovaný se dne 30.9.2013 těsně před 17:00 hodinou vrátil na poštu ve Xxx, když před tím svůj čas od 15:30 hodin až do návratu na poštu strávil v trafice Lumíra R., kde popíjel alkoholické nápoje. Na poště se dostal do služebních prostor a zde poté, co se vlivem požitého alkoholu dostal do agresivního afektivního raptu potencovaného vidinou získání finančních prostředků, kterých se mu dlouhodobě nedostávalo, napadl tupým předmětem (který nebyl nalezen), který držel ve své levé ruce poškozenou obrovskou silou, kdy údery cíleně směřoval na její hlavu a poté, co poškozená v důsledku útoku upadla na zem obličejem k pevné podložce v útoku, pokračoval až do jejího ubití. Mimo dalších zranění způsobil poškozené zhmoždění mozkového kmene při vpáčených zlomeninách lební spodiny, v důsledku čehož poškozená v průběhu řádově několika minut zemřela. Obžalovaný následně přistoupil k menšímu trezoru, otevřel jeho dvířka a odcizil z něj finanční hotovost ve výši 195.457,- Kč, prohledal kabelku poškozené a pomocí na poště nalezených klíčů zamkl přepážkové dveře, hlavní dveře pošty a poštu opustil. Následně se vrátil do svého bydliště, přičemž s finanční hotovostí, klíči od pošty a svým oblečením, které měl na sobě v době útoku, naložil dosud nezjištěným způsobem.

Pro své rozhodnutí měl soud dostatek důkazů, proto byly zamítnuty důkazy navrhované obžalovaným prostřednictvím jeho obhájce. Co se týká navrhovaného znaleckého posudku z oboru biomechaniky, tento soud shledal nadbytečným

z důvodu, že závěr o způsobu provedení trestného činu je provedeným dokazováním dostatečně objasněn. Pro učiněný závěr vyplývají potřebné skutečnosti zejména ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, pachové stopy zajištěné na místě činu a další zmíněné důkazy. Znalci z oboru soudního lékařství uvedli, že nelze vyloučit, že by byl útok veden více osobami, nicméně tuto možnost nepovažují za pravděpodobnou. Zranění, která poškozená utrpěla, běžně vznikají při útoku jednou osobou.
Znalecké zkoumání primárně soudu slouží ve vztahu ke skutečnostem, které vyžadují odborné znalosti, nikoli k těm, které si může a musí na základě provedených důkazů vyhodnotit sám. Znalecký posudek je důkaz jako každý jiný, nemá prioritu a není třeba jej opatřovat, pokud závěry, k nímž má být na jeho základě dospěno z již provedeného dokazování jednoznačně vyplývají, jak je tomu v daném případě.
K námitce obhájce, že soud tento důkaz neprovedl, ale naopak provedl důkaz sexuologickým vyšetřením obžalovaného, soud uvádí, že potřeba sexuálního vyšetření obžalovaného vyplynula z výpovědi znalkyně PhDr. Khulové, zejména k dokreslení osobnosti obžalovaného, jeho způsobu života a motivace k protiprávnímu jednání. Jedná se o takovou odbornost, kterou soud svou hodnotící činností provedených důkazů suplovat nemůže.
Rovněž pro nadbytečnost nebyli předvoláni členové Rychlé záchranné služby. Na místě činu byl jako první svědek Tomáš P., který byl slyšen a o výjezdu Rychlé záchranné služby existuje záznam. Tyto důkazy považuje soud pro objasnění, jak vypadala situace na místě činu po nálezu těla zemřelé za dostatečné. Výslech členů Rychlé záchranné služby shledal proto soud jako nadbytečný, a to i z důvodu, že na místě činu tělo zemřelé daného dne ohledávala soudní lékařka.

Obžalovaný svým jednáním naplnil **skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i), j) TrZ**, neboť jiného, a to poškozenou Radku L., úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, uvedený čin spáchal zvlášť surovým a trýznivým způsobem a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch.
Obecně je nutno uvést, že ustanovení § 140 TrZ chrání lidský život, předmětem útoku je pouze živý člověk, pojem smrti je vykládán na základě poznatků lékařské vědy jako biologická smrt mozku (cerebrální smrt) – takový stav organismu, u kterého je obnovení všech životních funkcí již vyloučeno.
Objektivní stránka je charakterizována usmrcením člověka, kterým se rozumí jakékoliv zbavení života živého člověka. Přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito. Zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Usmrcení člověka lze spáchat konáním i opomenutím, přičemž se musí jednat o opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen podle jiného právního předpisu, musí jít tedy o opominutí zvláštní povinnosti *(viz blíže Šámal a kol. Trestní zákoník II, Komentář, 1. vydání 2010. Praha;C.H.Beck, s. 1297-1300).*

Skutková podstata uvedená v odst. 2 je skutkovou podstatou kvalifikovanou, která přísněji sankcionuje pachatele, který jiného usmrtí s rozmyslem nebo po předchozím uvážení, a to na rozdíl od případu, kdy pachatel jedná v náhlém hnutí mysli (odst. 1 § 140) či dokonce v silném rozrušení či jiném omluvitelném hnutí mysli (§ 141). Nejedná se o zvláštní druh úmyslu, ale jen o pojmy vymezující zvláštní kvalifikační okolnost v případech úmyslného usmrcení, přičemž jde o kombinaci dvou odlišných, byť kauzálně spojených složek, úvahy pachatele a z ní vzešlého úmyslu, tzv. premeditace. Premeditaci lze tedy charakterizovat jako uvážený myšlenkový proces

pachatele, a to na rozdíl od afektu jako emociální prudké hnutí mysli na základě určitého podnětu.
Trestní zákoník upravuje premeditaci ve dvou formách, a to ve formě rozmyslu či ve formě předchozího uvážení. V obou případech musí pachatel alespoň vědět, že svým jednáním směřuje k usmrcení jiného a s takovým následkem musí být přinejmenším srozuměn, byť rozmyšlení nebo předchozí uvážení bude zpravidla předcházet přímému úmyslu, kdy pachatel smrtelný následek chce.
Rozmysl je kvalifikovaná forma úmyslu v tom smyslu, že pachatel si patřičně zváží své jednání a na základě takového svého subjektivního přístupu jiného úmyslně usmrtí. Pokud jde o povahu rozmyslu, na rozdíl od předchozího uvážení pak spáchání trestného činu s rozmyslem je na jedné straně odlišením od jednání v náhlém hnutí mysli, zejména od afektu a podobných stavů – odst. 1, přičemž však může jít i o velmi krátkou úvahu, při níž pachatel jedná uváženě, ale nikoli po předchozím uvážení. Jedná-li pachatel s rozmyslem, zvážil zásadní okolnosti svého předpokládaného jednání, zvolil vhodné prostředky k jeho provedení a zvážil i rozhodné důsledky svého činu, avšak na rozdíl od předchozího uvážení zde schází vyšší forma rozvahy, zejména ve formě plánování a konkrétnějšího promýšlení činu včetně možných způsobů jeho provedení.
Rozmysl tak představuje méně intenzivní stupeň racionální kontroly pachatele nad svým jednáním směřujícím k úmyslnému usmrcení jiného než předchozí uvážení. Vraždí-li pachatel v náhlém hnutí mysli – bez rozmyslu, směřuje k usmrcení jiného, kdy jde o pouhou agresivní reakci na určitý podnět, aniž by pachatel zvažoval, zda jeho jednání je účelné či nikoliv, zatímco u rozmyslu jde o racionální jednání pachatele směřující k zamýšlenému cíli, který má svůj rozeznatelný účel a smysl. Rozmysl tak zahrnuje podstatné prvky úmyslného usmrcení jiného, ale nevyžaduje detailní či podrobné uvážení činu ani prvky jeho plánování *(viz blíže Šámal a kol. Trestní zákoník II, Komentář, 1. vydání 2010. Praha;C.H.Beck, s. 1303-1305)*.

U předchozího uvážení jde na rozdíl od rozmyslu o situaci, kdy si pachatel předem, tj. před spácháním činu, zváží rozhodující okolnosti provedení činu, včetně zvolení místa a doby spáchání, použití zbraně či jiného prostředku vhodného pro usmrcení jiného s cílem, aby došlo k jeho úspěšnému provedení a co největšímu možnému vyloučení úspěšné obrany oběti, tzn., že si jeho provedení naplánuje. Plán však nemusí být promyšlen do nejmenších podrobností, postačí i rámcové vymezení rozhodných skutečností provedení činu v představě pachatele, které může být při jeho vlastním provedení doplňováno.
Předchozí uvážení se vztahuje nejen na samotné rozhodnutí, při kterém pachatel předem zvažuje všechny okolnosti svědčící pro úmyslné usmrcení, tak i proti němu, ale zahrnuje i volbu vhodných prostředků pro uskutečnění způsobu provedení usmrcení jiného, přičemž z časového hlediska je zde určitý odstup od vlastního spáchání trestného činu vraždy.
Na druhé straně není vyžadována nějaká zvláštní rafinovanost, detailní promyšlení celé situace, rozplánování jednotlivých fází útoku ani zvážení všech v úvahu přicházejících okolností, neboť postačí i naplánování ve své podstatě primitivní.
Komplikace při posuzování rozmyslu a předchozího uvážení může nastat, jestliže při provádění vlastního činu se pachatel dostal vlivem určitých okolností do afektu. Bez významu je pak afekt (např. v důsledku obrany poškozeného, opojení z krve) v průběhu vlastního provedení činu u pachatele, který si rozmyslel či předem uvážil daný čin, neboť v tomto směru je podstatné, že rozmyšlené či předem uvážené

jednání bylo **podstatnou příčinou následku** *(viz blíže Šámal a kol. Trestní zákoník II, Komentář, 1. vydání 2010. Praha;C.H.Beck, s. 1303-1306).*

Soud dospěl k závěru, že i když z provedeného dokazování nevyplývá, že by obžalovaný šel daného dne podruhé na poštu s úmyslem zmocnit se finančních prostředků, tak poté, co tento úmysl pojal musel si útok na poškozenou alespoň v krátkosti připravit, musel si naplánovat místo, kde na ni zaútočí, najít předmět, kterým na ni zaútočí a promyslet i způsob vedeného útoku tak, aby ji zabil a nedošlo k jeho prozrazení. S ohledem na tyto závěry má soud za to, že se obžalovaný vytýkaného zločinu dopustil po předchozím uvážení.

Rovněž je nutno uzavřít, že obžalovaný **spáchal uvedený čin zvlášť surovým a trýznivým způsobem.** Napadl poškozenou obrovskou intenzitou síly, útok byl extrémně brutální, za použití tupého předmětu, a ač se útoku poškozená urputně bránila, a to tak, že jí byly zlomeny prsty na ruce, v útoku na ni přes tuto urputnou obranu pokračoval a poté, co v důsledku útoku upadla na zem obličejem k zemi, jí opakovaně zasazoval rány do zadní části hlavy s jediným cílem ji usmrtit. Způsob a charakter vedeného útoku jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaný poškozenou ubil, což kritéria uvedeného znaku jednoznačně naplňuje.

Po ukončení útoku se obžalovaný zmocnil finanční hotovosti uložené v menším trezoru v celkové hodnotě 195.457,- Kč. Soud proto uznal obžalovaného vinným i spácháním trestného činu vraždy podle odst. 3 písm. j) § 140 TrZ, tedy, že obžalovaný chtěl poškozenou usmrtit **v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch.**

Z hlediska **subjektivní stránky** se vyžaduje zavinění ve formě úmyslu, přičemž postačí alespoň úmysl eventuální – nepřímý (§ 15 odst. 1 písm. b) TrZ). Trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem – úmysl přímý (§ 15 odst. 1 písm. a) TrZ) nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn - úmysl nepřímý (§ 15 odst. 1 písm. b) TrZ).

Obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil **formou úmyslu přímého** ve smyslu ust. **§ 15 odst. 1 písm. a) TrZ**, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Jeho úmysl poškozenou usmrtit je dán zejména četností ran, kterými ji zasáhl, tím, že útok byl veden obrovskou intenzitou síly cíleně na hlavu a byl likvidační, z charakteru způsobených zranění je evidentní, že chtěl poškozenou zabít jakýmkoliv způsobem, přičemž způsob napadení je nutno považovat za ubití.

Protiprávní jednání obžalovaného splňuje rovněž kritéria společenské škodlivosti ve smyslu ust. **§ 12 odst. 2 TrZ.** V této souvislosti krajský soud při hodnocení rozhodných skutečností z hlediska míry společenské škodlivosti při použití zásady subsidiarity trestní represe neopomenul zejména význam chráněného zájmu, který byl činem obžalovaného dotčen, jak je rozveden shora. V této souvislosti nelze zejména přehlédnout uvedený způsob napadení poškozené, intenzitu útoku, okolnost, že se jednalo o útok likvidační, že byl veden proti bezbranné mladé ženě. Je nutno zdůraznit, že násilné činnosti se obžalovaný v minulosti dopustil vůči svým

rodinným příslušníkům v takové intenzitě, že pro jeho pacifikaci museli zavolat policii. Tyto skutečnosti společenskou škodlivost protiprávního jednání obžalovaného zvyšují.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v místě trvalého bydliště nebyl projednáván pro přestupky, v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam. Nicméně zejména ze zprávy Psychiatrické léčebny v Opavě a výpovědi svědka Tomáše P. je zřejmé, že násilného jednání v místě svého bydliště se obžalovaný dopustil opakovaně, objektivizováno bylo minimálně třikrát. Jeho agresivní jednání bylo takové intenzity, že obžalovaný byl Rychlou záchrannou službou za doprovodu Policie ČR, kterou přivolali jeho rodiče, převezen do Psychiatrické léčebny v Opavě. V místě bydliště jednak členům své domácnosti vyhrožoval zabitím, jednak ničil majetek. Rodiče zavolání příslušníků Policie ČR těmto zdůvodnili strachem z obžalovaného.

Ve vztahu k rozhodování **o druhu a výměře trestu** hodnotil soud všechny zákonné okolnosti uvedené zejména v ust. § 37 TrZ a § 39 TrZ, přičemž vyhodnotil povahu a závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu, osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života, možnosti jeho nápravy, jeho chování po spáchání zvlášť závažného zločinu. Rovněž přihlédl k významu chráněného zájmu, který byl jeho činem dotčen, tedy zájem společnosti na ochraně lidského života. Byl posouzen způsob provedení činu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.

Obžalovanému polehčuje toliko, že v minulosti nebyl pro protiprávní jednání odsouzen. Obžalovaný svým jednáním porušil nejvýznamnější zájem chráněný trestním zákonem, kterým je život jiného. Obžalovaný s extrémní brutalitou, opakovanými údery tupým předmětem vedeným cíleně na hlavu poškozené, útokem vedeným obrovskou intenzitou síly, ubil mladou ženu, matku dvou dětí, která mu zřejmě zavdala jedinou příčinu k tomu, aby ji jakýmkoliv způsobem usmrtil, že jej znala. Jednání se dopustil s úmyslem zmocnit se finančních prostředků, kterých se zmocnil a naložil s nimi dosud nezjištěným způsobem. Získání finančních prostředků nebylo jediným motivem jeho jednání, významnou roli při něm sehrála osobnostní struktura obžalovaného, u něhož se dlouhodobě projevují známky asociálního chování, sociální maladaptibility, které odpovídají patologicky strukturované osobnosti. Je osobou dlouhodobě zneužívající návykové látky, a to alkohol, pervitin a marihuanu. Obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil pod vlivem alkoholu, jehož účinek na svou osobu dobře znal a věděl, že se pod jeho vlivem může dostat do agresivního afektivního raptu, jak se mu to již opakovaně v předchozí době stalo. V tomto agresivním afektivním raptu s cílem získat finanční prostředky, surovým a brutálním způsobem ubil poškozenou. Na jeho jednání zajisté měla vliv i nespokojenost s jeho způsobem života, který však nebyl schopen změnit. Vývoj jeho osobnosti je v podstatě ukončen a jeho resocializace je snížená – stupeň III. Obžalovaný je fixován ve svém způsobu života, je to především nestabilita jeho osobního a pracovního života, která kumuluje stresové faktory, které s negativním účinkem konzumace alkoholu a jiných návykových látek je plodnou půdou pro jakoukoliv trestnou činnost. Pouze pozitivní motivace ve vztahu k pracovní adaptaci spolu s úplnou eliminací návykových látek a stabilitou osobního života jsou u obžalovaného předpokladem úspěšné resocializace.

Soud proto dospěl k závěru, že účelu trestu bude u obžalovaného dosaženo uložením trestu při polovině zákonné trestní sazby uvedené v ustanovení § 140 odst. 3 TrZ – od 15 do 20 let, **v trvání 17 let.**

Pro výkon takto uloženého trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou podle **§ 56 odst. 2 písm. d) TrZ**, neboť trest odnětí svobody mu byl uložen za spáchání úmyslné trestné činnosti ve výměře přesahující 8 let. Krajský soud neshledal podmínky ve smyslu ust. § 56 odst. 3 TrZ, a to zejména s ohledem na osobu obžalovaného a okolnosti případu, pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice než, jak bylo v souladu se zákonem rozhodnuto.

V trestním řízení **se připojili s nárokem na náhradu škody** poškození Česká pošta s.p., Pojišťovna Kooperativa, Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a pozůstalí – manžel a synové zemřelé.

Všichni poškození se se svými nároky připojili vůči obžalovanému, v rámci svých připojení své nároky řádně objektivizovali, specifikovali z jakého titulu náhradu škody uplatňují a učinili tak ještě před zahájením dokazování u hlavního líčení. Je proto možno konstatovat, že se připojili řádně a včas.

Česká pošta s.p. se připojila s nárokem na náhradu škody spočívající v odcizené finanční hotovosti, za poškozené noviny a časopisy, poškozené ceniny a zboží, odborný úklid a výčet z paměti časového trezorku v celkové výši 214.433,- Kč. Dále s nárokem na náhradu škody vzniklou v souvislosti s vyplacením jednorázového odškodnění ve výši 1.050.000,- Kč, sociální výpomoc ve výši 15.000,- Kč a dar z FSKP ve výši 6.000,- Kč. Následně poškozená svůj nárok modifikovala a ponížila jej o částku 720.000,- Kč, která jí byla poskytnuta pojišťovnou Kooperativa jako refundace jednorázového odškodnění. Celková částka s níž se Česká pošta s.p. připojila činí 565.433,- Kč.

Nárokovaná škoda vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, byla řádně objektivizována (viz č.l. 1037-1053), soud proto obžalovaného zavázal podle § 228 odst. 1 tr.ř. k povinnosti České poště s.p. škodu v požadované výši uhradit. Česká pošta s.p. rovněž v rámci uplatněného nároku na náhradu škody požadovala úhradu úroků z prodlení, a to ve výši 8,05 % od 21.11.2013 do zaplacení. Úrok byl poškozené v požadované výši přiznán, ale až ode dne 2.5.2015, neboť dne 28.4.2015 se obžalovaný seznámil se spisem, jedná se o den, kdy se prokazatelně s nárokem na náhradu škody poškozené seznámil a od 2.5.2015 je tak v prodlení. Česká pošta s.p. byla proto se zbytkem svého nároku na náhradu škody ve vztahu k době, od které požadovala úroky z prodlení odkázána ve smyslu ust. § 229 odst. 2 tr.ř. na řízení ve věcech občanskoprávních.

Pojišťovna Kooperativa se připojila s nárokem na náhradu škody z důvodu, že v souvislosti s trestnou činností bylo pozůstalým poškozené Radky L. vyplaceno jednorázové odškodnění ve výši 720.000,- Kč a náhrada přiměřených nákladů spojených s pohřbem ve výši 30.265,- Kč, celkem 750.265,- Kč.
Nárokovaná škoda vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, byla řádně objektivizována (viz č.l. 1079-1086), soud proto obžalovaného zavázal podle § 228 odst. 1 tr.ř. k povinnosti pojišťovně Kooperativa škodu v požadované výši uhradit.

Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se připojila s nárokem na náhradu škody spočívající ve výjezdu Rychlé záchranné služby, lékařského vyšetření a prohlídky zemřelé ve výši 2.942,- Kč.
Nárokovaná škoda vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, byla řádně objektivizována (viz č.l. 1419), soud proto obžalovaného zavázal podle § 228 odst. 1 tr.ř. k povinnosti VZP ČR škodu v této výši uhradit.

S nárokem na náhradu škody se v trestním řízení prostřednictvím svého zmocněnce Mgr. Bc. Ivo Nejezchleba připojili **poškození Luděk L., Norbert L. a nezl. M. L.** zastoupený otcem Luďkem L., spočívajícím v náhradě nemajetkové újmy vůči obžalovanému, a to Luděk L. s částkou 5 mil. Kč, Norbert L. s částkou 2 mil. Kč a M. L. s částkou 3 mil. Kč.
K náhradě nemajetkové újmy je nutno uvést, že nejde-li o náhradu škody na věci či na majetkových hodnotách, ale o jinou újmu – např. bolestné, náhradu za ztížení společenského uplatnění, léčebné náklady apod., stanoví se výše plnění podle příslušných ustanovení hmotněprávních předpisů upravujících tyto nároky v ust. § 2958 až 2968 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
Podle § 2959 občanského zákoníku při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželi, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

Hodnotu lidského života lze jen stěží vyčíslit a určení výše náhrady není nikterak jednoduché. Odstraněním paušálních částek stanovených v občanském zákoníku č. 40/1964 Sb., který pozbyl platnosti, chybí jakékoliv parametry, podle nichž lze výši určit. Vodítkem pro stanovení výše nemajetkové újmy způsobené smrtí blízké osoby pak mohou být zejména intenzita vztahu pozůstalých se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých, případná existenční či hmotná závislost na zemřelém a případné poskytnutí jiné satisfakce. Klíčová je kvalita vzájemného vztahu.
Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že zemřelá zastávala ve vztazích rodiny L. nezastupitelnou funkci jako manželky a jako matky. Vzájemné vztahy byly velmi intenzivní, založené na lásce, vzájemném porozumění a její ztráta pro rodinu je velmi trýznivá a nenahraditelná. Zemřelá byla mladou ženou na vrcholu svých životních sil poskytující členům své rodiny všestrannou péči a lásku. Hodnotu její ztráty pro rodinu lze jen stěží vyčíslit. Její synové přišli o svou matku ve věku, kdy sami dospívají, přičemž toto období samo o sobě nese řadu problémů, které jim zajisté právě matka pomáhá nejlépe překlenout. O její podporu a porozumění však její smrtí přišli. Velmi bolestným je zajisté i to, že poškozená zemřela násilnou smrtí.
Oproti prodanému návrhu na náhradu nemajetkové újmy nedospěl soud k závěru, že by některý z členů rodiny zemřelé žádající náhradu nemajetkové újmy byl postižen její ztrátou více než ostatní.
Na druhou stranu musel soud při přiznání výše nemajetkové újmy vzít v potaz kritéria odvozená od osoby škůdce, kterými je jednak postoj škůdce, dopad události do jeho duševní sféry, majetkové poměry škůdce a míra jeho zavinění. Obžalovaný popřel, že by poškozenou usmrtil, z jeho osobnostní struktury vymezené znalci vyplývá všeobecně povrchní vztah k ostatním lidem. Je osobou nemajetnou.
Po zhodnocení uvedených skutečností soud přiznal náhradu nemajetkové újmy manželi zemřelé a jejím dvěma synům ve stejné výši, a to v částce 2 mil. Kč a zavázal obžalovaného podle § 228 odst. 1 tr.ř. k tomu, aby každému z poškozených, tedy Luďku L., Norbertu L. a M. L. zaplatil částku 2 mil. Kč.

S ohledem na to, že Luděk L. a M. L. se připojili s částkami vyššími, než které jim byly přiznány, byli se zbytky svých nároků na náhradu škody odkázáni podle § 229 odst. 2 tr.ř. na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání **do 8 (osmi)** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený se dále poučuje, že má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený může podat u Krajského soudu v Ostravě.

V Ostravě dne 28. ledna 2016

Za správnost vyhotovení: **JUDr. Petra Hajdíková,v.r.**
Barbora Nováková **předsedkyně senátu**